BENDROJO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. spalio 25 d.*

Byloje T-348/08

Aragonesas Industrias y Energía, SAU, įsteigta Barselonoje (Ispanija), atstovaujama *QC* I. S. Forrester ir advokatų K. Struckmann, P. Lindfelt ir J. Garcia-Nieto Esteva,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą A. Biolan, J. Bourke ir R. Sauer,

atsakovę,

dėl prašymo panaikinti 2008 m. birželio 11 d. Komisijos sprendimą C(2008) 2626 galutinis dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (Byla COMP/38.695 — Natrio chloratas), kiek šis sprendimas susijęs su *Aragonesas*

* Proceso kalba: anglų.

Industrias y Energía, arba, nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti ar iš esmės sumažinti tame sprendime šiai bendrovei skirtą baudą

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas I. Pelikánová, teisėjai K. Jürimäe (pranešėjas) ir S. Soldevila Fragoso,

posėdžio sekretorė C. Kristensen, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. rugsėjo 10 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė *Aragonesas Industrias y Energía, SAU* yra pagal Ispanijos teisę įsteigta bendrovė. Tuo metu, kai buvo įkurta, t. y. 1992 m. ji priklausė grupės *Uralita,* kuri vertėsi su natrio chloratu susijusia veikla, chemijos produktų skyriui ir buvo pavaldi

bendrovei *Uralita, SA* (toliau – *Uralita*). Iki 1994 m. *Uralita* valdė 100 % ieškovės akcijų. 1994 m. gruodžio mėn. *Uralita* įsteigė holdingo bendrovę *Energia e Industrias Aragonesas EIA, SA* (toliau – EIA), kuriai buvo perduota visa su chemijos produktais susijusi veikla. Taip ieškovė tapo EIA 100 % valdoma dukterine bendrove. Iš pradžių *Uralita* valdė 98,84 % EIA akcijų, vėliau, t. y. nuo 1995 m. sausio 31 d. iki 2000 m. gruodžio 31 d. *Uralita* akcijų dalis EIA kapitale svyravo nuo 49,44 % iki 50,71 %.

2 Natrio chloratas yra stiprus oksidatorius, gaunamas elektrolizuojant natrio chlorido tirpalą inde be diafragmos. Natrio chloratas gali būti kristalo formos arba tirpalas. Jis daugiausia naudojamas gaminant chloro dioksidą, kuris naudojamas plaušienos ir popieriaus pramonėje cheminei plaušienai balinti. Kitos jo mažiau taikomos naudojimo sritys yra geriamojo vandens gryninimas, tekstilės balinimas, herbicidų gamyba ir urano rafinavimas (2008 m. birželio 11 d. Komisijos sprendimo C(2008) 2626 galutinis dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (byla COMP38.695 — Natrio chloratas) (toliau – ginčijamas sprendimas) antra konstatuojamoji dalis).

3 2003 m. kovo 28 d. Švedijoje įsteigtos bendrovės *EKA Chemicals AB* (toliau – EKA) atstovai, remdamiesi Komisijos pranešimu apie atleidimą nuo baudų ir baudų sumažinimą kartelių atveju (OL C 45, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 155, toliau –pranešimas dėl bendradarbiavimo), pateikė paraišką atleisti nuo baudos arba, jei nebūtų atleista, sumažinti baudą, kiek tai susiję su karteliu natrio chlorato pramonėje. EKA prašymas buvo grindžiamas jos pateiktais rašytiniais įrodymais ir jos atstovų žodiniais pareiškimais (toliau – 2003 m. EKA pareiškimai).

4 2003 m. rugsėjo 30 d. Europos Bendrijų Komisija, remdamasi pranešimo dėl bendradarbiavimo 15 punktu, priėmė sprendimą EKA taikyti sąlyginį atleidimą nuo baudos.

5 2004 m. rugsėjo 10 d. Komisija, remdamasi 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [EB] 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 18 straipsnio 2 dalimi, Suomijoje įsteigtai bendrovei *Finnish Chemicals Oy* (toliau – FC), Prancūzijoje įsteigtai bendrovei *Arkema France SA*, kuri ginčijamame sprendime nurodyta pavadinimu „Atochem“ (toliau – *Arkema France*) ir, galiausiai, ieškovei išsiuntė prašymus pateikti informaciją.

6 2004 m. rugsėjo 24 d. Komisija apklausė *Arkema France* (toliau – *Arkema France* pareiškimai) darbuotoją L. (toliau – L. (*Arkema France*).

7 2004 m. spalio 18 d. atsakyme į Komisijos prašymą pateikti informaciją *Arkema France* pateikė prašymą atleisti nuo baudos arba ją sumažinti remiantis pranešimu dėl bendradarbiavimo.

8 2004 m. spalio 29 d. FC per jos patalpose vykusį susitikimą Komisijai pateikė prašymą sumažinti baudas pagal pranešimą dėl bendradarbiavimo ir Komisijai žodžiu suteikė informacijos, susijusios su tyrimu dėl natrio chlorato. 2002 m. lapkričio 4 d. laišku FC patvirtino prašymą sumažinti baudas ir tuo pačiu metu pateikė rašytinių įrodymų, susijusių su jos dalyvavimu Komisijos nurodytame pažeidime.

9 2004 m. lapkričio 4 d. įvyko Komisijos ir EKA atstovų susitikimas. 2004 m. lapkričio 11 d. EKA Komisijai atsiuntė papildomos informacijos apie naujausią natrio chlorato rinkos raidą.

10 2004 m. gruodžio 3 d. ir 9 d. ieškovė atsakė į 2004 m. rugsėjo 10 d. Komisijos prašymą pateikti informaciją.

11 2006 m. liepos 6 d. EKA Komisijai pateikė naują žodinį pareiškimą, po kurio 2006 m. liepos 19 d. ir 20 d. įvyko pokalbiai su dviem jos darbuotojais. 2006 m. lapkričio 29 d. EKA pateikė naujų žodinių pareiškimų per Komisijos patalpose vykusį susitikimą (toliau – 2006 m. EKA pareiškimai).

12 Nuo 2006 m. lapkričio 13 d. iki 2008 m. balandžio 11 d. Komisija, remdamasi Reglamento Nr. 1/2003 18 straipsnio 2 dalimi, tam tikroms bendrovėms, o konkrečiai 2006 m. lapkričio 13 d., 2007 m. vasario 8 d. ir kovo 12 d. bei 2008 m. balandžio 11 d. – ieškovei, išsiuntė prašymus pateikti informaciją.

13 2007 m. liepos 27 d. Komisija priėmė pranešimą apie kaltinimus, skirtą, be kita ko, EKA, FC, *Arkema France*, ieškovei ir *Uralita*.

14 Per nustatytą terminą ieškovė Komisijai atsiuntė pastabas dėl pranešimo apie kaltinimus. Ieškovė galėjo, pirma, susipažinti su Komisijos byla, kurią ši jai atsiuntė įrašytą į universalųjį skaitmeninį diską (DVD), kuriame buvo viešieji dokumentai, ir, antra, su pareiškėjų žodinių pareiškimų, kuriais siekta, kad būtų taikomas pranešimas dėl bendradarbiavimo, kuriuos Komisija gavo vykstant tyrimo procedūrai, protokolu.

15 2007 m. lapkričio 20 d. tam tikros susijusios bendrovės, o tarp jų ir *Uralita*, bet ne ieškovė, įgyvendino savo teisę būti Komisijos išklausytoms žodžiu.

16 2008 m. birželio 11 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą ir apie jį ieškovei pranešė 2008 m. birželio 16 d.

17 Ginčijamo sprendimo 69 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymi, kad iš esmės EKA, FC, *Arkema France* ir ieškovė dalyvavo susitikimuose ir kontaktavo, siekdamos pasidalyti rinkas, Europos ekonominės erdvės (toliau – EEE) rinkoje tarpusavyje pasiskirstė natrio chlorato pardavimo kiekius ir nustatė kainas. Tuo remdamasi Komisija parengė 72 antikonkurencinių kontaktų, t. y. arba rengiant susitikimus, arba pokalbių telefonu forma, sąrašą (toliau – 72 antikonkurenciniai kontaktai). Šis sąrašas pateiktas ginčijamo sprendimo 1 priede. Be to, ginčijamo sprendimo 2 priede pateiktas tame sprendime cituotų asmenų sąrašas. Tarp cituotų asmenų nurodyti EKA darbuotojai S. ir W (toliau – S. (EKA), FC darbuotojai A. ir S. (toliau –S. (FC), L. (*Arkema France*) ir ieškovės darbuotojas A. (toliau – A. (*Aragonesas*). Taip pat ginčijamo sprendimo 69 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodo, kad EKA ir FC minėtus antikonkurencinius veiksmus vykdė nuo 1994 m. rugsėjo 21 d., *Arkema France* – nuo 1995 m. gegužės 17 d., o ieškovė – nuo 1996 m. gruodžio 16 d. Jie truko EKA, FC, *Arkema France* ir ieškovės atveju mažiausiai iki 2000 m. vasario 9 d.

18 Ginčijamo sprendimo 70 ir 71 konstatuojamosiose dalyse Komisija patikslino, kad kartelyje priimtų sprendimų laikymasis iš esmės buvo tikrinamas per dvišalius susitikimus ir pokalbius telefonu, kurių metu šalys keitėsi slapta komercine informacija apie derybas su klientais ir ypač apie parduotus kiekius ir taikomas kainas. Be to,

Komisija pažymėjo, kad kartelio dalyviai vykdė natrio chlorato rinkos stabilizavimo strategiją, kurios galutinis tikslas buvo pasidalyti gaminio pardavimo kiekius, koordinuoti klientams taikomą kainodaros politiką ir taip padidinti maržą.

19 Taip pat ginčijamo sprendimo 73–78 konstatuojamosiose dalyse Komisija aprašė pagrindinius principus ir kartelio veikimą. Šiuo klausimu ji nurodė daug pagrindinių natrio chlorato gamintojų kontaktų, kurių pagrindinis tikslas buvo tarpusavio derybos, siekiant pasidalyti pardavimo kiekius atitinkamose geografinėse rinkose ir nustatyti su klientais sudaromose sutartyse siektinas kainas. Komisijos nuomone, keitimasis slapta komercine informacija buvo svarbus slaptų veiksmų aspektas, nes po to dalyviai galėjo numatyti savo konkurentų elgesį rinkoje. Kalbėdama apie kartelio veikimą Komisija tvirtina, kad natrio chlorato gamintojai dažnai palaikė ryšius rengdami dvišalius ar daugiašalius susitikimus ir kalbėdamiesi telefonu, tačiau nesilaikė iš anksto nustatytos schemos. Vis dėlto ji patikslina, kad aukštesniu valdymo lygiu diskusijos vyko daugiašaliuose susitikimuose, kurie dažnai vyko tuo pačiu metu kaip Europos chemijos pramonės tarybos (toliau – CEFIC) natrio chlorato darbo grupės susirinkimai. Galiausiai, anot Komisijos, derybos, konkurentų susižinojimas paprastai suintensyvėdavo metų pabaigoje (nuo spalio mėn. iki gruodžio mėn.), o šis laikotarpis sutampa su natrio chlorato gamintojų ir jų klientų kasmetinėmis derybomis dėl sutarčių ateinantiems metams. Tačiau Komisija pažymi, kad per tirtą laikotarpį šios derybos dažnai vyko prasidėjus kitiems metams, o būtent sausio mėn. ir vasario mėn.

20 Dėl ieškovės neteisėto elgesio iš ginčijamo sprendimo 350 ir 356 konstatuojamųjų dalių matyti, kad vertindama jos dalyvavimą neteisėtuose susitarimuose Komisija rėmėsi, pirma, to laikotarpio dokumentais, kurie, Komisijos nuomone, įrodo, kad ieškovė

bendravo su kitomis kartelio šalimis ir galiausiai rėmėsi ieškovės prisipažinimu, kad ji dalyvavo neteisėtame susitikime, vykusiame tuo pačiu metu kaip ir oficialus CEFIC susirinkimas, t. y. 1998 m. sausio 28 d. Briuselyje (toliau – 1998 m. sausio 28 d. neteisėtas susitikimas).

21 Konkrečiau kalbant apie įrodymus, kurių data sutampa su pažeidimo data, ginčijamo sprendimo 349 ir 350 konstatuojamosiose dalyse Komisija pažymi:

„349 [S. (FC)] užrašuose tris kartus nurodytas pokalbis telefonu su ieškove. Iš pradžių 1996 m. gruodžio 16 d. [S. (FC)] per pokalbį su [S. (EKA)] patvirtino, kad [FC] prisitaikys prie sutartų kainų Ispanijoje ir Portugalijoje ir šiuo klausimu priminė pokalbius su [ieškove]: „[konfidencialu] [1]“ (išskirta aut., žr. 130 konstatuojamąją dalį). Pastaba „[konfidencialu]“ rodo, kad [S. (FC)] anksčiau su [ieškove] yra asmeniškai kalbėjęs apie kainas, kurios įtrauktos į susitarimus tarp kartelio šalių. Po to, [S. (FC)] užrašuose minimas pokalbis telefonu su [S. (EKA)]: „[konfidencialu]“ (išskirta aut., žr. 219 konstatuojamąją dalį). Ši ištrauka patvirtina, kad *Arkema France* tiesiogiai kalbėjosi dėl kainų su [ieškove], o tai ir vėl susiję su bendru kainų koordinavimu. Galiausiai iš [S. (FC)] užrašų, kalbant apie 1999 m. gruodžio 9 d. pokalbį telefonu, matyti: „[konfidencialu]“ (išskirta aut., žr. 258 konstatuojamąją dalį). Ši ištrauka rodo, kad [S. (FC)] pažymėjo, jog [L. (*Arkema France*)] jam telefonu pasakė arba kad pastarasis jam telefonu pakartojo savo pokalbį su [ieškove]. Nesvarbu, ar [ieškovė] bendravo su vienu, ar su kitu, nes iš užrašų turinio matyti, kad nagrinėjamas pokalbis buvo neteisėtas.

1 – Neskelbiami konfidencialūs duomenys.

350 Šie pavyzdžiai aiškiai paliudija, kad vyko tiesioginis bendravimas telefonu su [ieškove] ir aiškiai rodo, kad pastaroji tiesiogiai prisidėjo prie bendrųjų susitarimų dėl kainų. Dar daugiau, [ieškovė] patvirtino, kad dalyvavo [1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime], per kurį tarp konkurentų vyko neteisėti pokalbiai (žr. 182 ir 184 konstatuojamąsias dalis). Todėl Komisija, remdamasi žodiniais pareiškimais šioje byloje ir įrodymais, kurių data sutampa su faktinių aplinkybių, aiškiai rodančių ieškovės antikonkurencinį elgesį, data, daro išvadą, kad [ieškovė] dalyvavo darant visą pažeidimą. Tokiomis aplinkybėmis [ieškovė] turi pateikti įrodymų, paaiškinančių, kodėl toks jos elgesys nepažeidžia konkurencijos.“

22 Ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė taip:

„Kitais atvejais, kai <...> [ginčijamame] sprendime daroma nuoroda į [ieškovę], Komisija pritaria bendrovės argumentui, kad informacija gali būti gauta iš trečiųjų šalių, o ne iš pačios suinteresuotosios šalies. Komisijos byloje nėra pakankamai įrodymų, neabejotinai patvirtinančių, kad nagrinėjama informacija gauta tiesiogiai iš ieškovės. Į tai bus atsižvelgta vertinant pažeidimo, už kurį kyla ieškovės atsakomybė, trukmę.“

23 Kalbėdama apie pažeidimo trukmę, o būtent apie ieškovės dalyvavimo darant pažeidimą pradžios ir pabaigos datas, ginčijamo sprendimo 487–489 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė ir nusprendė:

„487 EKA ir [FC] dalyvavo antikonkurenciniuose susitarimuose nuo <...>, o [ieškovė] – bent jau nuo 1996 m. gruodžio 16 d. (žr. 130 konstatuojamąją dalį) <...>.

488 Kiek tai susiję su pažeidimo pabaiga, Komisijos žiniomis, paskutinis antikonkurencinis susitikimas, kuriame dalyvavo EKA, *Atochem* ir [ieškovė], vyko 2000 m. vasario 9 d. Per šį susitikimą EKA viešai atsiribojo nuo kartelio ir pranešė apie savo atsisakymą dalyvauti bet kokiame pokalbyje su konkurentais. Vienas iš dalyvių jame aiškiai išreiškė savo norą nedalyvauti kartelyje ir, kiek tai Komisijai žinoma, kalbama apie paskutinį natrio chlorato gamintojų susitikimą, į kurį turi būti atsižvelgiama (taip pat žr. 283 konstatuojamąją dalį). Nors EKA, *Atochem* ir [ieškovė] tiesiogiai dalyvavo 2000 m. vasario 9 d. susitikime, Komisijos bylos medžiagoje nėra duomenų, kad [FC] atvirai atsiribojo nuo kartelio anksčiau nei tą dieną (beje, nė viena iš šalių nekalbėjo apie tokį atsiribojimą). Todėl Komisija 2000 m. vasario 9 d. laiko visų susijusių įmonių, t. y šioje byloje EKA, [FC], *Atochem* ir [ieškovės] kartelio pabaigos data.

489 Vadinasi, <...> [ginčijamame] sprendime aprašyto pažeidimo visa trukmė yra <...> [ieškovės] ir *Uralita* atveju – 3 metai ir 1 mėnesis."

24 Ginčijamo sprendimo 444 ir 455–468 konstatuojamosiose dalyse Komisija nusprendė, kad, pirma, *Uralita* darė lemiamą įtaką ieškovės strateginei orientacijai ir bendrai komercinei politikai ir, antra, kad po to, kai EIA buvo prijungta prie *Uralita*, EIA, kuri buvo vienintelė ieškovės akcininkė, tenkanti atsakomybė už pažeidimą buvo perkelta *Uralita*. Todėl ginčijamo sprendimo 469 ir 487–489 konstatuojamosiose dalyse Komisija laiko [ieškovę] ir *Uralita* solidariai atsakingomis už pažeidimą, kurį pirmoji darė nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 2000 m. vasario 9 d. (toliau – nagrinėjamas pažeidimas), t. y. iš viso 3 metus ir 1 mėnesį.

25 Dėl skirtinos baudos nustatymo iš ginčijamo sprendimo 498 konstatuojamosios dalies matyti, kad Komisija rėmėsi Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairėmis (OL C 210, 2006, p. 2, toliau – 2006 m.

gairės). Be to, šiuo atveju iš ginčijamo sprendimo 509 konstatuojamosios dalies matyti, kad nustatydama prekių pardavimo vertę Komisija atsižvelgė į kiekvienos įmonės natrio chlorato pardavimo vertę EEE per finansinius metus, kurie apima ištisus paskutinius pažeidimo darymo metus, pasibaigusius 1999 m. gruodžio 31 d.

26 Dėl bazinės baudos dydžio nustatymo iš ginčijamo sprendimo 509–524 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija konstatavo, pirma, kiek tai susiję su nagrinėjamo pažeidimo sunkumu, kad atsižvelgiant į tai, jog šis pažeidimas susijęs su susitarimais dėl rinkos pasidalijimo ir kainų nustatymo, jis yra labai sunkus (ginčijamo sprendimo 512 konstatuojamoji dalis), ir, antra, kad darant šį pažeidimą dalyvavusių įmonių turima rinkos dalis 1999 m. sudarė 90 % EEE rinkos (ginčijamo sprendimo 513 konstatuojamoji dalis), be to, šis pažeidimas darė poveikį didžiajai EEE teritorijos daliai (ginčijamo sprendimo 514 konstatuojamoji dalis) ir, galiausiai, kad, susitarimai paprastai buvo įgyvendinami, nors ir ne visada duodavo laukiamų rezultatų (ginčijamo sprendimo 515 konstatuojamoji dalis). Todėl Komisija nustatė kiekvienos dalyvavusios įmonės prekių pardavimo vertės procentinę dalį, kurią taikė nustatydama bazinę baudą, t. y. 19 %.

27 Antra, remdamasi 2006 m. gairių 24 punkto nuostatomis, už pažeidimo trukmę Komisija nustatė koeficientą 3,5.

28 Trečia, ginčijamo sprendimo 523 konstatuojamojoje dalyje Komisija, remdamasi 2006 m. gairių 25 punktu ir siekdama atgrasyti minimas įmones nuo dalyvavimo panašiuose kaip šioje byloje nagrinėjami horizontaliuose susitarimuose dėl kainų

nustatymo, nusprendė bazinę baudą padidinti papildoma suma, kurią nustatė atsižvelgusi į ginčijamo sprendimo 512–515 konstatuojamosiose dalyse išnagrinėtus veiksnius, t. y. 19 %.

29 Ginčijamo sprendimo 1 straipsnio g ir h punktuose Komisija nusprendė, kad ieškovė ir *Uralita* pažeidė EB 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį, nes nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 2000 m. vasario 9 d. dalyvavo visuose susitarimuose ir suderintuose veiksmuose, siekdamos pasidalyti pardavimo kiekius, nustatyti kainas, keistis slapta komercine informacija apie pardavimo kainas ir kiekius bei stebėti antikonkurencinių susitarimų dėl natrio chlorato vykdymą EEE rinkoje.

30 Ginčijamo sprendimo 2 straipsnio f punktu Komisija ieškovei ir *Uralita* solidariai skyrė 9 900 000 EUR baudą.

31 Ginčijamo sprendimo 3 straipsnyje Komisija ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje minėtoms įmonėms nurodė, pirma, nutraukti konstatuotą pažeidimą, jei to dar nepadarė, ir, antra, nuo šiol nebekartoti ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje aprašytų veiksmų ir bet kokių veiksmų, kurių tikslas ar poveikis yra toks pat arba panašus.

32 Ginčijamo sprendimo 4 straipsnyje išvardytos ginčijamo sprendimo adresatės, tarp kurių nurodyta ir ieškovė.

Procesas ir šalių reikalavimai

33 Ši byla buvo pradėta ieškiniu, ieškovės pateiktu Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) kanceliarijai 2008 m. rugpjūčio 26 d.

34 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Teismas (antroji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį. Teismas taip pat pateikė tam tikrų klausimų šalims ir paprašė Komisijos pateikti tam tikrus dokumentus. Šalys atsakė į minėtus klausimus ir įvykdė prašymus per joms nustatytą terminą.

35 2010 m. rugsėjo 3 d. laiške Komisija pateikė pastabas dėl teismo posėdžio protokolo byloje T-348/08.

36 Per posėdį Teismas šalims įteikė Komisijos bylos 1159 ir 1160 puslapių kopijas. Jos patvirtino, kad, išskyrus tai, jog šiuose dviejuose puslapiuose Teisme ranka prirašyta įtraukų numeracija, minėtos kopijos visiškai identiškos tiems Komisijos bylos puslapių originalams.

37 Žodinė proceso dalis baigta 2010 m. rugsėjo 10 d.

38 Ieškovė Teismo prašo:

— pirma, panaikinti ginčijamą sprendimą tiek, kiek jis susijęs su ja,

— nepatenkinus pirmojo reikalavimo, pakeisti ginčijamo sprendimo 1 ir 2 straipsnius, kad būtų panaikinta ar iš esmės sumažinta jai paskirta bauda,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

39 Komisija Teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

A — *Dėl prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą*

40 Grįsdama savo ieškinį ieškovė pateikia du prašymo panaikinti pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su teisės ir vertinimo klaidomis, nes Komisija nepakankamai įrodė, kad ieškovė dalyvavo nagrinėjamame pažeidime. Antrasis pagrindas susijęs su teisės ir vertinimo klaidomis, kurias Komisija padarė baudos apskaičiavimo etape.

1. *Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės ir vertinimo klaidomis, nes Komisija nustatė, kad ieškovė dalyvavo darant pažeidimą nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 2000 m. vasario 9 d.*

41 Pateikdama pirmąjį ieškinio pagrindą ieškovė teigia, jog įrodymai, kuriais Komisija remiasi ginčijamame sprendime, nepakankamai patvirtina, kad ji dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą. Šį pirmąjį ieškinio pagrindą sudaro dvi dalys. Pirma, Komisija neįrodė, kad nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 2000 m. vasario 9 d. ieškovė tiesiogiai dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą ir, antra, kad ji dalyvavo darant vieną ir tęstinį pažeidimą visoje EEE.

a) Šalių argumentai

42 Ieškovės nuomone, įrodymų visuma, kuria rėmėsi Komisija jai inkriminuodama nagrinėjamą pažeidimą, grindžiama tokiomis trimis rūšimis įrodymų. Pirma – tai yra faktinė aplinkybė, kad ieškovė pripažino, jog ji su EKA, FC ir *Arkema France* dalyvavo 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime. Antra įrodymų rūšis susijusi su S. (FC) ranka rašytais užrašais (toliau – S. (FC) užrašai). Trečia įrodymų rūšis grindžiama 2003 m. ir 2006 m. EKA pareiškimais. Tačiau nė viena iš šių trijų įrodymų rūšių, vertinamų atskirai ar bendrai, neįrodo jos dalyvavimo neteisėtame kartelyje taip, kad nebeliktų jokios pagrįstos abejonės.

43 Pirma, kalbėdama apie 1998 m. sausio 28 d. neteisėtą susitikimą ieškovė neginčija, kad jame dalyvavo. Jos nuomone, tai buvo visiškai neoficialus susitikimas viešbučio koridoriuje. Vis dėlto ji primena, kad, kaip tai matyti iš S. (FC) užrašų, kurie pateikti Komisijos bylos 1159 puslapyje, kartelio lyderiai ieškovės darbuotojo paprašė

pasišalinti neilgai trukus po to, kai buvo sudaryta grupė. Todėl ieškovė teigia, jog tai, kad ji dalyvavo viename iš Komisijos išaiškintų 72 kartelio narių antikonkurencinių kontaktų, neleidžia jai inkriminuoti dalyvavimo labai sudėtinguose susitarimuose tarp kitų ginčijamo sprendimo adresatų, kurie buvo sudaromi dažnai.

44 Antra, kalbant apie įrodymus, kurių data sutampa su pažeidimo data, susijusius su S. (FC) užrašais, juose yra tik trys netiesioginės nuorodos į ieškovę, kurios minėtos ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje. Iš tikrųjų, pirma, tiek iš ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamosios dalies, tiek iš 352 konstatuojamosios dalies matyti, jog S. (FC) užrašuose esančios šios trys nuorodos yra vieninteliai įrodymai, kurių data sutampa su ieškovei inkriminuojamų faktinių aplinkybių data. Antra, iš minėto sprendimo 352 konstatuojamosios dalies matyti, jog Komisija pati nusprendė, kad neįmanoma neabejotinai nustatyti, kad kita S. (FC) užrašuose esanti informacija apie ieškovę gauta tiesiogiai iš pastarosios.

45 Ieškovė priduria, kad kiti pareiškimai, esantys prašymuose taikyti pranešimą dėl bendradarbiavimo, kuriems Komisija dokumentuose mėgina suteikti didesnę reikšmę nei ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje pateiktoms trims nuorodoms, gali būti aiškinami kitaip nei siūlo Komisija ir neleidžia daryti išvados, kad ieškovė dalyvavo darant vieną ir tęstinį pažeidimą. Galiausiai Komisija remiasi ir kitais įrodymais, kurie, viena vertus, nebuvo nurodyti ginčijamame sprendime ir, kita vertus, visiškai neįrodo ieškovės kaltės, o tai paaiškina, kodėl jie nepaminėti ginčijamame sprendime. Konkrečiau kalbant, ieškovė teigia, kad Komisija atsiliepime į ieškinį tvirtina, jog sprendimas grindžiamas ne vien tik ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje esančiomis trimis nuorodomis, bet ir kitomis su ieškove susijusiomis nuorodomis, paimtomis iš S. (FC) užrašų. Ieškovė mano, kad tai prilygsta vertinimui, jog kiekviena nuoroda į ją turi būti aiškinama kaip tiesioginis tvirtinimas jos

nenaudai. Tačiau, nors apkaltindama ieškovę Komisija remiasi „[ginčijamo] sprendimo aiškia formuluote“, kiek tai susiję su S. (FC) užrašuose esančiomis nuorodomis, ieškovė mano priešingai, t. y., kad tai yra arba jos nekaltumą patvirtinantys įrodymai, arba neįrodantys, kad ji dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą.

46 Galiausiai ieškovė mano, kad, priešingai nei tai matyti iš ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies, kiek joje nurodyta, kad atsižvelgiant į tai, kad kita S. (FC) užrašuose esanti informacija gali būti gauta iš trečiųjų asmenų, o ne iš ieškovės, „į tai bus atsižvelgiama vertinant pažeidimo, už kurį kyla [ieškovės] atsakomybė, trukmę“, Komisija, apskaičiuodama ieškovės dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą trukmę, nepakeitė nustatytos trukmės, palyginti su ta, kuri nurodyta pranešime apie kaltinimus. Iš to ji daro išvadą, kad ginčijamame sprendime nustatyta trukmė teisingai neatspindi tariamo dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą apimties ir kad Komisija jos nekeitė ar nemažino, kad atsižvelgtų į tai, kad įrodymai menki.

47 Dėl pirmos nuorodos į ieškovę ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje, ji susijusi su 1996 m. gruodžio 16 d. S. (FC) ir S. (EKA) pokalbiu telefonu, per kurį pirmasis paminėjo pakalbį su ieškove dėl kainų Ispanijoje. Ieškovė teigia, kad ši nuoroda neįrodo taip, kad neliktų jokios pagrįstos abejonės, kad ji dalyvavo kartelyje. Iš tikrųjų, pirma, atitinkamas darbuotojas neigė bendraveęs su S. (FC) ne oficialiųjų CEFIC generalinių asamblėjų metu. Antra, ši nuoroda tik parodo, kad pokalbyje su EKA buvo kalbama apie ieškovę. Galiausiai, iš kitų įrodymų nematyti, kad ieškovė dalyvavo susitarime dėl kainų derybų laikotarpiu, kuris vyko prieš pasirašant 1997 m. pirmo ketvirčio sutartis dėl natrio chlorato. Jei tuo metu ieškovė būtų dalyvavusi kartelyje S. (FC) užrašuose ji būtų minima ir ne vien tik netiesiogiai.

48 Antra nuoroda į ieškovę susijusi su 1998 m. gruodžio 4 d. S. (FC) ir S. (EKA) pokalbiu telefonu, per kurį pastarasis minėjo pokalbį su *Arkema France* dėl kainų Portugalijoje. Iš šio pokalbio matyti, kad *Arkema France* paminėjo S. (EKA), kad kreipėsi į ieškovės darbuotoją. Ieškovė mano, kad ši ištrauka nerodo, jog ji dalyvavo kartelyje, o, priešingai, iš jos galima suprasti, kad ieškovės buvo prašoma nemažinti savo kainų. Šioje byloje ieškovė pažymi, kad *Arkema France* prašyme taikyti pranešimą dėl bendradarbiavimo, [kurį L. (*Arkema France*) pateikė 2004 m. rugsėjo 24 d.], ieškovės pavadinimas visiškai neminimas kalbant apie diskusijas, vykusias nuo 1998 m. vidurio iki 2000 m. gegužės mėn. Be to, šioje ištraukoje pateiktas *Arkema France*, kuri yra FC tiesioginė konkurentė, pareiškimas. Todėl ieškovė teigia, kad *Arkema France* kalbant su S. (EKA), – o pirmoji kaip agresyvi FC konkurentė, galėjo būti suinteresuota ją įtikinti, kad kainos nekris ir kad FC turėtų išlaikyti ankstesnių metų kainų dydį. Galiausiai ieškovė tvirtina, kad per 1998 m. ji sumažino natrio chlorato pardavimo kainas Portugalijoje. Todėl antroji nuoroda ne tik neįrodo, kad ieškovė dalyvavo diskusijose per atitinkamą laikotarpį, o, dar daugiau, tai yra jos kaltę paneigiantis įrodymas, nes ji patvirtina, kad ieškovė savo elgesio nederino su kartelio dalyvių elgesiu.

49 Trečioji nuoroda į ieškovę susijusi su 1999 m. gruodžio 9 d. vykusiu S. (FC) ir L. (*Arkema France*) pokalbiu telefonu, per kurį vienas iš šių dviejų pašnekovų pažymėjo, kad kalbėjo su ieškove. Tačiau ieškovė teigia, kad aplinkybė, jog kažkas su ja kalbėjo savaime nereiškia, kad ji atliko neteisėtus veiksmus. Iš tikrųjų gali būti, kad jei į ją žiūrėta kaip į bendradarbiauti atsisakiusią įmonę, kitiems kartelio nariams reikėjo su ja pakalbėti, kad pamėgintų „ją sugrąžinti“. Be to, ieškovė vėl pažymi, kad trečią nuorodą paneigia per posėdį gauti L. (*Arkema France*) parodymai, kuriuose jis nebemini ieškovės kaip kartelyje dalyvavusios įmonės nuo 1998 m. vidurio iki 2000 m. gegužės mėn.

50 Trečia, kiek tai susiję su 2003 m. ir 2006 m. EKA parodymais, ieškovė primena, kad, Komisijos nuomone, jie paaiškina „ieškovės dalyvavimą dėl Ispanijos, Prancūzijos ir Portugalijos klientų“. Tačiau FC ir *Arkema France* tokių kaltinimų visiškai nenurodė.

51 Visų pirma, dėl 2003 m. EKA parodymų, iš jų matyti, kad pagrindiniai kartelio dalyviai buvo EKA, FC ir *Arkema France*. Ieškovė mažiausiai dalyvavo susitarimuose. Be to, ginčijamo sprendimo 358 konstatuojamojoje dalyje ir su ja susijusioje 391 išnašoje Komisija kalba būtent apie 2003 m. EKA pareiškimus. Tuo remdamasi ieškovė pateikia tris šių pareiškimų pastraipas, atitinkamai susijusias su Ispanija, Prancūzija ir Portugalija, ir pateikia savo pastabas dėl jų. Šios trys pastraipos parengtos EKA pareiškimų pagrindu ir jose paaiškinamas EKA teiginys, kad ieškovė dalyvavo kartelyje atsižvelgdama į savo padėtį ir interesus rinkoje, kiek tai susiję su Ispanijos, Prancūzijos ir Portugalijos klientais.

52 Dėl pirmos pastraipos, susijusios su Ispanija, iš jos matyti, kad EKA pareiškė, jog „[konfidencialu]“. Šiuo atžvilgiu ieškovė tvirtina, kad jei ji būtų praradusi rinkos dalis Ispanijoje, tai būtų buvę natūralu, kad ji mėgintų susirasti klientų kaimyninėse rinkose, kaip antai Prancūzijoje ar Portugalijoje. Tai būtų normalus elgesys rinkoje, kurioje vyksta konkurencija. Todėl egzistuoja kitas aiškinimas nei tas, kurio laikėsi Komisija, t. y. aiškinimas, pagal kurį tai yra normalus elgesys rinkoje.

53 Dėl antros pastraipos, susijusios su Prancūzija, iš jos matyti, kad EKA pareiškė, jog „[konfidencialu]“. Ieškovė teigia, kad Komisija remiasi šiuo pareiškimu tvirtindama, kad Prancūzijoje egzistavo dvišalės sutartys dėl kiekių, sudarytos *Arkema France* ir kitų nei EKA gamintojų. Todėl ieškovė tvirtina, kad šis EKA paaiškinimas grindžiamas tik nuogirdomis, nes ji teigia, jog ieškovė dalyvavo susitarimuose, kuriuose pati EKA nedalyvavo. Taigi šiame paaiškinime pateikta informacija galėjo būti gauta tik

iš trečiųjų asmenų, kaip antai *Arkema France*. Ieškovė pažymi, kad prašyme taikyti pranešimą dėl bendradarbiavimo *Arkema France* nemini jokio atskiro susitarimo su ieškove. Trečiojo asmens pareiškimas, kuriame jis teigia, kad, „atrodo", kiti gamintojai buvo sudarę susitarimą, nėra pagrindas įsitikimui dėl tokio susitarimo egzistavimo. Todėl ši EKA parodymų pastraipa nepakankamai aiški, kad būtų galima ieškovei priskirti nagrinėjamą pažeidimą.

54 Dėl trečios pastraipos, susijusios su Portugalija, iš jos matyti, kad EKA pareiškė, jog „[konfidencialu]". Ieškovė teigia nesuprantanti, kodėl šis pareiškimas yra jos kaltę patvirtinantis įrodymas, jei jame minimos tik EKA, *Arkema France* ir FC, sudariusios susitarimą dėl kiekių.

55 Antra, dėl 2006 m. EKA pareiškimų, jie buvo pateikti gavus Komisijos prašymą. Ieškovė tvirtina, nepaisant Komisijos gynybos argumentų, kad šiuose 2006 m. pareiškimuose ištaisytos tam tikros klaidos ar netgi jie prieštarauja kai kuriems ankstesnių pareiškimų, o būtent 2003 m. pareiškimų teiginiams. 2006 m. pareiškimuose EKA pažymėjo, kad ieškovė dalyvavo viename, o ne penkiuose susitikimuose. Be to, EKA jau nebeteigia, kad ieškovė ir *Arkema France* pasidalijo savo rinkos dalis atskirame susitarime. Šiuo atveju ieškovė pažymi, kad, kiek tai susiję su Ispanijos rinka, nauji EKA pareiškimai patvirtina jos nuomonę, kad Komisijos nurodytas elgesys yra visiškai natūralus. Taip pat 2006 m. EKA pareiškimuose jau nėra jokių konkrečių nuorodų į ieškovę, kiek tai susiję su Ispanijos, Portugalijos ir Prancūzijos rinkomis. Ieškovė teigia, kad nors EKA pareiškė, jog ieškovė buvo susitarimų šalis, šiuo klausimu ji nepateikė jokios konkrečios informacijos. Iš tikrųjų ji pažymi, jog EKA pareiškimuose ieškovė klaidingai kaltinama dalyvavusi penkiuose susitikimuose, tačiau Komisija sąmoningai

tuo nesirėmė ginčijamame sprendime. Vien paminėtas jos pavadinimas yra ieškovės nekaltumą patvirtinantis įrodymas, nes rodo, kad EKA ir FC nusprendė nedidinti savo kainų tuo atveju, jei ieškovė *Arkema France* ir [konfidencialu] to taip pat nedarys.

56 Ieškovė iš to daro išvadą, kad 2003 m. ir 2006 m. EKA pareiškimų neatitikimai leidžia dar labiau abejoti jų tikslumu ir įrodomąja galia. Todėl jie negali būti pagrindu Bendrojo Teismo tvirtam įsitikinimui, kad ieškovė padarė pažeidimą. Be to, šiuose parodymuose visai neminimi susitikimai ar pokalbiai telefonu su ieškove. Todėl jie nepakankami ieškovės atsakomybei už EB 81 straipsnio pažeidimą kilti.

57 Be to, ketvirta, ieškovė teigia, jog Komisija klaidingai nustatė, kad jos tariamo dalyvavimo kartelyje pabaigos data yra 2000 m. vasario 9 d. Iš tikrųjų ginčijamame sprendime pateikti įrodymai patvirtina tik tai, kad ieškovė dalyvavo 2000 m. vasario 9 d. oficialiame CEFIC susirinkime ir ieškovė to neginčija. Tačiau Komisija neįrodė, kad ieškovė dalyvavo neteisėtame susitikime, kuris vyko tuo pačiu metu kaip ir 2000 m. vasario 9 d. CEFIC susirinkimas (toliau – 2000 m. vasario 9 d. neteisėtas susitikimas). Todėl, pirma, ieškovė mano, kad S. (EKA) pareiškimas per 2000 m. vasario 9 d. neteisėtą susitikimą dėl EKA atsisakymo dalyvauti bet kokioje naujoje diskusijoje su konkurentais pakankamai neįrodo, kad ji pati dalyvavo tame susitikime. Antra, ji tvirtina, kad, viena vertus, nei *Arkema France*, nei FC tokio pareiškimo neminėjo o, kita vertus, jos darbuotojas patvirtino tokio pareiškimo negirdėjęs. Trečia, 2000 m. sausio 20 d., 21 d. ir 24 d. diskusijos, į kurias Komisija daro nuorodą ginčijamo sprendimo 283 konstatuojamojoje dalyje, negali būti laikomos ieškovę apkaltinančiais įrodymais ar galinčiomis būti įrodymu, kad ji dalyvavo 2000 m. vasario 9 d. neteisėtame

susitikime. Ketvirta, ieškovė pažymi, kad iš ginčijamo sprendimo 1 priedo matyti, jog ji nenurodyta kaip dalyvavusi 2000 m. vasario 9 d. neteisėtame susitikime ir kad toks nenurodymas negali būti spausdinimo klaida.

58 Apibendrindama pirmojo pagrindo pirmą dalį ieškovė teigia, kad įrodymai, kuriais remiamasi ginčijamame sprendime ją apkaltinant, nepakankamai tikslūs ir nuoseklūs, kad sukeltų tvirtą įsitikinimą, jog ji dalyvavo nagrinėjamame pažeidime.

59 Šiomis aplinkybėmis, pirma, atsižvelgiant į principą, pagal kurį visos abejonės vertinamos kaltinamojo naudai, kadangi šiuo atveju išlieka abejonė dėl ieškovės dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą, Komisija jos neturėjo apkaltinti dalyvavimu darant minėtą pažeidimą.

60 Antra, ieškovė pažymi, kad Komisijos turima kompetencija konstatuoti EB 81 straipsnio nuostatų pažeidimą dabar sustiprinta. Reglamentu Nr. 1/2003 jai suteikta naujų ir didesnių galių. Be to, naujos atleidimo nuo baudų programos dabar jai leidžia gauti esminius rašytinius įrodymus. Maža to, informacinių technologijų raida Komisijai leidžia atlikti ir sudėtingus elektroninius tyrimus. Galiausiai, ieškovė pažymi, kad šiuo atveju Komisija nemanė esant būtina atlikti išsamesnį tyrimą ir tam surengti patikrinimą ieškovės ar kitų bendrovių, kurioms skirtas ginčijamas sprendimas, patalpose.

61 Atsižvelgdama į minėtus sustiprintus įgaliojimus Komisija turi išlaikyti aukštą įrodymų kokybės lygį. Šiuo atveju, kadangi toks lygis nepasiektas, Komisija turėjo, kaip ji

tai padarė kalbant apie kitus smulkius gamintojus, kurių padėtis buvo panaši į ieškovės, esančią abejonę vertinti ieškovės naudai. Todėl Komisija neturėjo jos apkaltinti dalyvavimu darant nagrinėjamą pažeidimą ir neturėjo skirti baudos. Bet kuriuo atveju ieškovė pažymi, kad, nors informacijos, kuria trys pagrindiniai gamintojai keitėsi dėl [konfidencialu], lygis buvo panašus į informacijos, kuria keistasi dėl ieškovės, lygį, Komisija nusprendė skirti baudą tik jai. Ieškovė iš to daro išvadą, kad Komisija pažeidė vienodo požiūrio principą.

62 Komisija ginčija ieškovės pateiktų argumentų pagrįstumą.

63 Komisija teigia, jog ginčijamame sprendime pateikti įrodymai patvirtina, kad ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą. Ji primena, kad minėti įrodymai yra trijų rūšių, t. y. pirma, ieškovę apkaltinantys kartelio narių pareiškimai, antra, gausybė S. (FC) padarytų užrašų, kurių data sutampa su faktinių aplinkybių data, ir, trečia, ieškovės prisipažinimas, kad dalyvavo 1998 m. sausio 28 d. susitikime, kurį patvirtina kiti su šiuo susitikimu susiję įrodymai.

64 Visų pirma dėl kartelio narių pareiškimų Komisija pažymi, kad jie buvo gauti neilgai trukus po to, kai kartelio veikla buvo nutraukta, ir kad jie pasižymi dideliu nuoseklumu tiek tarpusavyje, tiek ir S. (FC) užrašų, kurių data sutampa su faktinių aplinkybių data, atžvilgiu. Ji priduria, kad, priešingai nei teigia ieškovė, taikyti pranešimą dėl bendradarbiavimo prašiusios bendrovės ne būtinai yra skatinamos pateikti iškreiptus įrodymus dėl kitų inkriminuojamo kartelio narių.

65 Antra dėl S. (FC) užrašų, kurių data sutampa su faktinių aplinkybių data, Komisija ginčija ieškovės teiginį, kad atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamąją dalį apkaltinant ieškovę buvo remtasi tik trimis S. (FC) užrašų pastraipomis, kad kita informacija galėjo būti nežinoma. Iš tikrųjų Komisija pažymi, kad be trijų pastraipų, ties kuriomis ieškovė susikoncentravo, ji daug kartų remėsi kitomis S. (FC) užrašuose esančiomis nuorodomis į ieškovę ir kaip pavyzdį nurodo ginčijamo sprendimo 150, 220, 229, 256, 305, 319 ir 347 konstatuojamąsias dalis. Komisija pažymi, kad pateikdama dubliką ieškovė pasitenkino tik esminių įrodymų, 150 konstatuojamojoje dalyje minėtų S. (FC) užrašų ištraukų kritika ir tai darė sutrumpintai cituodama bei pateikdama be konteksto. Kiek tai susiję su kitomis šešiomis konstatuojamosiomis dalimis, ieškovė pripažįsta, kad jos tiesiogiai apkaltinančios, bet tvirtina, kad ginčijamame sprendime ji neminima faktinėse aplinkybėse, susijusiose su 1997 m. Pastarasis teiginys klaidingas ir pateikdama atsiliepimą į ieškinį Komisija galėjo pagrįstai daryti išvadą, kad 1997 m. vyko sistemingi pokalbiai telefonu tarp ieškovės ir kitų kartelio narių.

66 Ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje atmetami ieškovės argumentai dėl jos nedalyvavimo kartelyje ir ši dalis neturėtų būti painiojama su tokiomis kaip 305 ir 319 konstatuojamosios dalys, kuriose Komisija pateikia ieškovei nepalankius argumentus. Be to, Komisija ypatingą dėmesį skyrė šioms trims 349 konstatuojamojoje dalyje pateiktoms nuorodoms todėl, kad, pirma, kalbama apie ypač įtikinančius, taigi esminius, įrodymus, patvirtinančius, kad ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą, t. y. vieną ir tęstinį pažeidimą, kuris yra Europos masto, antra, ieškovė šių pareiškimų neginčijo ir, galiausiai, šie įrodymai, kurių data sutampa su faktinių aplinkybių data, ypač sunkiai apkaltina ieškovę, bet vis dėlto tai nėra vieninteliai Komisijos surinkti įrodymai.

67 Trečia, dėl ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies Komisija tvirtina, kad joje aiškiai atskyrė S. (FC) užrašų ištraukas atsižvelgdama į jų įrodomąją vertę, kad

nustatytų būtent ieškovės dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą trukmę. Taigi toje 352 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad jei ji būtų apsiribojusi kitomis nuorodomis į ieškovę nei tos, kurios minėtos 349 konstatuojamojoje dalyje, būtų buvę sunku įtikinamai įrodyti neteisėtus veiksmus. Būtent dėl šios priežasties ji nusprendė jais nesiremti ir neprailgino ieškovės dalyvavimo kartelyje trukmės. Vis dėlto, nors šios kitos nuorodos į ieškovę savaime nėra lemiamos, jos yra bent jau sutapimų ir požymių visumos dalis, kuria Komisija turėjo teisę grįsti savo analizę dėl ieškovės dalyvavimo kartelyje.

68 Pateikdama tripliką Komisija dėl tos pačios 352 konstatuojamosios dalies teigia, kad ieškovė ignoruoja ginčijamo sprendimo 305 ir 319 konstatuojamąsias dalis, kuriose aiškiai paminėtos kitos S. (FC) užrašų ištraukos kaip ją apkaltinantys įrodymai. Taip pat ieškovė ignoruoja ginčijamo sprendimo 357 ir 358 konstatuojamąsias dalis, kuriose nurodyta, kad Komisija ieškovei pateiktus kaltinimus grindžia S. (FC) užrašais, kurie vertinami kaip visuma, ir neapsiriboja to sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje nurodytomis trimis nuorodomis į ieškovę. Anot Komisijos, iš teismų praktikos matyti, kad tai, jog informacija gauta netiesiogiai ar yra antraeilės svarbos neturi jokio poveikio galimybei ją panaudoti kaip įrodymą. Ieškovę apkaltinantys įrodymai, kurių data sutampa su pažeidimo data, t. y. S. (FC) užrašai yra nuoseklūs kitų byloje esančių įrodymų atžvilgiu ir šalys, įskaitant ieškovę, jų neginčijo.

69 Galiausiai, ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamojoje dalyje nėra jokio ketinimo pakeisti ieškovės dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą trukmę, palyginti su ta, kuri nustatyta pranešime apie kaltinimus. Be to, priešingai nei teigia ieškovė, ginčijamame sprendime naudoti tie patys įrodymai kaip ir nurodytieji pranešime apie kaltinimus.

70 Ketvirta, Komisija pirmiausia teigia, kad ginčijamas sprendimas grindžiamas EKA, *Arkema France* ir FC pateiktais bendrais įrodymais, kurie vienareikšmiškai patvirtina ieškovės dalyvavimą darant kartelyje ir šio kartelio požymius.

71 Po to Komisija išvardija tam tikrus specifinius įrodymus, patvirtinančius ieškovės ir kitų kartelio narių bendradarbiavimą.

72 Pirma, iš S. (FC) užrašų, kiek jie susiję su jo 1996 m. gruodžio 16 d. pokalbiu telefonu su S. (EKA), matyti, kad pirmasis anksčiau kalbėjo su ieškove. Komisija pažymi, kad atsiliepime į pranešimą apie kaltinimus ieškovė neginčijo šio įrodymo.

73 Antra, kalbant apie įrodymus, susijusius su 1997 kalendoriniais metais, Komisija mano, jog 1997 m. sausio 10 d. ir 14 d. S. (FC) užrašų ištraukos rodo, kad ieškovę suerzino FC mėginimai užimti didesnę rinkos dalį Ispanijoje ir Portugalijoje. Taip pat 1997 m. spalio 14 d. S. (FC) užrašų, susijusių su Turku (Suomija) vykusiu EKA ir FC susitikimu (toliau – 1997 m. spalio 14 d. Turku susitikimas), matyti, kad FC ir EKA nepavyko įtikinti, ypač ieškovės, kad būtinas 1,5 % kainos didinimas infliacijai kompensuoti. Kalbant apie šį 1997 m. spalio 14 d. Turku susitikimą, iš EKA parodymų matyti, kad FC padidinus pardavimą Ispanijoje buvo grėsmė, jog Ispanijos gamintojai taikys atsakomąsias priemones ir kad EKA bei FC buvo sutarusios nedidinti savo kainų, jei, pavyzdžiui, ieškovė jų nedidintų.

74 Trečia, kalbant apie 1998 m. sausio 28 d. susitikimą, Komisija primena, kad ieškovė pripažino, jog dalyvavo šiame susitikime. Iš S. (FC) užrašų matyti, kad šalys kalbėjo apie natrio chlorato rinkas tam tikrose šalyse, taip pat apie rinkos dalis ir kainas. Iš pradžių Komisija savo dokumentuose teigė, kad nė vienas byloje esantis įrodymas neleido galvoti, kad ieškovės dalyvavimas šiame susitikime yra nauja ar išimtinė aplinkybė. Vis dėlto vėliau Komisija pastabose dėl posėdžio protokolo aiškiai pripažino, kad šis ieškovės dalyvavimas yra nauja aplinkybė. Todėl Komisija mano, kad ieškovė neįrodė, jog ji šiame susitikime dalyvavo kitu tikslu nei kiti kartelio nariai ir kad ji nuo jo viešai atsiribojo. Ieškovės teiginį dėl susitikimo neoficialumo paneigia, pirma, tai, kad jis buvo suplanuotas prieš kelias savaites ir, antra, išsamūs S. (FC) užrašai. Priešingai nei ieškovė klaidingai suprato, iš ginčijamo sprendimo 183 konstatuojamosios dalies matyti, kad šalys kalbėjo išsamiai (o ne išimtinai) apie Belgiją, Ispaniją, Prancūziją ir Portugaliją. Iš S. (FC) užrašų nematyti, kad kartelio lyderiai ieškovės būtų prašę pasitraukti. Priešingai, S. (FC) užrašai rodo, kad Ispanijos, Prancūzijos ir Portugalijos rinkų tyrimą pertraukė diskusijos dėl kitų rinkų, trukusios didžiąją susitikimo dalį, taip, kad gali būti, jog ieškovė dalyvavo per visą susitikimą. Galiausiai Komisija tvirtina, kad ginčijamo sprendimo 1 priede yra tik susitikimai, kurių tikras datas ji žino, todėl kitų susitikimų, dėl kurių pateikti įrodymai, bet nepaminėta konkreti data, kuriuose dalyvavo ieškovė, nėra.

75 Ketvirta, 1998 m. spalio ir lapkričio mėn. L. (*Arkema France*) ir S. (FC) keletą kartų kalbėjo telefonu apie ieškovės rinkos dalį Portugalijoje.

76 Penkta, kalbant apie 1998 m. gruodžio 4 d. S. (FC) ir S. (EKA) pokalbį telefonu, Komisija mano, kad ieškovė nepaaiškino, kaip toks bendravimas gali vykti įprastoje verslo aplinkoje, ir kad šiuo atveju ji pripažino, jog jos buvo prašoma nemažinti kainų, o tai

yra antikonkurencinis prašymas, kurį ieškovė patenkino. Priešingai nei teigia ieškovė, iš L. (*Arkema France*) parodymų nematyti, kad ieškovė pasitraukė iš kartelio pirmojo laikotarpio pabaigoje, t. y. nuo 1994 m. spalio mėn. iki 1998 m. vidurio, nei per tariamą antrąjį laikotarpį, t. y. nuo 1998 m. vidurio iki 2000 m. gegužės mėn., juo labiau, kad šį aiškinimą paneigia daugybė įrodymų.

77 Šešta, Komisija pažymi, kad ieškovė tik paminėjo kainų mažėjimą Portugalijoje 1999 m. ir 2000 m., bet nepatikslino, kad 1993–1997 metais jos kainos išaugo ir buvo išlaikytos iki 1998 m. Komisija priduria, kad kainų sumažėjimą 1999 m. galima paaiškinti kainų karu, prasidėjusiu Portugalijoje po konflikto dėl vieno kliento. Nepaisant susilpnėjimo 1999 m., kartelis toliau veikė ir, kaip tai matyti iš S. (FC) užrašų, susijusių su jo 1999 m. birželio 16 d. ir gruodžio 6 d., 9 d. bei 22 d. pokalbiais telefonu su L. (*Arkema France*), ieškovė toliau jame dalyvavo. Šios trys pastabos patvirtina tiesioginį bendravimą su ieškove ir, priešingai nei teigia ieškovė, nematyti, kad ji nebendradarbiavo ir kad kiti nariai mėgino ją susigrąžinti.

78 Septinta, Komisija priduria, kad iš S. (FC) užrašų, kiek tai susiję su jo 1999 m. gruodžio 22 d. pokalbiu telefonu su L. (*Arkema France*), matyti, kad 1999 m. gruodžio mėn. pabaigoje ieškovė dar dalyvavo neteisėtame bendradarbiavime su savo konkurentais. Taip pat šie užrašai, susiję su 2000 m. sausio mėn. pokalbiais telefonu, apibendrintais ginčijamame sprendime, įrodo, kad kartelio nariai toliau derino savo pozicijas.

79 Galiausiai, aštunta, Komisija nurodo, kad ginčijamo sprendimo 1 priede ieškovė nenurodyta tarp 2000 m. vasario 9 d. neteisėto susitikimo dalyvių dėl spausdinimo

klaidos, nes ginčijamo sprendimo 283 ir 488 konstatuojamosiose dalyse ji padarė išvadą, kad ieškovė dalyvavo šiame susitikime. Menkai svarbu tai, kad ieškovė negirdėjo EKA pasisakymo tuo pačiu metu, kai vyko CEFIC oficialus susirinkimas, susijusio su jos atsisakymu dalyvauti kitose diskusijose su konkurentais, nes tuo metu kartelis baigė galioti. Šiuo atveju tai, kad ji nurodė negirdėjusi šio pareiškimo yra svarus įrodymas, kad ji dalyvavo 2000 m. vasario 9 d. neteisėtame susitikime.

80 Toliau Komisija ginčija ieškovės argumentų, susijusių su EKA žodiniais pasisakymais, pagrįstumą.

81 Pirma, ginčijamo sprendimo 319 konstatuojamojoje dalyje Komisija bendrai daro nuorodą į 2003 m. EKA pareiškimus, o ne ieškinyje ieškovės atsižvelgiant į savo interesus nurodytas tris pastraipas.

82 Kalbant apie ieškovės nurodytą pirmą pastraipą, susijusią su Ispanijos rinka, aprašytas elgesys, kurio ieškovė gali imtis Prancūzijos rinkoje, jei ji netektų rinkos dalių Ispanijoje, neatitiko normalaus elgesio rinkoje ir kėlė grėsmę neteisėtiems susitarimams, o tai akivaizdžiai reiškia, kad buvo bendras susitarimas dėl rinkos dalių. Be to, Komisija primena, kad pagal teismų praktiką, pirma, tai, kad įmonė kartais nesilaiko to, kas susitarta kartelyje, jos neatleidžia nuo atsakomybės, jei ji viešai neatsiribojo nuo susitarimų, ir, antra, tai, kad ji sąmoningai galėjo apgauti kitus kartelio narius nepašalina jos kaltės dėl padaryto pažeidimo.

83 Kalbant apie ieškovės nurodytą antrą pastraipą, susijusią su Prancūzijos rinka, ji klaidingai teigia, kad EKA parodymai grindžiami jos paskleistomis nuogirdomis. Iš tikrųjų bendrai vertinama nurodyta pastraipa įrodo, kad EKA žinojo apie atskiro dvišalio susitarimo dėl Prancūzijos rinkos egzistavimą.

84 Kalbant apie ieškovės nurodytą trečią pastraipą, susijusią su Portugalijos rinka, ginčijamame sprendime ši pastraipa nepaminėta ir ji nei ieškovę apkaltina nei ją išteisina.

85 Antra, priešingai nei teigia ieškovė, 2006 m. EKA pareiškimais nepataisomi 2003 m. pareiškimai. Pirmaisiais buvo siekiama išsamiai patvirtinti tam tikrus ankstesnius pareiškimus. Jie visi atitiko 2003 m. pareiškimus, kuriuose pateikta išsamesnės informacijos. Komisija konstatuoja, kad iš 2006 m. EKA pareiškimų matyti, kad ši tarp kartelio šalių vėl paminėjo ieškovę, išsamiai aprašė, kaip šios šalys nustatydavo siekiamas kainas ir pasidalydavo rinką, leido suprasti, kad ieškovė jame dalyvavo dar iki ginčijamame sprendime nustatytos jos dalyvavimo pradžios datos ir kad ji patvirtino, jog ieškovė ėmėsi atsakomųjų priemonių Prancūzijos rinkoje reaguodama į FC veiksmus. Todėl 2006 m. EKA pareiškimuose nėra ieškovės kaltę galinčių paneigti ieškovei naudingų įrodymų.

86 Toliau Komisija ginčija, kad nubaudusi ieškovę ji pažeidė vienodo požiūrio principą. Iš tikrųjų ieškovė nebuvo panašioje padėtyje į tą, kurioje buvo kiti smulkūs natrio chlorato gamintojai. Būtent, pirma, ji pripažino, kad dalyvavo kartelio susitikime ir, antra, skirtingai nei kiti smulkūs gamintojai, kitų kartelio narių ji buvo įvardyta kaip kartelio narė, ir, galiausiai, S. (FC) užrašai, kurių data sutampa su pažeidimo data, leidžia pateikti jai kaltinimų, o taip nėra kitų mažųjų įmonių atveju. Bet kuriuo atveju

iš teismų praktikos matyti, kad aplinkybė, kad ūkio subjektas yra panašioje padėtyje į tą, kurioje yra ieškovė, bet jo atžvilgiu Komisija nekonstatavo jokio pažeidimo, nepaneigia išvados, kad ši ieškovė dalyvavo darant pažeidimą, kuriuo kaltinama, jei pažeidimas tinkamai įrodytas.

87 Komisija mano, kad pateikta įrodymų visuma patvirtina, kad ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą ir todėl pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

b) Bendrojo Teismo vertinimas

88 Iš šalių procesinių dokumentų matyti, kad jos nesutaria, pirma, dėl ginčijamame sprendime Komisijos pateiktų įrodymų ieškovės dalyvavimui darant nagrinėjamą pažeidimą įrodyti nustatymo ir, antra, dėl tų įrodymų įrodomosios galios išvadai dėl dalyvavimo padaryti.

89 Visų pirma, reikia pateikti tam tikras su įrodymais susijusias bendrąsias pastabas, antra, nustatyti ginčijamame sprendime pateiktus įrodymus dėl ieškovės dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą, trečia, įvertinti jų įrodomąją galią ir, ketvirta, remiantis šiuo vertinimu nuspręsti dėl įrodymų visumos, kuria rėmėsi Komisija, kad įrodytų ieškovės dalyvavimą darant nagrinėjamą pažeidimą, tikslumo ir nuoseklumo.

Su įrodymais susijusios bendrosios pastabos

90 Kalbant apie EB 81 straipsnio 1 dalies pažeidimo įrodymų vertinimą reikia priminti, jog Komisija turi pagrįsti nustatytus pažeidimus ir pateikti pakankamai įrodymų, teisiškai patvirtinančių pažeidimą sudarančias aplinkybes (1998 m. gruodžio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Baustahlgewebe prieš Komisiją*, C-185/95 P, Rink. p. I-8417, 58 punktas ir 1999 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija prieš Anic Partecipazioni*, C-49/92 P, Rink. p. I-4125, 86 punktas).

91 Be to, kai pagal EB 230 straipsnį pateikiamas ieškinys dėl panaikinimo, Sąjungos teismas privalo patikrinti tik ginčijamo akto teisėtumą (2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *JFE Engineering ir kt. prieš Komisiją*, T-67/00, T-68/00, T-71/00 ir T-78/00, Rink. p. II-2501, 174 punktas).

92 Taigi ieškinį dėl Komisijos sprendimo, kuriuo konstatuojamas konkurencijos teisės normų pažeidimas ir adresatams paskiriamos baudos, panaikinimo nagrinėjantis Teismas turi įvertinti ar Komisijos sprendime pateiktų įrodymų ir kitų aplinkybių pakanka ginčijamam pažeidimui įrodyti (šiuo klausimu žr. 1999 m. balandžio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją*, vadinamo PVC II, T-305/94–T-307/94, T-313/94–T-316/94, T-318/94, T-325/94, T-328/94, T-329/94–T-335/94, Rink. p. II-931, 891 punktą).

93 Be to, abejones Teismas turi vertinti įmonės, kuriai skirtas sprendimas, kuriame konstatuojamas pažeidimas, naudai (šiuo klausimu žr. 1978 m. vasario 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *United Brands ir United Brands Continental prieš Komisiją*, 27/76, Rink. p. 207, 265 punktą). Taigi Teismas negali pripažinti, kad Komisija pakankamai teisiškai įrodė nagrinėjamo pažeidimo egzistavimą, jei dėl šio klausimo jam dar išlieka abejonių, o ypač kai nagrinėjamas ieškinys dėl sprendimo, kuriuo paskiriama

bauda, panaikinimo (91 punkte minėto Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tribunal JFE Engineering ir kt. prieš Komisiją* 177 punktas).

94 Tokioje situacijoje reikia atsižvelgti į nekaltumo prezumpciją, įtvirtintą 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos 6 straipsnio 2 dalyje, kuris yra viena iš pagrindinių teisių, kurios, remiantis Teisingumo Teismo praktika, Suvestinio Europos akto preambule, Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnio 2 dalimi bei 2000 m. gruodžio 7 d. Nicoje paskelbtos Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (OL C 364, p. 1) 47 straipsniu, yra saugomos Sąjungos teisės sistemoje. Atsižvelgiant į nagrinėjamų pažeidimų bei paskirtų sankcijų pobūdį ir griežtumą, nekaltumo prezumpcijos principas taikomas ir procedūroms dėl įmonėms taikomų konkurencijos taisyklių pažeidimų, kurių metu gali būti paskirtos piniginės baudos ar periodinės baudos (šiuo klausimu žr. 1984 m. vasario 21 d. Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimą *Öztürk*, serija A, Nr. 73 ir 1987 m. rugpjūčio 25 d. Sprendimą *Lutz*, serija A, Nr. 123-A; 1999 m. liepos 8 d. Teisingumo Teismo sprendimų *Hüls prieš Komisiją*, C-199/92 P, Rink. p. I-4287, 149 bei 150 punktus ir *Montecatini prieš Komisiją*, C-235/92 P, Rink. p. I-4539, 175 bei 176 punktus).

95 Todėl Komisija turi pateikti tikslius ir nuoseklius įrodymus tvirtam įsitikinimui, kad nusikaltimas buvo padarytas, pagrįsti (šiuo klausimu žr. 1984 m. kovo 28 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Compagnie royale asturienne des mines et Rheinzink prieš Komisiją*, 29/83 ir 30/83, Rink. p. 1679, 20 punktą ir 1993 m. kovo 31 d. Sprendimo *Ahlström Osakeyhtiö ir kt. prieš Komisiją*, C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 ir C-125/85–C-129/85, Rink. p. I-1307, 127 punktą; 1992 m. kovo 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SIV ir kt. prieš Komisiją*, T-68/89, T-77/89 ir T-78/89, Rink. p. II-1403, 193–195, 198–202, 205–210, 220–232, 249, 250 ir 322–328 punktus ir 2000 m. liepos 6 d. Sprendimo *Volkswagen prieš Komisiją*, T-62/98, Rink. p. II-2707, 43 ir 72 punktus).

96 Vis dėlto reikia pabrėžti, kad kiekvienas Komisijos pateiktas įrodymas nebūtinai turi atitikti šiuos kriterijus kiekvieno pažeidimo elemento atžvilgiu. Pakanka, kad šiuos

reikalavimus bendrai atitiktų institucijos pateiktų įrodymų visuma (šiuo klausimu žr. 92 punkte minėto Sprendimo *PVC II* 768–778 punktus, ypač 777 punktą, kurį šiuo konkrečiu klausimu Teisingumo Teismas patvirtino išnagrinėjęs bylą apeliacine tvarka 2002 m. spalio 15 d. Sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją*, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ir C-254/99 P, Rink. p. I-8375, 513–523 punktuose).

97 Be to, atsižvelgiant į akivaizdų antikonkurencinių susitarimų draudimo pobūdį, negalima reikalauti iš Komisijos pateikti dokumentų, aiškiai patvirtinančių atitinkamų ūkio subjektų tarpusavio ryšius. Bet kuriuo atveju Komisijos turimus neišsamius ir pavienius įrodymus gali papildyti išvados, iš kurių būtų galima atkurti atitinkamas faktines aplinkybes. Todėl išvadą, kad egzistuoja antikonkurenciniai veiksmai ar susitarimas, galima daryti iš bendrai vertinamų tam tikrų sutapimų ar požymių, kurie, jei nėra kito logiško paaiškinimo, gali būti konkurencijos taisyklių pažeidimo įrodymas (2004 m. sausio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Aalborg Portland ir kt. prieš Komisiją*, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P ir C-219/00 P, Rink. p. I-123, 55–57 punktai ir 2006 m. rugsėjo 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Dresdner Bank ir kt. prieš Komisiją*, T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP ir T-61/02 OP, Rink. p. II-3567, 64 ir 65 punktai).

98 Kiek tai susiję su įrodinėjimo priemonėmis, kurios gali būti naudojamos EB 81 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimui įrodyti, Sąjungos teisėje galioja laisvo įrodymų vertinimo principas (pagal analogiją žr. 2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo *Dalmine prieš Komisiją,* T-50/00, Rink. p. II-2395, 72 punktą).

99 Todėl galimas rašytinių įrodymų nebuvimas svarbus tik bendrai vertinant tam tikrų Komisijos pateiktų įrodymų įrodomąją galią. Tačiau vien tai, kad jų nėra, nereiškia, kad atitinkama įmonė gali pagrįstai ginčyti Komisijos teiginius pateikdama kitokius

bylos faktinių aplinkybių paaiškinimus. Taip yra tik tuo atveju, kai Komisijos pateikti įrodymai neleidžia vienareikšmiškai ir be papildomo aiškinimo patvirtinti pažeidimo (šiuo klausimu žr. 2007 m. rugsėjo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Coats Holdings ir Coats prieš Komisiją*, T-36/05, neskelbiamas Rinkinyje, 74 punktą).

100 Be to, nėra jokios Sąjungos teisės normos ar bendrojo principo, pagal kurį Komisijai draudžiama vienos įmonės atžvilgiu remtis kitų kaltinamų įmonių parodymais. Priešingu atveju Komisijos pareiga pateikti EB 81 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio pažeidimų įrodymus būtų neįvykdoma ir nesuderinama su jos užduotimi prižiūrėti tinkamą šių teisės normų taikymą (pagal analogiją žr. šio sprendimo 91 punkte minėto Sprendimo *JFE Engineering ir kt. prieš Komisiją* 192 punktą).

101 Tačiau kaltinamos įmonės prisipažinimas, kad dalyvavo kartelyje, kurio tikrumas ginčijamas daugelio kitų kaltinamų įmonių, negali būti laikomas pakankamu tų kitų įmonių padaryto pažeidimo įrodymu, jeigu jis nėra pagrįstas kitais įrodymais, nors reikalaujamas patvirtinimo kitais įrodymais lygis gali būti žemesnis atsižvelgiant į atitinkamų pareiškimų patikimumą (šio sprendimo 91 punkte minėto Sprendimo *JFE Engineering ir kt. prieš Komisiją* 219 ir 220 punktai).

102 Kalbant apie atskirų įrodymų įrodomąją galią, pažymėtina, kad vienintelis pateiktiems įrodymams vertinti svarbus kriterijus yra jų patikimumas (šio sprendimo 98 punkte minėto Sprendimo *Dalmine prieš Komisiją* 72 punktas).

103 Remiantis bendromis įrodinėjimo taisyklėmis, dokumento patikimumas, taigi ir jo įrodomoji galia, priklauso nuo jo kilmės, parengimo aplinkybių, adresato ir jo turinio pagrįstumo ir patikimumo (2000 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cimenteries CBR ir kt. prieš Komisiją*, T-25/95, T-26/95, T-30/95–T-32/95, T-34/95–T-39/95, T-42/95-T-46/95, T-48/95, T-50/95–T-65/95, T-68/95–T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 ir T-104/95, Rink. p. II-491, 1053 ir 1838 punktai).

104 Be to, kalbant apie parodymus, ypač didelė įrodomoji galia gali būti suteikta tiems, kurie, pirma, yra patikimi, antra, duoti įmonės vardu, trečia, gauti iš asmens, turinčio profesinę pareigą veikti šios įmonės interesais, ketvirta, prieštarauja juos duodančio asmens interesams, penkta, gauti iš aplinkybių, kurias jie įrodo, tiesioginių liudytojų ir, šešta, pateikti raštu apgalvojus ir gerai apsvarsčius (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 91 punkte minėto Sprendimo *JFE Engineering ir kt. prieš Komisiją* 205–210 punktus).

105 Maža to, nors paprastai pagrindinių neteisėto susitarimo dalyvių savanoriški parodymai vertinami su tam tikru nepasitikėjimu, nes šiuo atveju tokie dalyviai linkę sumažinti savo dalyvavimo darant pažeidimą svarbą ir padidinti kitų svarbą, vis dėlto tai, kad prašoma taikyti pranešimą dėl bendradarbiavimo, kad būtų atleista nuo baudos arba ji sumažinta, ne visada yra paskata pateikti iškreiptus įrodymus dėl kitų narių dalyvavimo inkriminuojamame kartelyje. Iš tikrųjų bet koks mėginimas suklaidinti Komisiją gali sukelti abejonių dėl pareiškėjo bendradarbiavimo nuoširdumo bei išsamumo ir todėl kelti pavojų jo galimybei gauti visą pranešimo dėl bendradarbiavimo teikiamą naudą (šiuo klausimu žr. 2006 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Peróxidos Orgánicos prieš Komisiją*, T-120/04, Rink. p. II-4441, 70 punktą).

106 Taip pat šiuo klausimu reikia pažymėti, kad iškreiptų įrodymų pateikimo Komisijai pasekmės gali būti dar sunkesnės, nes ginčijamas įmonės parodymas turi būti pagrįstas kitais įrodymais, kaip matyti iš šio sprendimo 101 punkto. Iš tikrųjų ši aplinkybė didina tikimybę, kad netikrus parodymus išsiaiškins tiek Komisija, tiek ir kitos dalyvavimu darant pažeidimą kaltinamos įmonės.

107 Minėta teismų praktika pagal analogiją taikoma ir EEE susitarimo 53 straipsnio 1 daliai.

Įrodymai, kuriais remtasi ginčijamame sprendime, susiję su ieškovės dalyvavimu darant nagrinėjamą pažeidimą

— Pirminės pastabos

108 Atsižvelgiant į šio sprendimo 92 punkte primintą teismų praktiką reikia nuspręsti, kad, kadangi Bendrasis Teismas turi vertinti, ar ginčijamame sprendime Komisijos nurodytų įrodymų ir kitos informacijos pakanka ieškovei inkriminuojamam pažeidimui įrodyti, išsamiai išnagrinėjęs ginčijamo sprendimo motyvus jis turi nustatyti ir tai, kokiais įrodymais Komisija rėmėsi ieškovės dalyvavimui darant nagrinėjamą pažeidimą įrodyti.

109 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Reglamentą Nr. 1/2003 Komisijos vykdoma administracinė procedūra skirstoma į du atskirus vieną po kitos einančius etapus, kurių kiekvienas pagrįstas individualia vidaus logika, t. y. išankstinio tyrimo ir ginčo

etapai. Išankstinio tyrimo etapas, per kurį Komisija naudojasi Reglamente Nr. 1/2003 numatytais įgaliojimais ir kuris trunka iki pranešimo apie kaltinimus priėmimo, skirtas leisti Komisijai surinkti visą svarbią konkurencijos normų pažeidimą ar jo nebuvimą patvirtinančią informaciją bei suformuluoti pirminę poziciją dėl procedūros ir jos vėlesnės eigos. Atvirkščiai, nuo pranešimo apie kaltinimus iki galutinio sprendimo priėmimo trunkantis ginčo etapas skirtas tam, kad Komisija priimtų galutinį sprendimą dėl įmonei inkriminuojamo pažeidimo (pagal analogiją žr. 96 punkte minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Limburgse Vinyl Maatschappij ir kt. prieš Komisiją* 183 punktą ir 2006 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied prieš Komisiją*, C-105/04 P, Rink. p. I-8725, 38 punktą).

110 Iš šio sprendimo 109 punkte primintos teismų praktikos matyti, kad siekdamas nustatyti minėtus įrodymus Bendrasis Teismas jų gali ieškoti tik ginčijamo sprendimo motyvuose, kuriuose Komisija aprašo administracinės procedūros ginčo etapą. Iš tikrųjų tik šiame etape gavusi ieškovės pastabas dėl pirminės Komisijos pozicijos atlikus išankstinį tyrimą, kokia ji pateikta pranešime apie kaltinimus, Komisija gali nuspręsti, ar toliau laikysis pirminės pozicijos ir priimti galutinį sprendimą dėl inkriminuojamo pažeidimo.

111 Nagrinėjamoje byloje šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 5.4.1.1 papunktyje „Komisijos vertinimas ir išvada“ (ginčijamo sprendimo 347–360 konstatuojamosios dalys), esančiame 5 antraštinėje dalyje „[EB] 81 straipsnio ir EEE susitarimo 53 straipsnio taikymas“, kurią sudaro 5.3.2 punktas, susijęs su pažeidimo pobūdžiu, po jo – 5,4 dalis, skirta „šalių argumentams, pateiktiems atsakant

į Komisijos pranešime apie kaltinimus pateiktas faktines aplinkybes ir vertinimą“. 5.4 dalyje yra 5.4.1 punktas, kuriame pateiktas „[ieškovės] argumentų santrauka“. Šiame punkte yra vienintelis papunktis, t. y. 5.4.1.1 papunktis „Komisijos vertinimas ir išvada“. Po šio papunkčio nėra 5.4.1.2 papunkčio, o iš karto 5.4.2 punktas „*Uralita* pateikti argumentai“.

112 Todėl 5.4.1.1 papunktyje pateikti Komisijos vertinimai susiję tik su ieškovės pastabomis atsakant į pranešimą apie kaltinimus. Be to, reikia nuspręsti, kad šiame 5.4.1.1 papunktyje padarytos išvados yra administracinės procedūros ginčo etapo pabaigoje Komisijos padarytos galutinės išvados dėl ieškovės dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą.

113 Iš pateiktų argumentų ir šio sprendimo 109 punkte primintos teismų praktikos matyti, kad kiekviena 5.4.1.1 papunktyje padaryta tiesioginė ir netgi netiesioginė nuoroda į prieš šiame papunktyje esančias sprendimo konstatuojamąsias dalis, t. y. prieš 347–360 konstatuojamąsias dalis Komisijai šiuose ginčijamo sprendimo motyvuose, t. y. ginčo etape leidžia pakartoti pirmiau šiame sprendime pateiktus įrodymus. Tačiau jei 5.4.1.1 papunktyje nėra tiesioginės ar netiesioginės nuorodos į įrodymus, kurie nurodyti kitose nei šiame papunktyje esančiose konstatuojamosiose dalyse, reikia laikyti, kad Komisija jos vykdytos ginčo procedūros, susijusios su aplinkybėmis, kurias galima priskirti ieškovei, pabaigoje galiausiai nusprendė jomis nesiremti ieškovės dalyvavimui darant nagrinėjamą pažeidimą įrodyti. Galiausiai tada, kai gavusi įmonės pastabas dėl pranešimo apie kaltinimus, Komisija išankstinio tyrimo etapo pabaigoje turėtų įrodymų vertinime, kad priimtų sprendimą dėl tos įmonės dalyvavimo darant

pažeidimą, pati abejoja tų įrodymų įrodomąja verte, Bendrasis Teismas gali tik atsižvelgti į šį Komisijos vertinimą.

114 Atsižvelgiant į šias pirmines pastabas reikia nustatyti įrodymus, kuriais šiuo atveju Komisija ginčo procedūros pabaigoje nusprendė remtis, kad patvirtintų, jog ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą ir kurie dėl šios priežasties sudaro Komisijos nurodytų įrodymų visumą.

115 Šiuo klausimu pažymėtina, kad šalys sutaria dėl faktinės aplinkybės, jog ginčijame sprendime Komisijos pateikta įrodymų visuma, siekiant įrodyti ieškovės dalyvavimą darant nagrinėjamą pažeidimą, grindžiama trimis rūšimis įrodymų, t. y.:

— ieškovės prisipažinimu, kad dalyvavo 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime,

— S. (FC) užrašais ir

— kitų kartelio narių pareiškimais.

116 Tačiau šalys nesutaria dėl tų įrodymų įrodomosios galios, siekiant nustatyti, ar ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą, visų pirma atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies turinį.

— Įrodymai, kuriais Komisija iš pradžių rėmėsi ginčijamame sprendime administracinės procedūros išankstinio tyrimo etape

117 Iš ginčijamo sprendimo išsamaus motyvų nagrinėjimo, pateikto 4.3 dalyje, skirtoje kartelio raidai, kiek jis susijęs su nurodytu ieškovės dalyvavimo darant pažeidimą laikotarpiu, t. y. nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 2000 m. vasario 9 d., matyti, kad ieškovės pavadinimas ar jos darbuotojo vardas tiesiogiai arba netiesiogiai paminėtas, kiek tai susiję su Komisijos nurodytais 21 įvykiu (toliau – 21 įvykis).

118 Atsižvelgiant į šio sprendimo 110 punkte pateiktas pastabas reikia išnagrinėti, kuriais iš šio 21 įvykio Komisija nusprendė remtis 5.4.1.1 papunktyje administracinės procedūros ginčo etapo pabaigoje, kad pateikdama įrodymų visumą įrodytų, jog ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą.

119 Todėl nustačius 5.4.1.1 papunktyje aiškiai pateiktus įrodymus, siekiant išnagrinėti, ar Komisija netiesiogiai paminėjo kitų įrodymų savo išvadoms dėl ieškovės dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą pagrįsti, reikės aiškintis ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies turinį.

— Įrodymai, kuriais Komisija tiesiogiai rėmėsi ginčijamame sprendime administracinės procedūros ginčo etapo pabaigoje

120 Iš ginčijamo sprendimo 5.4.1.1 papunktyje, kuriame Komisija pateikia administracinės procedūros ginčo etapo pabaigoje pateiktus vertinimus ir padarytas išvadas, t. y.

347–360 konstatuojamosiose dalyse nurodytų motyvų matyti, kad Komisija aiškiai, tiesiogiai arba netiesiogiai, nurodė 5 įvykius iš 21 įvykio, kurie iš pradžių buvo nurodyti administracinės procedūros išankstiniame etape, kaip įrodančius, kad ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą, t. y.:

— visų pirma ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje cituoja S. (FC) užrašus, 1996 m. gruodžio 16 d. S. (FC) ir S. (EKA) pokalbį telefonu, iš pradžių minėtą ginčijamo sprendimo 130 konstatuojamojoje dalyje;

— ginčijamo sprendimo 350 ir 356 konstatuojamosiose dalyse daro nuorodą į surinktus pareiškimus žodžiu, 1997 m. spalio 14 d. susirinkimą Turku, iš pradžių minėtą ginčijamo sprendimo 162–164 konstatuojamosiose dalyse;

— ginčijamo sprendimo 350 ir 356 konstatuojamosiose dalyse mini, pirma, ieškovės prisipažinimą ir, antra, darydama nuorodą į ginčijamo sprendimo 182 ir 184 konstatuojamąsias dalis, S. (FC) užrašus, 1998 m. sausio 28 d. neteisėtą susitikimą, iš pradžių minėtą ginčijamo sprendimo 182–186 konstatuojamosiose dalyse;

— būtent ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje cituoja S. (FC) užrašus, 1998 m. gruodžio 4 d. pokalbį telefonu, iš pradžių minėtą ginčijamo sprendimo 219 konstatuojamojoje dalyje;

— ir, galiausiai, ginčijamo sprendimo 347 ir 349 konstatuojamosiose dalyse cituoja S. (FC) užrašus, 1999 m. gruodžio 9 d. pokalbį telefonu, iš pradžių minėtą ginčijamo sprendimo 258 konstatuojamojoje dalyje.

121 Pirmiausia reikia išsiaiškinti, ar ginčijamo sprendimo 5.4.1.1 papunktyje Komisija netiesiogiai nurodė kitus įvykius, galinčius įrodyti, kad ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą ir tam išaiškinti ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies turinį.

— Ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies išaiškinimas

122 Kaip matyti iš šalių rašytinių dokumentų, ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies išaiškinimas yra lemiamas nustatant kitus nei Komisijos ginčijamo sprendimo 5.4.1.1 papunktyje aiškiai nurodytus įrodymus, kuriais Komisija rėmėsi, kad įrodytų ieškovės dalyvavimą darant pažeidimą.

123 Iš tikrųjų, anot ieškovės, ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamojoje dalyje Komisija atmetė bet kokią nuorodą į S. (FC) užrašus, išskyrus to sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje pateiktas tris nuorodas. Komisija ginčija tokį aiškinimą.

124 Per posėdį atsakydama į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus dėl to, kaip reikia aiškinti ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies tekstą, Komisija, be kita ko, nurodė taip.

125 Pirma, toje konstatuojamojoje dalyje ji atskyrė, viena vertus, tris nuorodas į ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje aiškiai nurodytus S. (FC) užrašus ir, kita vertus, kitus prieš ieškovę naudotus įrodymus.

126 Kalbant apie tris nuorodas į ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje aiškiai nurodytus S. (FC) užrašus, kurios nukreipia į tris įvykius, aprašytus to sprendimo 130, 219 ir 258 konstatuojamosiose dalyse, Komisija akcentavo tai, kad jos yra ypač geri įrodymai, nes leidžia konstatuoti tiesioginius ryšius tarp kartelio narių ir ieškovės.

127 Kalbant apie kitus prieš ieškovę naudotus įrodymus, iš tikrųjų jie nėra gauti tiesiogiai iš jos. Vis dėlto atsižvelgiant į teismų praktiką, jie nėra pašalinti iš įrodymų visumos, kuria rėmėsi Komisija, kad įrodytų, jog ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą.

128 Antra, Komisija pažymėjo, kad formuluotė „kitais atvejais, kai <...> [ginčijamame] sprendime daroma nuoroda į [ieškovę]“, kuria pradedama šio sprendimo 352 konstatuojamoji dalis, turi būti aiškinama kaip nukreipianti į nuorodas į ieškovę, esančias 220, 256, 305 ir 319 konstatuojamosiose dalyse bei į kitas nuorodas, esančias 305 ir 319 konstatuojamosiose dalyse.

129 Trečia, kalbant apie ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies antro ir trečio sakinių taikymo sritį, kiek juose minimi Komisijos bylos trūkumai ir kiek į tai atsižvelgta vertinant pažeidimo trukmę, Komisija pažymėjo, kad, priešingai nei tvirtina ieškovė, ji turėjo pakankamai įrodymų ieškovės dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą trukmei, t. y. nuo 1996 m. gruodžio mėn. iki 2000 m. vasario mėn., įrodyti. Šiuo klausimu Komisija patikslino, kad nors ji turėjo kitų įrodymų, galinčių patvirtinti tokį dalyvavimą 1994 m., 1995 m. ir 1996 m. pradžioje, ji nusprendė panaudoti tik tris geriausius turimus įrodymus, t. y. „tris nuorodas“ arba „šias tris pastraipas“, o pirmoji buvo „1996 m. gruodžio 16 d. pokalbis“.

130 Atsižvelgiant į šalių rašytiniuose dokumentuose bei per posėdį pateiktus argumentus pirmiausia reikia konstatuoti, kad iš šio sprendimo 117 punkte minėtų 21 įvykio, 19 įvykių nurodyti remiantis S. (FC) užrašais.

131 Be to, iš 19 įvykių, apie kuriuos sužinota iš S. (FC) užrašų, 3 iš jų aiškiai paminėti ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje, kaip pažymėta šio sprendimo 120 punkte ir kaip Komisija tai nurodė per posėdį. Dėl jų šalys sutaria, kad šios trys nuorodos nepriskiriamos „kitiems atvejams, kai <...> [ginčijamame] sprendime daroma nuoroda į [ieškovę]“, kaip tai suprantama pagal ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamąją dalį.

132 Galiausiai, kaip matyti iš šio sprendimo 120 punkto, S. (FC) užrašai, kiek jie susiję su 1998 m. sausio 28 d. neteisėtu susitikimu, aiškiai nurodyti 5.4.1.1 papunktyje ginčijamo sprendimo 350 ir 356 konstatuojamosiose dalyse darant nuorodą į to sprendimo 182 ir 184 konstatuojamąsias dalis. Todėl ši ketvirtoji nuoroda, susijusi su S. (FC) užrašais, taip pat nepriskiriama „kitiems atvejams, kai <...> [ginčijamame] sprendime daroma nuoroda į [ieškovę]“, kaip tai suprantama pagal ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamąją dalį.

133 Tačiau reikia konstatuoti, kad kiti 15 įvykių, apie kuriuos sužinota iš S. (FC) užrašų (toliau – 15 kitų nuorodų į ieškovę S. (FC) užrašuose) nėra aiškiai nurodyti ginčijamo sprendimo 5.4.1.1 papunktyje.

134 Iš tikrųjų pirmiausia kalbant apie Komisijos paaiškinimą, kad formuluotė „kitais atvejais, kai <...> [ginčijamame] sprendime daroma nuoroda į [ieškovę]“, kuria pradedama ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamoji dalis, nukreipia į ginčijamo sprendimo 220, 256, 305 ir 319 konstatuojamąsias dalis bei į kitas konstatuojamąsias dalis, į kurias daroma nuoroda minėtose 305 ir 319 konstatuojamosiose dalyse, t. y. (130, 150, 184, 219, 229, 256 ir 258 konstatuojamąsias dalis), žinoma, reikia pripažinti, kad

šis aiškinimas galimas, nes ginčijamo sprendimo 305 ir 319 konstatuojamosios dalys susijusios būtent su kitomis keturiomis to sprendimo konstatuojamosiomis dalimis, kuriose pakartojami S. (FC) užrašai dėl keturių įvykių, t. y. minimų 150, 220, 229 ir 256 konstatuojamosiose dalyse. Vis dėlto toks formuluotės „kitais atvejais, kai <...> [ginčijamame] sprendime daroma nuoroda į [ieškovę]“ aiškinimas arba neišsamus, nes jis apima tik 4 iš 15 S (FC) užrašuose esančių nuorodų į ieškovę, arba nesvarbus, nes minėtose 305 ir 319 konstatuojamosiose dalyse daroma nuoroda ir į ginčijamo sprendimo 130, 184, 219 ir 258 konstatuojamąsias dalis, iš kurių trijose yra aiškios nuorodos į ieškovę, padarytos S. (FC) užrašuose, kurios nurodytos 349 konstatuojamojoje dalyje, arba kuriose, kiek tai susiję su ginčijamo sprendimo 184 konstatuojamąja dalimi, pakartojamas S (FC) užrašų turinys dėl 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo, kuriame ieškovė aiškiai pripažino dalyvavusi – bent jau iš dalies. Todėl Bendrasis Teismas negali priimti Komisijos pateikto paaiškinimo, pagal kurį minėta formuluotė nukreipia tik į ginčijamo sprendimo 130, 150, 184, 219, 220, 229, 256, 258, 305 ir 319 konstatuojamąsias dalis, kadangi jis yra iš dalies neišsamus ir iš dalies nesvarbus.

135 Todėl reikia nuspręsti, kad formuluotės „kitais atvejais, kai <...> [ginčijamame] sprendime daroma nuoroda į [ieškovę]“, kuria pradedama ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamoji dalis, vienintelis priimtinas aiškinimas yra toks, pagal kurį ta formuluote nukreipiama į S. (FC) užrašuose padarytas 15 kitų nuorodų į ieškovę.

136 Antra, reikia nuspręsti, kad iš ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies šio pirmo sakinio antros dalies paties teksto matyti, kad Komisija sutinka su ieškove ir dėl to, kad S. (FC) užrašuose padarytose 15 kitų nuorodų į ieškovę esanti informacija tikriausiai yra gauta ne tiesiogiai iš ieškovės. Iš tikrųjų iš šios antros dalies teksto matyti, kad „Komisija sutinka su bendrovės argumentu, kad informacija gali būti gauta iš

trečiosios šalies, o ne iš pačios suinteresuotosios šalies“. Todėl reikia konstatuoti, kad ji aiškiai sutinka su ieškovės argumentu, pakartotu ginčijamo sprendimo 345 konstatuojamojoje dalyje (5.4.1 punktas „Ieškovės pateikti argumentai“) ir iš pradžių ieškovės pateiktu atsakymo į pranešimą apie kaltinimus 44 punkte.

137 Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies pirmo sakinio antros dalies aiškūs žodžiai šiuo atveju yra lemiantys, nes pateikti administracinės procedūros ginčo etape, t. y., kaip priminta šio sprendimo 109 punkte, etape kuriame Komisija pareiškia galutinę nuomonę dėl inkriminuojamo pažeidimo ir kuriuo užbaigiama minėta procedūra, šioje byloje – dėl atsiliepime į pranešimą apie kaltinimus ieškovės pateikto argumento.

138 Trečia, reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies antras sakinys patvirtina šį vertinimą dėl pirmo sakinio taikymo srities. Iš tikrųjų Komisija ir jame aiškiai pažymi, kad jos byloje nebuvo „pakankamai įrodymų, leidžiančių neabejotinai įrodyti, kad nagrinėjama informacija“, t. y. S. (FC) užrašuose padarytų 15 kitų nuorodų į ieškovę „gauta tiesiogiai iš ieškovės“. Todėl reikia nuspręsti, kad tai konstatuodama Komisija nurodo, jog jos byloje esantys įrodymai neleidžia pakankamai teisiškai pagrįsti S. (FC) užrašuose padarytų 15 kitų nuorodų į ieškovę.

139 Be to, šią išvadą iš dalies patvirtina šio sprendimo 129 punkte pakartotas Komisijos aprašytas požiūris, susijęs su jos turimais įrodymais. Iš tikrųjų Komisija aiškiai nurodo, kad galiausiai nusprendė ieškovės pažeidimo laikotarpį apriboti atsižvelgdama į tuos įrodymus ir remdamasi tik turimais geriausiais įrodymais, t. y. trimis

nuorodomis, kurių pirmoji susijusi su 1996 m. gruodžio 16 d. pokalbiu telefonu, o konkrečiau kalbant, būtent ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje aiškiai pateiktomis trimis nuorodomis.

140 Taigi Komisija pripažįsta, kad ji, priešingai nei dėl šių minėtų trijų nuorodų ir S. (FC) užrašų dėl 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo, negali remtis tomis S. (FC) užrašuose padarytomis kitomis 15 nuorodų į ieškovę, kad įrodytų, jog ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą.

141 Todėl reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamojoje dalyje Komisija pati išreiškė abejonių dėl S. (FC) užrašuose padarytų 15 kitų nuorodų į ieškovę patikimumo, kad galėtų apkaltinti ieškovę dalyvavimu darant nagrinėjamą pažeidimą.

142 Ketvirta, reikia konstatuoti, kad šį argumentą patvirtina ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamoji dalis, kurioje Komisija pati daro visiškai aiškias išvadas dėl S. (FC) užrašuose padarytų 15 kitų nuorodų į ieškovę patikimumo, siekiant įrodyti ieškovės dalyvavimą darant pažeidimą. Taigi Komisija pažymi, kad „į tai bus atsižvelgiama vertinant pažeidimo, už kurį [ieškovė] turi atsakyti, trukmę“. Tokia išvada akivaizdžiai parodo, jog Komisija nusprendė, kad atsižvelgiant į jos byloje esančius įrodymus S. (FC) užrašuose padarytos 15 kitų nuorodų į ieškovę nėra pakankamai patikimi įrodymai ieškovės dalyvavimui darant nagrinėjamą pažeidimą įrodyti.

143 Šio vertinimo nepakeičia ir per teismo posėdį Komisijos atsakymuose į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus duoti paaiškinimai dėl to, kokią reikšmę, jos nuomone, turi ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies trečias sakinys. Šiuo klausimu Komisija aiškino, kad ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies paskutinis sakinys, t. y. kad „į tai bus atsižvelgta vertinant [ieškovės] pažeidimo, už kurį ji turi atsakyti, trukmę“ turėjo realių pasekmių, nes Komisija neatsižvelgė į jos turėtus įrodymus dėl laikotarpio iki 1996 m. gruodžio 16 d., kad nustatytų, jog ieškovė dalyvavo darant pažeidimą nuo 1994 m. iki 1996 m. pradžios.

144 Tokiam aiškinimui, kuris reiškia, kad pagal ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamąją dalį įrodymai, kuriais nesiremta, susiję su laikotarpiu iki 1996 m. gruodžio 16 d., negalima pritarti.

145 Pirma, reikia konstatuoti, kad nė viena iš konstatuojamųjų dalių, į kurias daroma nuoroda 305 ir 319 konstatuojamosiose dalyse ir į kurias Komisija daro nuorodą aiškindama formuluotę „kitais atvejais, kai <...> [ginčijamame] sprendime daroma nuoroda į [ieškovę]“, nesusijusi su įvykiu, kuris būtų įvykęs anksčiau nei data, kurią, anot Komisijos, ieškovė pradėjo dalyvauti darant pažeidimą, t. y. 1996 m. gruodžio 16 d. Taigi iš visų ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamojoje dalyje Komisijos pateiktų argumentų matyti, kad būtent dėl Komisijos bylos trūkumų, kiek tai susiję su kitais atvejais, kai [tame] sprendime daroma nuoroda į [ieškovę]“, ji nurodė, kad į tuos trūkumus bus „atsižvelgiama vertinant pažeidimo, už kurį [ieškovė turi] atsakyti, trukmę“.

146 Antra, šis aiškinimas prieštarauja požiūriui, kurį Komisija paskutinį kartą apibūdino per teismo posėdį ir apie kurį, be kita ko, priminta šio sprendimo 139 punkte.

147 Taigi iš ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamojoje dalyje Komisijos vartojamų aiškių žodžių matyti, kad šiame etape dėl motyvų, kurie, kaip matyti iš paties 5.4.1.1 papunkčio pavadinimo, skirti Komisijos vertinimui ir išvadoms dėl ieškovės pastabų, t. y. motyvų, kuriais remdamasi Komisija užbaigė administracinės procedūros ginčo etapą, ji nusprendė nenaudoti S. (FC) užrašuose padarytų kitų 15 nuorodų į ieškovę, kuriomis galėjo remtis kaip įrodymais prieš ieškovę.

148 Penkta, be to, pažymėtina, kad, priešingai nei teigia Komisija, nei ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamojoje dalyje, nei kitose 5.4.1.1 papunkčio konstatuojamosiose dalyse Komisija nenurodė, jog mano, kad, nepaisant S. (FC) užrašuose padarytų kitų 15 nuorodų į ieškovę patikimumo trūkumo, jos yra įrodymų visumos, kuria rėmėsi ieškovės dalyvavimui darant nagrinėjamą pažeidimą įrodyti, dalis.

149 Priešingai, iš 5.4.1.1 papunkčio motyvų bendro konteksto matyti, kad iš pradžių ginčijamo sprendimo 349–351 konstatuojamosiose dalyse, kaip pažymėta šio sprendimo 131 punkte, Komisija atskyrė, pirma, ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje minėtas tris nuorodas, susijusias su 1998 m. sausio 28 d. neteisėtu susitikimu, ir, antra, S. (FC) užrašuose padarytas kitas 15 nuorodų į ieškovę. Taip pat reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 351 konstatuojamojoje dalyje Komisija pateikia savo nuomonę dėl ieškovės požiūrio į to sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje nurodytų trijų nuorodų.

150 Vėliau ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamojoje dalyje Komisija daro visiškai aiškią nuorodą į „kitus atvejus, kai <...> [ginčijamame] sprendime daroma nuoroda į [ieškovę]“, t. y. S. (FC) užrašuose padarytas kitas 15 nuorodų į ieškovę, todėl iš šių žodžių, kuriais pradedamas tos konstatuojamosios dalies pirmas sakinys, matyti aiškus Komisijos noras nustatyti kitą S. (FC) užrašuose padarytų nuorodų į ieškovę kategoriją. Be to, reikia pažymėti, kad rašytiniuose dokumentuose Komisija nurodė, jog ji neginčija,

kad iš S. (FC) užrašų gautas nuorodas ji suskirstė į kategorijas „atsižvelgdama į jų įrodomąją vertę“ (žr. šio sprendimo 67 punktą). Šiuose rašytiniuose dokumentuose ji patvirtina, kad, kaip pažymėta šio sprendimo 147 punkte, S. (FC) užrašuose padarytos kitos 15 nuorodų į ieškovę nei tos, kurios nurodytos ginčijamo sprendimo 147 konstatuojamojoje dalyje, buvo atmestos, nes jos nepakankamos jos neteisėtiems veiksmams įrodyti.

151 Vis dėlto Komisija mano, kad, nepaisant to, kad S. (FC) užrašuose padarytos kitos 15 nuorodų į ieškovę nepakankamai patikimos, ji galėjo jomis remtis kaip nurodyta įrodymų visuma.

152 Pirma, per posėdį šiam teiginiui pagrįsti Komisija nukreipė būtent į ginčijamo sprendimo 305 ir 319 konstatuojamąsias dalis, kuriose kaip įrodymai prieš ieškovę buvo aiškiai nurytos kitos S. (FC) užrašų ištraukos.

153 Tokiam argumentui negalima pritarti, nes ginčijamo sprendimo 305 ir 319 konstatuojamosios dalys yra pirmesnės nei ieškovės atsiliepimai į pranešimą apie kaltinimus (5.4.1 punktas) ir ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamojoje dalyje atsakydama į ieškovės pastabas Komisija, kaip ji tai patvirtina rašytiniuose dokumentuose, pripažįsta, kad ji S. (FC) užrašuose padarytomis kitomis 15 nuorodų į ieškovę negalėjo remtis ieškovės dalyvavimui darant nagrinėjamą pažeidimą įrodyti. Todėl reikia nuspręsti, kad minėto sprendimo 352 konstatuojamosios dalies tekstas nepalieka jokių abejonių dėl to, ką Komisija nusprendė dėl šių kitų nuorodų administracinės procedūros ginčų etapo pabaigoje.

154 Antra, Komisija pažymi, kad ginčijamo sprendimo 357 ir 358 konstatuojamosiose dalyse ieškovei pateiktus kaltinimus ji bendrai grindžia S. (FC) užrašais ir neapsiriboja ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje pateiktomis trimis nuorodomis.

155 Šiuo klausimu, kiek tai susiję su ginčijamo sprendimo 357 konstatuojamąja dalimi, visų pirma reikia konstatuoti, kad iš tikrųjų joje minimi S. (FC) užrašai. Vis dėlto toks paminėjimas neleidžia manyti, kad Komisija joje kalba apie visas S. (FC) užrašuose padarytas 19 nuorodų į ieškovę. Tačiau, kalbant apie ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamojoje dalyje Komisijos padarytą išvadą, tokia bendra nuoroda neatitinka tikslumo reikalavimų, kurie, remiantis šio sprendimo 96 punkte priminta teismų praktika, keliami įrodymų, kuriais remiasi Komisija, visumai. Juo labiau taip yra šiuo atveju, nes S. (FC) užrašai sudaro didelę dalį įrodymų, kuriais rėmėsi Komisija prieš ieškovę, o būtent 19 iš 21 įvykio, kuriuose minimas ieškovės pavadinimas. Bet kuriuo atveju, priėmus šį Komisijos argumentą dėl ginčijamo sprendimo 357 konstatuojamojoje dalyje jos padarytų nuorodų į S. (FC) užrašus, šios dvi konstatuojamosios dalys ir ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies aiškus tekstas taptų visiškai nenuoseklūs.

156 Todėl reikia nuspręsti, kad ginčijamo sprendimo 357 konstatuojamojoje dalyje padaryta nuoroda į S. (FC) užrašus susijusi tik su ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje pateiktomis trimis nuorodomis ir S. (FC) užrašais dėl 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo.

157 Toliau, kalbant apie ginčijamo sprendimo 357 konstatuojamąją dalį, joje Komisija abstrakčiai ir bendrai daro nuorodą į visus „rašytinius įrodymus, kurių data sutampa su faktinių aplinkybių data“ (4.3 punktas). Tačiau iš šio sprendimo 117 punkte minėtų 21 įvykio matyti, kad per pažeidimo laikotarpį, kurį Komisija ieškovei priskyrė, tokie įrodymai, kurių data sutampa, ir tiesiogiai ar netiesiogiai susiję su ieškove buvo tik S. (FC) užrašai. Iš tikrųjų pažymėtina, kad W. (EKA) užrašų pastraipos dėl

1997 m. spalio 14 d. susitikimo Turku, kuriomis Komisija remiasi ginčijamo sprendimo 162–164 konstatuojamosiose dalyse, visiškai nesusijusios su ieškove. Todėl, kaip ir dėl ginčijamo sprendimo 357 konstatuojamoje dalyje nurodytų S. (FC) užrašų, reikia nuspręsti, kad tokia nuoroda į S. (FC) užrašus dėl savo abstraktumo ir bendrumo neleidžia manyti, kaip teigia Komisija, kad taip ji rėmėsi visomis tuose užrašuose esančiomis nuorodomis, įskaitant ir S. (FC) užrašuose padarytas kitas 15 nuorodų į ieškovę, kuriomis ji vis dėlto nesirėmė ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamoje dalyje ieškovės dalyvavimui darant ginčijamą pažeidimą įrodyti. Bet kuriuo atveju dėl tų pačių priežasčių kaip ir tos, kurios išdėstytos dėl ginčijamo sprendimo 357 konstatuojamosios dalies, pritarus Komisijos argumentui, išvados, kurias ji padarė minėtoje ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamojoje dalyje, ir to sprendimo 5.4.1.1 papunktyje nurodyti kiti motyvai taptų visiškai nenuoseklūs.

158 Dėl šios priežasties reikia nuspręsti, kad ginčijamo sprendimo 358 konstatuojamojoje dalyje padaryta nuoroda į visus „rašytinius įrodymus, kurių data sutampa su faktinių aplinkybių data“ (minėti 4.3 punkte) susijusi tik su ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje pateiktomis trimis nuorodomis ir S. (FC) užrašais dėl 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo.

159 Galiausiai, trečia, Komisija tvirtina, kad iš teismų praktikos matyti, jog aplinkybė, kad informacija gauta netiesiogiai ar kad ji yra antraeilės svarbos neturi jokio poveikio galimybei ją naudoti kaip įrodymą. Vis dėlto šiuo atveju, kaip tai matyti tiek iš ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies aiškaus teksto, tiek iš pačios Komisijos rašytinių dokumentų, ji administracinės procedūros ginčo etape nusprendė be jokių išimčių atmesti šias S. (FC) užrašuose padarytas kitas 15 nuorodų į ieškovę.

160 Todėl atsižvelgiant į tai, kad ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamoje dalyje Komisija dviejuose pirmuose šios konstatuojamosios dalies sakiniuose ne tik pripažino S. (FC) užrašuose padarytų kitų 15 nuorodų į ieškovę menką įrodomąją galią, bet ir šios konstatuojamosios dalies trečiame sakinyje padarė išvadą, kad ji negali remtis šiomis S. (FC) užrašuose padarytomis nuorodomis ieškovės dalyvavimui darant nagrinėjamą pažeidimą įrodyti, reikia pripažinti, kad ji turėjo aiškiai nurodyti, ar vėliau jos ketinimas buvo toks, kad vis dėlto ji nusprendė, jog tomis pačiomis nuorodomis galima remtis kaip įrodymų visuma.

161 Tačiau nuo ginčijamo sprendimo 353 iki 356 konstatuojamųjų dalių Komisija į įrodymų visumą niekur neįtraukia S. (FC) užrašuose padarytų kitų 15 nuorodų į ieškovę, kad įrodytų, jog ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą.

162 Iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad teisingai teigiama, jog ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė nesiremti S. (FC) užrašuose padarytomis kitomis 15 nuorodų į ieškovę kaip ieškovę apkaltinančiais įrodymais, įskaitant ir Komisijos naudotą įrodymų visumą.

— Išvada dėl įrodymų, kuriais remtasi prieš ieškovę dėl jos tariamo dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą, nustatymo

163 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, pirma, ginčijamo sprendimo 5.4.1.1 papunktyje Komisija visai nemini 2009 m. vasario 9 d. kaip ieškovės dalyvavimo darant

nagrinėjamą pažeidimą pabaigos datos. Taip pat ji ir nepateikia jokių įrodymų, kiek tai susiję su ieškovės dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą pabaigos nustatymu.

164 Antra, atsakydama į šiuo klausimu ieškovės pateiktus argumentus (žr. šio sprendimo 57 punktą) Komisija teigia, kad nesvarbu tai, jog ieškovė negirdėjo EKA pareiškimo, pateikto tuo metu, kai vyko 2000 m. vasario 9 d. CEFIC oficialus susirinkimas, nes tuo metu kartelis baigė galioti. Bet kuriuo atveju, jos nuomone, tai, kad ieškovė nurodo negirdėjusi šio pareiškimo yra svarus įrodymas, kad ji dalyvavo 2000 m. vasario 9 d. neteisėtame susitikime.

165 Vis dėlto iš pradžių reikia konstatuoti, kad negalima pritarti šiems Komisijos argumentams, kuriais siekiama sumenkinti ieškovės tariamo dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą pabaigos datos nustatymo svarbą. Iš tikrųjų primintina, kad pažeidimo trukmė, kuriai reikia žinoti jo pabaigos datą, yra vienas iš pažeidimo esminių elementų, kuriuos turi įrodyti Komisija (105 punkte minėto Sprendimo *Peróxidos Orgánicos prieš Komisiją* 52 punktas). Todėl šiuo atveju Komisija turėjo pateikti įrodymą, kad ieškovė dalyvavo 2000 m. vasario 9 d. neteisėtame susitikime.

166 Be to, šiuo atveju Komisija būtinai turėjo nustatyti tariamo ieškovės dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą pabaigos datą juo labiau dėl to, kad, kaip matyti iš ieškovės atsiliepimo į pranešimą apie kaltinimus 48 ir 49 punktų ir jos rašytinių dokumentų šioje byloje, ieškovė aiškiai ginčijo tai, kad dalyvavo 2000 m. vasario 9 d. neteisėtame susitikime. Todėl reikia konstatuoti, kad Komisija 5.4.1.1 papunktyje, kuriame turėjo įvertinti ieškovės pastabas dėl pranešimo apie kaltinimus ir galiausiai padaryti išvadas dėl nagrinėjamos administracinė procedūros, nenurodė priežasčių, dėl kurių ji

galiausiai nusprendė, nepaisydama ieškovės pastabų, kad pastaroji dalyvavo 2000 m. vasario 9 d. neteisėtame susitikime.

167 Trečia, bet kuriuo atveju pažymėtina, kad galiausiai, kaip Komisija pati tai pripažįsta, tik ginčijamo sprendimo 488 konstatuojamojoje dalyje, kuri yra 7 antraštinės dalies „Pažeidimo trukmė“ 7.1 dalyje „Pradžios ir pabaigos datos“, ji tvirtina, darydama nuorodą būtent į 283 konstatuojamąją dalį, kuri yra 4.3 dalyje, susijusioje su kartelio raida, kad nustatė kartelio narių dalyvavimo darant pažeidimą pabaigos datą ir tuo remiasi.

168 Tiek ginčijamo sprendimo 488 konstatuojamojoje dalyje, tiek joje minimoje 283 konstatuojamojoje dalyje, Komisija nurodo 2000 m. vasario 9 d. datą kaip kartelio narių neteisėto susitikimo, įvykusio tą pačią dieną kaip ir oficialus CEFIC susirinkimas Briuselyje, datą. Tačiau reikia paminėti, kad Komisijos nurodyti motyvai nustatant 2000 m. vasario 9 d. kaip pažeidimo laikotarpio pabaigos datą, kiek tai susiję su ieškove, kelia abejonių ir yra prieštaringi.

169 Ginčijamo sprendimo 283 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymi, kad 2000 m. vasario 9 d. Briuselyje vyko oficialus CEFIC susirinkimas, kuriame ieškovė dalyvavo. Iš šios konstatuojamosios dalies matyti, kad tuo pačiu metu, kai vyko šis susirinkimas, S. (EKA) informavo „kolegas, kad atsisako dalyvauti bet kokioje naujoje diskusijoje su konkurentais“. Todėl reikia konstatuoti, kad, nors ginčijamo sprendimo 283 konstatuojamojoje dalyje Komisija aiškiai nurodo, kad tai, jog oficialiame CEFIC susirinkime dalyvavo EKA, *Arkema France* ir ieškovė, matyti iš jos bylos dokumentų, tačiau ji nepateikia jokių įrodymų, kad ieškovė dalyvavo 2000 m. vasario 9 d. neteisėtame susitikime, per kurį EKA padarė savo pareiškimą. Šiuo atveju toje ginčijamo sprendimo 283 konstatuojamojoje dalyje Komisija nenurodo netgi to, kokia buvo tuo pačiu metu

kaip ir 2000 m. vasario 9 d. oficialus CEFIC susirinkimas vykusio neteisėto susitikimo tema. Iš tikrųjų ji tik nurodo EKA pareiškimą, padarytą tą pačią dieną „vykstant“ oficialiam CEFIC „susirinkimui“.

170 Vadinasi, iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad ginčijamo sprendimo 283 konstatuojamojoje dalyje Komisija pasitenkino prezumpcija, kad ieškovė dalyvavo 2000 m. vasario 9 d. neteisėtame susitikime, nes dalyvavo 2000 m. vasario 9 d. oficialiame CEFIC susirinkime. Tokios prezumpcijos nepakanka, nes pastabose dėl pranešimo apie kaltinimus ieškovė aiškiai ginčijo, kad dalyvavo 2000 m. vasario 9 d. neteisėtame susitikime. Šiuo atveju reikia pažymėti, kad ginčijamame sprendime Komisija niekur neteigia, kad oficialių CEFIC susirinkimų dalyviai visada dalyvavo tuo pačiu metu kaip ir pastarieji vykstančiuose kartelio susitikimuose. Ginčijamo sprendimo 76 konstatuojamojoje dalyje ji tik nurodo, kad aukščiausio lygio diskusijos vyko daugiašaliuose susitikimuose, kurie dažnai buvo rengiami tuo pačiu metu kaip CEFIC natrio chlorato darbo grupių susirinkimai.

171 Tokį 2000 m. vasario 9 d. oficialaus CEFIC susirinkimo ir 2000 m. vasario 9 d. neteisėto susitikimo sutapatinimą Komisija pakartoja ginčijamo sprendimo 488 konstatuojamojoje dalyje, kai nepateikdama jokių tai patvirtinančių įrodymų, tik darydama nuorodą į ginčijamo sprendimo 283 konstatuojamąją dalį, ji tvirtina, kad „paskutinis antikonkurencinis susitikimas, kuriame dalyvavo EKA, *Arkema France* ir [ieškovė], vyko 2000 m. vasario 9 d.“ ir kad „[ieškovė] tiesiogiai dalyvavo 2000 m. vasario 9 d. susitikime“. Vis dėlto vėl reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant į tai, jog Komisija niekada neteigė ir juo labiau neįrodė, kad dalyvavimas oficialiuose CEFIC susirinkimuose reiškia dalyvavimą tuo pačiu metu vykusiuose antikonkurenciniuose susitikimuose, ieškovė teisingai teigia, kad Komisija nepateikė jokių įrodymų apie jos dalyvavimą

2000 m. vasario 9 d. neteisėtame susitikime, kuris buvo vienintelis kartelio susitikimas tą dieną.

172 Galiausiai iš ginčijamo sprendimo 1 priedo aiškiai matyti, kad ieškovė nenurodyta kaip dalyvavusi 2000 m. vasario 9 d. neteisėtame susitikime. Rašytiniuose dokumentuose Komisija šiuo klausimu remiasi tiesiog materialia klaida. Vis dėlto iš ginčijamo sprendimo 69 konstatuojamosios dalies ir 114 išnašos matyti, kad ginčijamo sprendimo 1 priede pateiktas 72 antikonkurencinių kontaktų, kuriuose dalyvavo nagrinėjamo kartelio nariai, sąrašas. Todėl ginčijamo sprendimo 1 priedo lentelės paskutinėje eilutėje nurodytas būtent Komisijos nustatytas 2000 m. vasario 9 d. susitikimas, o ne tą pačią dieną vykęs oficialus CEFIC susirinkimas. Tačiau atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo motyvus ir į bylos medžiagą negalima konstatuoti, kad ieškovė, kaip teigia Komisija, dalyvavo šiame kartelio susitikime ir todėl nuspręsti, kad tai, jog ieškovė nenurodyta ginčijamo sprendimo 1 priede kaip dalyvavusi 2000 m. vasario 9 d. susitikime, yra paprasta materiali klaida.

173 Iš visų pateiktų pirminių pastabų matyti, kad, atsižvelgiant į tai, jog Komisija nepateikė jokių įrodymų šiuo klausimu, ji klaidingai teigia, jog ieškovės dalyvavimas darant nagrinėjamą pažeidimą baigėsi 2000 m. vasario 9 d. Todėl reikia pripažinti pagrįstu ieškovės pateiktą argumentą, susijusį su tuo, kad Komisija neįrodė, jog ieškovė dalyvavo 2000 m. vasario 9 d. neteisėtame susitikime. Todėl šios datos negalėjo laikyti ieškovės dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą pabaigos data.

174 Antra, kiek tai susiję su rankraščiais, t. y. įrodymais, kurių data sutampa su faktinių aplinkybių data, iš visų pateiktų pastabų matyti, kad, pirma, kalbama tik apie nuorodas, paimtas iš S. (FC) užrašų. Antra, iš 19 nuorodų, paimtų iš S. (FC) užrašų, kuriomis, be kita ko, buvo remiamasi administracinės procedūros išankstinio etapo

pabaigoje dėl nagrinėjamo pažeidimo laikotarpio, administracinės procedūros ginčų etapo pabaigoje įrodymų visumoje, kad įrodytų, jog ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą, Komisija aiškiai rėmėsi tik trimis nuorodomis, esančiomis S. (FC) užrašuose, kurios nurodytos ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje, ir nuoroda, susijusia su 1998 m. sausio 28 d. neteisėtu susitikimu. Kalbant apie S. (FC) užrašuose padarytas kitas 15 nuorodų į ieškovę, reikia nuspręsti, kad ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamojoje dalyje jos nebuvo įtrauktos į minėtą įrodymų visumą, nes neturėjo įrodomosios galios.

175 Antra, kalbant apie ieškovės konkurentų parodymus, kuriuos Komisija įtraukė į įrodymų visumą, kiek jie įrodė ieškovės dalyvavimą darant nagrinėjamą pažeidimą, iš Komisijos naudotų įrodymų, minėtų šio sprendimo 117 ir 120 punktuose, matyti, kad, kiek tai susiję su Komisijos nustatytu laikotarpiu, kai ieškovė darė pažeidimą, nesiremiama jokių kitų bendrovių, išskyrus EKA ir FC parodymais. Iš tikrųjų reikia konstatuoti, kad nei per administracinės procedūros išankstinį etapą, nei ginčų etapo pabaigoje Komisija nesirėmė *Arkema France* parodymais, kurie minėti šio sprendimo 6 punkte ir pateikti ieškinio pareiškimo A.3 priede, kad įrodytų ieškovės dalyvavimą darant nagrinėjamą pažeidimą.

176 Trečia, Komisija rėmėsi ieškovės prisipažinimu, kad ji dalyvavo 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime. Šio dalyvavimo apimčiai nustatyti Komisija remiasi su šiuo susitikimu susijusiais S. (FC) užrašais bei FC ir EKA parodymais.

177 Pirmiausia būtent atsižvelgiant į šio sprendimo 163–176 punktuose padarytas išvadas reikia įvertinti Komisijos naudotų įrodymų įrodomąją galią, o po to – įvertinti,

ar šių įrodymų pakanka, kad būtų įrodytas ieškovės dalyvavimas darant nagrinėjamą pažeidimą.

Dėl ieškovės atžvilgiu naudotų įrodymų įrodomosios galios

— Dėl rašytinių įrodymų, kurių data sutampa su ieškovės tiesioginio dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą data

178 Iš pradžių S. (FC) užrašų, susijusių su 1998 m. sausio 28 d. neteisėtu susitikimu, įrodomosios galios nagrinėjimas turi būti siejamas su ieškovės prisipažinimu, kad ji dalyvavo tame susitikime (žr. šio sprendimo 216–218 punktus).

179 Pirmiausia dėl ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje nurodytų S. (FC) užrašuose padarytų trijų nuorodų į ieškovę, reikia konstatuoti, kad, pirma, atsižvelgiant į šalių rašytiniuose dokumentuose pateiktas pastabas bei į jų atsakymus į Bendrojo Teismo raštu ar per teismo posėdį pateiktus klausimus, Komisijos byloje pateikti S (FC) spausdinti užrašai, t. y. paties S. (FC) ranka rašyti užrašai suomių kalba, kuriuose jis nurodė ir aprašė visas faktines aplinkybes, yra atspausdinti ir išversti iš suomių kalbos į anglų kalbą. Šiuo atžvilgiu, nepaisant keleto formalių, gal net terminologijos, patikslinimų tam tikrose pastraipose, į kurias Bendrasis Teismas atkreipė Komisijos dėmesį, reikia konstatuoti, kad atsižvelgiant į tai, kad bylos medžiagoje esančiuose užrašuose tiksliai išversti ir perrašyti S. (FC) originalūs ranka rašyti užrašai ir kad šiuos ranka rašytus užrašus S. (FC) darė faktinių aplinkybių metu, perrašyta

jų versija anglų kalba turi būti laikoma įrodymais, kurių data sutampa su pažeidimo data. Todėl ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje pateiktos trys nuorodos į S. (FC) užrašus yra tokie įrodymai.

180 Konkrečiau kalbant, pirma, dėl S. (FC) užrašų, susijusių su 1996 m. gruodžio 16 d. jo pokalbiu telefonu su S. (EKA), pirmasis nurodė, kad kalbėjo su ieškove. Perrašytų S. (FC) užrašų pastraipoje, susijusioje su šiuo 1996 m. gruodžio 16 d. pokalbiu, kuriuo Komisija rėmėsi ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje, nurodyta: „[konfidencialu]“. Taip pat 349 konstatuojamosios dalies pastraipoje, susijusioje su šiuo pokalbiu, daroma nuoroda į ginčijamo sprendimo 130 konstatuojamąją dalį. Šioje konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymi, kad ji mano, jog šis įrodymas patvirtina ieškovės dalyvavimą kartelyje, nes ji neteisėtai bendravo su konkurentu.

181 Antra, dėl S. (FC) užrašų, susijusių su jo 1998 m. gruodžio 4 d. pokalbiu su S. (EKA), pastarasis nurodė, kad *Arkema France* kalbėjo su ieškove. Išspausdintų S. (FC) užrašų pastraipoje, susijusioje su šiuo 1998 m. gruodžio 4 d. pokalbiu, kuriuo Komisija rėmėsi ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje, nurodyta: „[konfidencialu]“. 349 konstatuojamosios dalies pastraipoje, susijusioje su šiuo pokalbiu, daroma nuoroda ir į ginčijamo sprendimo 219 konstatuojamąją dalį, kurioje pakartota ta pati citata.

182 Trečia, dėl S. (FC) užrašų, susijusių su jo 1999 m. gruodžio 9 d. pokalbiu su L. (*Arkema France*), vienas iš jų nurodė, kad kalbėjo su ieškove. Dėl šio pokalbio telefonu ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad negali

išsiaiškinti, kuris iš dviejų pašnekovų kalbėjo su ieškove. Tačiau, priešingai nei Komisija tai leidžia suprasti ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje, toks netikslumas nėra nesvarbus. Iš tikrųjų, kuo daugiau tarpininkų, tuo mažesnis su tuo bendravimu susijusių įrodymų patikimumas. Todėl šie perrašyti užrašai patikimesni, jei su ieškove iš tikrųjų kalbėjo S. (FC), o ne L. (*Arkema France*).

183 Be to, toliau kalbant apie šį 1999 m. gruodžio 9 d. pokalbį telefonu reikia pažymėti, kad su šiuo klausimu susijusioje S. (FC) užrašų pastraipoje, kurią Komisija pakartojo ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje, nurodyta: „[konfidencialu]“. 349 konstatuojamosios dalies pastraipoje, susijusioje su šiuo pokalbiu, daroma nuoroda ir į ginčijamo sprendimo 258 konstatuojamąją dalį. Joje Komisija pažymi, kad per šį pokalbį abu pašnekovai kalbėjosi apie būtinybę konkurentams sudaryti naują bendrąjį susitarimą. Be minėtos pastraipos, kurią Komisija pakartojo ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje, matyti ir tai, kad ginčijamo sprendimo 258 konstatuojamojoje dalyje pakartotuose S. (FC) užrašuose buvo nurodyta:

„[konfidencialu]“.

184 Antra, primintina, kad, kaip tai matyti iš ginčijamo sprendimo 350 konstatuojamosios dalies, iš S. (FC) užrašų paimtos visos trys nuorodos į ieškovę, minėtos ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje, Komisijos nuomone, aiškiai rodo, kad buvo tiesioginių kontaktų su ieškove ir akivaizdžiai rodo, kad ji tiesiogiai prisidėjo prie bendrųjų susitarimų dėl kainų. Be to, iš Komisijos rašytinių dokumentų ir iš jos atsakymų į Bendrojo Teismo per posėdį pateiktus klausimus matyti, kad, pirma, šie trys įrodymai yra ypač įtikinantys, ir todėl yra pagrindiniai ieškovę apkaltinantys įrodymai,

patvirtinantys, kad ieškovė dalyvavo darant Komisijos tiriamą vieną tęstinį ir Europos masto pažeidimą, antra, kad ieškovė neginčijo šių pareiškimų ir, galiausiai, kad šie įrodymai, kurių data sutampa su faktinių aplinkybių data, ypač sunkiai apkaltina ieškovę, ir vis dėlto tai nėra vieninteliai Komisijos surinkti įrodymai. Tačiau, kiek tai susiję su jos tariamu dalyvavimu kartelyje, ieškovė ginčija tų įrodymų, kurių data sutampa su faktinių aplinkybių data, įrodomąją galią.

185 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, pirma, priešingai nei teigia Komisija, ieškovė atsakyme į pranešimą apie kaltinimus (žr. būtent jos atsakymo į pranešimą apie kaltinimus 76 punktą) ginčijo S. (FC) užrašų įrodomąją galią ir ypač susijusių su 1996 m. gruodžio 16 d. pokalbiu telefonu.

186 Antra, reikia bendrai konstatuoti, kad, priešingai nei teigia Komisija, šios iš S. (FC) užrašų paimtos trys nuorodos į ieškovę, pateiktos ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje, yra ieškovės tariamo dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą netiesioginiai įrodymai.

187 Iš tikrųjų iš šių trijų nuorodų matyti, kad per S. (FC) ir S. (EKA) pokalbius telefonu (1996 m. gruodžio 16 d. ir 1998 m. gruodžio 4 d. pokalbiai) arba per S. (FC) ir L. (*Arkema France*) pokalbius (1999 m. gruodžio 9 d. pokalbis) buvo minimi arba S. (FC) ir ieškovės pokalbiai (žr. S. (FC) užrašus apie 1996 m. gruodžio 16 d. ir 1999 m. gruodžio 9 d. pokalbius jei, turint omenyje Komisijos abejones šiuo klausimu, būtų nuspręsta, kad pastarasis pokalbis telefonu vyko tarp S. (FC) ir ieškovės), arba *Arkema France* ir ieškovės pokalbis (žr. S. (FC) užrašus apie jo 1998 m. gruodžio 4 d. pokalbį).

188 Todėl, kaip tai tvirtina ieškovė, šiose trijose nuorodose, pateiktose ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje, tik netiesiogiai pakartojamas vieno iš ieškovės konkurentų ir ieškovės tariamas pokalbis, įvykęs anksčiau nei įvykis, su kuriuo kiekviena iš šių nuorodų tiesiogiai susijusi. Šiomis aplinkybėmis tokių įrodymų įrodomoji vertė sumažėja, nes jie patys tiesiogiai neįrodo, kad ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą. Tam, kad tokie užrašai būtų tiesioginis minėto dalyvavimo įrodymas, Komisija tokį įrodymą turi gauti tiesiogiai iš ieškovės (pavyzdžiui, atlikdama patikrinimą patalpose, o šiuo atveju patikrinimas nebuvo atliktas) arba kraštutiniu atveju – iš rankraštinių užrašų, kurių data sutaptų su faktinių aplinkybių data (kaip S. (FC) užrašai), atsižvelgdama į minėtų užrašų rengėjo ir ieškovės pokalbio turinį. Tačiau šiuo atveju nė viena iš S. (FC) užrašų paimta nuoroda į ieškovę, kuriomis Komisija rėmėsi ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje, nėra toks ieškovės dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą tiesioginis įrodymas.

189 Todėl nors iš S. (FC) užrašų gautos trys nuorodos į ieškovę, minėtos ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje, yra įrodymai, kurių data sutampa su pažeidimo data, susiję su įvykiais, galinčiais apibūdinti pažeidimą, vis dėlto reikia konstatuoti, kad jų data visiškai nesutampa su įvykių, kuriuose tiesiogiai dalyvavo ieškovė, data. Šiomis aplinkybėmis, nepaisant to, kad šios trys nuorodos susijusios su aplinkybėmis, įvykusiomis per pažeidimo laikotarpį, tam, kad jos būtų pripažintos turinčiomis įrodomąją galią, reikia patikrinti, ar jas pakankamai patvirtina kiti įrodymai.

190 Trečia, kalbant apie tariamus S. (FC) ir ieškovės pokalbius, nurodytus S. (FC) užrašuose dėl 1996 m. gruodžio 16 d., ir netgi 1999 m. gruodžio 9 d., pokalbių telefonu ir jeigu, dar kartą priminus, kad turint omenyje Komisijos abejones šiuo atžvilgiu, būtų

nuspręsta, kad pastarasis pokalbis telefonu vyko tarp S. (FC) ir ieškovės, stebina tai, kad S. (FC) savo užrašuose nepateikė jų turinio.

191 Iš tikrųjų, kaip matyti iš bylos medžiagos dokumentų ir ypač iš S. (FC) užrašų ištraukos, pastarasis turėjo akivaizdų įprotį užrašuose aprašyti savo pokalbius (telefonu ar per susitikimus) su FC konkurentais. Iš esmės Komisija tai leidžia suprasti ginčijamo sprendimo 351 konstatuojamosios dalies paskutiniame sakinyje, tvirtindama, kad „[S. (FC)] užrašai yra susitikimų, kuriuose jis dalyvavo ar jo pokalbių telefonu protokolai ar ataskaitos“. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad tuose užrašuose nėra kokio nors S. (FC) ir ieškovės tiesioginio pokalbio protokolo ar ataskaitos.

192 Ketvirta, reikia konstatuoti, kad iš Komisijos posėdžio, kuriame dalyvavo S. (FC), protokolo matyti, kad jis nenurodė ir todėl nepatvirtino šių dviejų pokalbių su ieškove, kurie minėti jo užrašuose dėl 1996 m. gruodžio 9 d. ir 1999 m. gruodžio 9 d. pokalbių. Taip pat Bendrasis Teismas pažymi, kad Komisija net nemanė, kad būtina per šį posėdį S. (FC) paprašyti pateikti paaiškinimų nei dėl to, kodėl jo užrašuose nėra ataskaitos apie šiuos tariamus pokalbius telefonu su ieškove, nei koks buvo pokalbių turinys ir netgi nei to, kokia reikšmė turi būti teikiama šioms iš jo užrašų gautoms trims nuorodoms į ieškovę, pateiktoms ir ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje.

193 Trečia, atsižvelgiant į šio sprendimo 184–192 punktuose pateiktas pastabas reikia įvertinti, kokią įrodomąją galią galima suteikti kiekvienai iš trijų nuorodų, pateiktų ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje.

194 Pirmiausia dėl S. (FC) užrašų, susijusių su 1996 m. gruodžio 16 d. pokalbiu telefonu, iš tiesų galima pripažinti, kad tuose užrašuose esanti nuoroda, kurią Komisija pabrėžė ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje, t. y. „[konfidencialu]“ gali būti pradinis įrodymas, kad ieškovė ir kartelio narys tiesiogiai bendravo.

195 Vis dėlto, kaip pažymėta šio sprendimo 186–192 punktuose esančiose bendrosiose pastabose, reikia konstatuoti, kad nėra S. (FC) užrašų, tiesiogiai susijusių su tariamu pokalbiu telefonu su ieškove, į kurį padaryta nuoroda jo užrašuose dėl 1996 m. gruodžio 16 d. pokalbio telefonu. Taip pat posėdžio transkripcijoje nėra jokios informacijos nei apie 1996 m. gruodžio 16 d. pokalbį telefonu, nei apie tariamą ankstesnį pokalbį su ieškove. Be to, ginčijamo sprendimo 130 konstatuojamojoje dalyje, kuri susijusi su tuo pokalbiu telefonu, Komisija nepateikė jokių įrodymų, galinčių suteikti S. (FC) užrašams pakankamą įrodomąją galią šiuo klausimu. Galiausiai, reikia konstatuoti, kad EKA parodymuose nėra kokios nors informacijos, galinčios patvirtinti 1996 m. gruodžio 16 d. pokalbio telefonu, kaip jis pateiktas šiuose S. (FC) užrašuose, turinį.

196 Vadinasi, reikia nuspręsti, kad atsižvelgiant į tai, jog nėra jokių įrodymų, patvirtinančių S. (FC) užrašų turinį, kiek tai susiję su 1996 m. gruodžio 16 d. pokalbiu telefonu, per kurį buvo paminėtas ieškovės pavadinimas, bet kuriame ji tiesiogiai nedalyvavo, minėtuose užrašuose padaryta nuoroda į ieškovę nėra pakankamai patikimas įrodymas, kad ji dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą.

197 Antra, kalbant apie S. (FC) užrašus, susijusius su 1998 m. gruodžio 4 d. S. (FC) ir S. (EKA) pokalbiu telefonu, nepaisant to, kad Komisija abstrakčiai kalbėjo pateikdama tariamą pokalbį tarp *Arkema France* ir ieškovės, galima nuspręsti, jog nuoroda tuose užrašuose, kurią Komisija pateikė ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje

dalyje, t. y. „[konfidencialu]“, taip pat gali būti pradinis įrodymas, kad ieškovė ir kartelio narys tiesiogiai bendravo.

198 Tačiau pirmiausia pažymėtina, kad šiuose užrašuose nepateiktas pokalbis tarp vieno iš šio 1998 m. gruodžio 4 d. pokalbio telefonu pašnekovų ir ieškovės, o nurodytas trečiojo asmens, t. y. *Arkema France* ir ieškovės pokalbis. Toliau reikia konstatuoti, kad Komisijos atliktos S. (FC) apklausos protokole taip pat nėra jokios informacijos apie šio 1998 m. gruodžio 4 d. pokalbio, minėto užrašuose, turinį. Be to, pažymėtina, kad ginčijamo sprendimo 219 konstatuojamojoje dalyje, kuri susijusi su tuo pokalbiu telefonu, Komisija nepateikė jokių kitų įrodymų, galinčių suteikti S. (FC) užrašams pakankamą įrodomąją galią šiuo klausimu. Taip pat vėl reikia nuspręsti, kad EKA parodymuose nėra jokių įrodymų, patvirtinančių 1998 m. gruodžio 4 d. pokalbio telefonu, nurodyto šiuose S. (FC) užrašuose, turinį. Galiausiai, pažymėtina, kad parodymuose, kuriuos davė *Arkema France* (L. (*Arkema France*) per 2004 m. rugsėjo 24 d. Komisijos atliktą apklausą, nėra jokios informacijos, patvirtinančios 1998 m. gruodžio 4 d. pokalbio telefonu, nurodyto S. (FC) užrašuose, turinį, t. y., apie tai, kad *Arkema France* kalbėjosi su ieškove. Šiuo atveju pastaroji išvada nestebina, nes, kaip teigia ieškovė, iš tos pačios *Arkema France* apklausos protokolo matyti, kad ji nurodė ieškovę kaip kartelio narę tik per pirmąjį laikotarpį, t. y. nuo 1994 m. spalio mėn. iki 1998 m. vidurio, bet ne per antrąjį laikotarpį, t. y. nuo 1998 m. vidurio iki 2000 m. gegužės mėn.

199 Todėl reikia nuspręsti, kad atsižvelgiant į tai, jog nėra jokių įrodymų, patvirtinančių S. (FC) užrašų, susijusių su 1998 m. gruodžio 4 d. pokalbiu telefonu, turinį, tuose užrašuose padaryta nuoroda į ieškovę nėra pakankamai patikimas įrodymas, kad ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą.

200 Trečia, kalbant apie S. (FC) užrašus, susijusius su 1999 m. gruodžio 9 d. S. (FC) ir L. (*Arkema France*) pokalbiu telefonu, vėl galima pripažinti, jog tuose užrašuose nuoroda, kurią Komisija pabrėžė ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje, kad „[konfidencialu]“, gali būti pradinis įrodymas, kad ieškovė tiesiogiai bendravo su kartelio dalyviu.

201 Vis dėlto, viena vertus, jei darysime prielaidą, kad su ieškove kalbėjo S. (FC), kaip tai jau buvo minėta šio sprendimo 186–192 punktuose pateiktose bendrose pastabose, reikia konstatuoti, kad nėra S. (FC) užrašų, tiesiogiai susijusių su jo tariamu pokalbiu su ieškove, kuris nurodytas jo užrašuose. Taip pat ir jo apklausos protokole nėra jokios informacijos apie šį tariamą pokalbį su ieškove. Be to, ginčijamo sprendimo 258 konstatuojamojoje dalyje, susijusioje su tuo pokalbiu telefonu, Komisija nepateikė jokių kitų įrodymų, galinčių S. (FC) užrašams suteikti pakankamą įrodomąją galią, kiek tai susiję su 1999 m. gruodžio 9 d. pokalbiu telefonu. Galiausiai, kaip ir dėl 1998 m. gruodžio 4 d. pokalbio telefonu, *Arkema France* (L. (*Arkema France*) parodymuose, gautuose per Komisijos atliktą 2004 m. rugsėjo 24 d. apklausą, nėra jokios informacijos, kurioje Bendrasis Teismas galėtų rasti paaiškinimų dėl užrašų, kuriuos S. (FC) padarė per savo 1999 m. gruodžio 9 d. pokalbį telefonu.

202 Kita vertus, net jei darytume prielaidą, kad su ieškove kalbėjo L. (*Arkema France*), tada reikėtų konstatuoti, kad šio pokalbio turinys, pakartotas S. (FC) užrašuose, neatitinka L. (*Arkema France*) parodymų, duotų per 2004 m. rugsėjo 24 d. apklausą. Iš tikrųjų iš *Arkema France* parodymų per tą apklausą ne tik nematyti, kad vyko koks nors jos ir ieškovės bendravimas, bet ir vėl, kaip tvirtina ieškovė, matyti, kad nors *Arkema France* ieškovę nurodo kaip kartelio narę per pirmąjį laikotarpį, t. y. nuo 1994 m.

spalio mėn. iki 1998 m. vidurio, bet ne per antrąjį laikotarpį, t. y. nuo 1998 m. vidurio iki 2000 m. gegužės mėn.

203 Vadinasi, reikia nuspręsti, kad atsižvelgiant į tai, jog nėra jokių įrodymų, galinčių patvirtinti S. (FC) užrašų turinį, kiek tai susiję su 1999 m. gruodžio 9 d. pokalbiu telefonu, tuose užrašuose padaryta nuoroda į ieškovę nėra pakankamai patikimas įrodymas, kad ji dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą.

204 Atsižvelgiant į visa tai, kas pasakyta šio sprendimo 178–203 punktuose, kadangi nėra jokių įrodymų, patvirtinančių S. (FC) užrašuose padarytų ir ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje pateiktų nuorodų į ieškovę turinį, reikia nuspręsti, kad šie trys Komisijos naudoti įrodymai nėra pakankamai patikimi, kad jais būtų galima remtis kaip įrodymais, patvirtinančiais ieškovės neteisėtus veiksmus.

— Dėl FC ir EKA pareiškimų

205 Kaip minėta šio sprendimo 175 punkte, kalbant apie ieškovės konkurentų parodymus, jų įrodomosios galios nagrinėjimas susijęs tik su EKA ir FC parodymais.

206 Pirma, reikia išnagrinėti ieškovės argumentą, kuriuo ginčijamas konkurentų parodymų patikimumas, siekiant pasinaudoti pranešimu dėl bendradarbiavimo. Šiuo klausimu pakanka priminti, kad, kaip tai matyti iš šio sprendimo 100–106 punktuose nurodytos teismų praktikos, nėra jokios Sąjungos teisės normos ar bendrojo principo, pagal kurį Komisijai draudžiama vienos įmonės atžvilgiu remtis kitų kaltinamų

įmonių parodymais, nors juos Komisija surinko nagrinėdama prašymą taikyti pranešimą dėl bendradarbiavimo, kad atleistų nuo baudų ar jas sumažintų. Vis dėlto iš tų punktų matyti, kad kaltinamos įmonės prisipažinimas dalyvavus kartelyje, kurio tikrumas ginčijamas daugelio kitų kaltinamų įmonių, negali būti laikomas pakankamu tų kitų įmonių padaryto pažeidimo įrodymu, jeigu jis nėra pagrįstas kitais įrodymais, vis dėlto reikalaujamas patvirtinimo laipsnis gali būti mažesnis dėl nagrinėjamų parodymų patikimumo. Tokia įmonės pareiškimo patvirtinimo sąlyga turi būti tenkinama ir tada, kai kita kaltinama įmonė tą pareiškimą ginčija. Iš tikrųjų šioje byloje nustatyta, kad ieškovė ginčija EKA ir FC parodymų tikslumą.

207 Antra, todėl reikia įvertinti EKA ir FC parodymų patikimumą.

208 Visų pirma, dėl EKA pareiškimų, juos Komisija nurodė 4.3 dalyje, kalbėdama apie 1997 m. spalio 14 d. Turku vykusį susitikimą ir 1998 m. sausio 28 d. neteisėtą susitikimą.

209 Kiek tai susiję su EKA pareiškimais dėl 1997 m. spalio 14 d. Turku vykusio FC ir EKA susitikimo, jie minimi ginčijamo sprendimo 4.3 dalyje esančioje 162 konstatuojamojoje dalyje. 162 konstatuojamojoje dalyje pakartotuose EKA pareiškimuose nurodoma, kad FC nuolat didino tiekimą Ispanijoje ir Portugalijoje ir kad buvo grėsmė, jog dėl to Ispanijos gamintojai pakryps į Prancūziją. Po to EKA nurodė: „[konfidencialu]“.

210 Toliau ginčijamo sprendimo 163 ir 164 konstatuojamosiose dalyse Komisija cituoja S. (FC) ir W. (EKA) užrašus. Vis dėlto pažymėtina, kad nors tuose užrašuose minimas *Arkema France* ir EKA susirūpinimas dėl perspektyvų Ispanijos rinkoje, tačiau ieškovės pavadinimas juose neminimas nei tiesiogiai, nei netiesiogiai.

211 Galiausiai, ginčijamo sprendimo 165 konstatuojamojoje dalyje padarytoje išvadoje dėl 1997 m. spalio 14 d. susitikimo Turku Komisija konstatavo:

„Buvo nagrinėtas klausimas dėl to, kad [FC] nepaiso rinkos dalių Portugalijoje, Ispanijoje ir Prancūzijoje. Taip pat EKA ir [FC] sutarė didinti kainas šiose šalyse, jei tam pritars kiti konkurentai."

212 Negalima pritarti šiam Komisijos aiškinimui, pateiktam dėl EKA pareiškimų, kurie cituojami ginčijamo sprendimo 162 konstatuojamojoje dalyje. Iš tikrųjų iš šio pareiškimo turinio matyti tik tai, kad EKA ir FC sutarė stebėti kitų konkurentų reakciją jei jos didintų kainas. Tačiau atsižvelgiant į bylos medžiagą ir priešingai nei Komisija nusprendė ginčijamo sprendimo 165 konstatuojamojoje dalyje, iš to negalima daryti išvados, kad reikėjo kitų tokių kaip ieškovė konkurentų pritarimo norint didinti kainas. Be to, kaip jau pažymėta, nors S. (FC) ir W. (EKA) užrašuose, atitinkamai nurodytuose ginčijamo sprendimo 163 ir 164 konstatuojamosiose dalyse, minima įtampa Ispanijos ir Portugalijos rinkose, rizika, kad tai atsilieps Prancūzijos rinkai, šiuose užrašuose visiškai neminimas koks nors ieškovės dalyvavimas ir jie nepatvirtina EKA pareiškimų dėl to, kad buvo susitarimas dėl kainų didinimo, kuriam reikėjo tokių kaip ieškovė konkurentų pritarimo.

213 Galiausiai, bet kuriuo atveju, kaip tvirtina ieškovė, negalima atmesti tikimybės, kad atsižvelgiant į konkurencingos rinkos subjektų elgesį, jei dėl konkurento atėjimo į tą rinką vienas iš jų netektų rinkos dalies, būtų natūralu, kad jis mėgintų rasti klientų kaimyninėse rinkose. Šiomis aplinkybėmis reikia nuspręsti, kad, priešingai nei teigia Komisija, tai, kad per 1997 m. spalio 14 d. Turku vykusį susitikimą FC ir EKA galėjo paminėti, kad yra rizika, jog FC padidintas tiekimas Ispanijos rinkoje atsilieps Prancūzijos rinkai, be kitų patvirtinančių įrodymų negali būti aiškinama kaip įrodymas, kad tokia kaip ieškovė konkurentė dalyvavo darant pažeidimą, kaip tai suprantama pagal EB 81 straipsnį. Todėl, atsižvelgiant į tai, kad nėra kitų įrodymų, patvirtinančių šį EKA pareiškimą, reikia nuspręsti, kad ieškovė teisingai ginčija šio pareiškimo patikimumą.

214 Kiek tai susiję su EKA pareiškimais dėl 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo, juos Komisija nurodė ginčijamo sprendimo 4.3 dalyje. Konkrečiau kalbant, ginčijamo sprendimo 182 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodo: „savo pareiškimuose EKA, FC ir ieškovė pažymėjo, jog [S. (EKA), L. (*Arkema France*), A. (*Aragonesas*) ir S. (FC)] dalyvavo šiame susitikime“. Todėl atsižvelgiant į tai, kad, kaip pirmiau minėta, trečiasis Komisijos turimas įrodymas yra ieškovės prisipažinimas, kad dalyvavo 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime, reikia atidėti EKA pareiškimų dėl šio susitikimo patikimumo nagrinėjimą, kad tai būtų galima padaryti vertinant šio prisipažinimo įrodomąją galią.

215 Antra, kalbant apie FC pareiškimus, juos Komisija nurodo 4.3 dalyje tik tiek, kiek jie susiję su 1998 m. sausio 28 d. neteisėtu susitikimu. Konkrečiau kalbant, taip pat ginčijamo sprendimo 162 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodo: „savo pareiškimuose EKA, FC ir [ieškovė] pažymėjo, jog [S. (EKA), L. (*Arkema France*), A. (*Aragonesas*) ir S. (FC)] dalyvavo šiame susitikime“. Todėl dėl tų pačių priežasčių kaip nurodytos šio

sprendimo 214 punkte, kiek tai susiję su EKA pareiškimais dėl 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo, reikia atidėti FC pareiškimų dėl šio susitikimo patikimumo nagrinėjimą, kad tai būtų galima padaryti vertinant šio prisipažinimo įrodomąją galią.

— Dėl ieškovės prisipažinimo, susijusio su dalyvavimu 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime

216 Ieškovė neginčija, kad dalyvavo 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime. Tačiau ji tvirtina, kad, kaip tai matyti iš S. (FC) užrašų, ji dalyvavo iš dalies ir kad tokio dalyvavimo viename iš 72 antikonkurencinių kontaktų, išvardytų ginčijamo sprendimo 1 priede, nepakanka įrodyti, kad ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą.

217 Primintina, kad, kiek tai susiję su ieškovės prisipažinimu dėl dalyvavimo 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime, iš teismų praktikos matyti, jog tai, kad įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai pripažįsta faktines ar teisines aplinkybes per Komisijos vykdomą administracinę procedūrą, gali būti papildomas įrodymas vertinant ieškinio pagrįstumą (2010 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Knauf Gips prieš Komisiją*, C-407/08 P, Rink. p. I-6375, 90 punktas).

218 Todėl tam, kad toks prisipažinimas būtų laikomas patikimu įrodymu, vertinant ieškinio pagrįstumą reikia patikrinti, ar šio prisipažinimo turinys papildo kitus Komisijos pateiktus įrodymus dėl 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo.

219 Visų pirma dėl ieškovės dalyvavimo 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime nustatyta, kad ieškovė per Komisijoje vykusią administracinę procedūrą aiškiai pripažino, kad jame dalyvavo.

220 Toliau pažymėtina, kad, priešingai nei Komisija iš pradžių teigė savo rašytiniuose pareiškimuose ir kaip ji tai aiškiai pati pripažino savo 2010 m. rugsėjo 3 d. pastabose dėl posėdžio protokolo, ieškovės dalyvavimas 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime yra pirmasis ieškovės dalyvavimas nagrinėjamo kartelio susitikime. Šioje byloje reikia pažymėti, kad ši išvada aiškiai išplaukia iš FC pareiškimų, nurodytų Komisijos byloje. Iš tų pareiškimų matyti, kad, kiek tai susiję su 1998 m. sausio 28 d. neteisėtu susitikimu, šis kartelio susitikimas yra panašus į ankstesnius kartelio susitikimus, „išskyrus tai, kad jame dalyvavo ir [ieškovė]“.

221 Antra, iš ginčijamo sprendimo 182–186 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija aiškiai nurodo, be ieškovės aiškaus pripažinimo, kad dalyvavo 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime, kitus įrodymus, leidžiančius konstatuoti tą dalyvavimą. Pirma, ji daro nuorodą į S. (FC) užrašus, susijusius su tuo susitikimu, kurie pateikti Komisijos bylos 1159 puslapyje ir 1160 puslapyje, ir, antra, EKA pareiškimus.

222 Dėl minėtų bylos puslapių, kuriuose yra S. (FC) užrašai, Bendrasis Teismas konstatuoja, kad atsakydama į klausimą, pateiktą per teismo posėdį, ieškovė pažymėjo, jog ji nėra tvirtai įsitikinusi, kad tuose bylos puslapiuose pateikti užrašai iš tikrųjų susiję su 1998 m. sausio 28 d. neteisėtu susitikimu ir kad, jei taip yra, juose aprašytas susitikimas, kuriame A. (*Aragonesas*) nedalyvavo.

223 Visų pirma šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymi, kad iš ieškovės atsakymo į pranešimą apie kaltinimus 24 punkto pirmiausia aiškiai matyti, kad ji kabutėse cituoja S. (FC) užrašų pastraipas, o būtent esančias šių užrašų 14–22 ir 24–32 įtraukose. Be to, jos atsakymo į pranešimą apie kaltinimus tame pačiame 24 punkte ieškovė aiškiai nurodo minėto pranešimo 163 punktą, kuriame pakartotas S. (FC) užrašų tekstas, susijęs su 1998 m. sausio 28 d. neteisėtu susitikimu. Galiausiai Bendrasis Teismas konstatuoja, kad atsakymo į pranešimą apie kaltinimus 25 punkte ieškovė pateikia pastabas dėl to pranešimo 163 punkte cituotų užrašų turinio, tačiau visai neginčija, kad tie užrašai susiję su keitimusi informacija 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime dalyvaujant A. (*Aragonesas*).

224 Antra, Bendrasis Teismas konstatuoja, kad iš S. (FC) užrašų antro įžanginio punkto, susijusio su 1998 m. sausio 28 d. neteisėtu susitikimu, pateikto 1159 puslapio. viršuje, matyti, kad S. (FC) ir L. (*Arkema France*) ieškovę įtraukė į šio susitikimo dalyvių sąrašą.

225 Trečia, iš S. (FC) užrašų, padarytų 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime, kurie pakartoti Komisijos bylos 1159 puslapyje ir 1160 puslapyje, matyti, – ir to ieškovė neginčijo rašytiniuose pareiškimuose ar per posėdį, – kad per tą susitikimą dalyviams keičiantis informacija jos pavadinimas nurodytas arba implicitiškai sutrumpinta forma, t. y. „Arag.“ arba „Ara“, arba netiesiogiai nurodant jos atstovo vardą, t. y. A. (*Aragonesas*).

226 Todėl pirmiausia reikia nuspręsti, kad Komisijos bylos medžiagos 1159 puslapyje ir 1160 puslapyje pateikti S. (FC) užrašai, priešingai nei teigia ieškovė, susiję su 1998 m. sausio 28 d. neteisėtu susitikimu, kuriame ji pripažino dalyvavusi. Taigi minėtų užrašų data sutampa su įvykio, kuriame ieškovė tiesiogiai dalyvavo, data.

227 Be to, kadangi ieškovės prisipažinimas, kad dalyvavo 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime, papildo, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 217 punkte primintą teismų praktiką, S. (FC) užrašus bei EKA ir FC pareiškimus, kiek tai susiję su ieškovės dalyvavimu tame susitikime (žr. šio sprendimo 214 ir 215 punktus), šis prisipažinimas bei minėti užrašai ir pareiškimai yra pakankamai patikimi įrodymai, kuriais galima teisėtai remtis prieš ieškovę.

Dėl įrodymų visumos, kuriuos Komisija pateikė ieškovės dalyvavimui darant nagrinėjamą pažeidimą įrodyti, tikslumo ir nuoseklumo

228 Atsižvelgiant į šio sprendimo 95 ir 96 punktuose nurodytą teismų praktiką ir į padarytas išvadas dėl Komisijos surinktų įrodymų ir jų įrodomosios galios, dabar reikia bendrai įvertinti, ar Komisijos pateiktų įrodymų visuma, siekiant įrodyti ieškovės dalyvavimą darant nagrinėjamą pažeidimą, atitinka tikslumo ir nuoseklumo reikalavimus tvirtam įsitikinimui, kad ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą, pagrįsti.

229 Visų pirma Bendrasis Teismas konstatuoja, kad, kalbant apie 1998 m. sausio 28 d. neteisėtą susitikimą, kuriame ieškovė pripažino dalyvavusi, tiek iš S. (FC) užrašų, tiek iš FC ir EKA pareiškimų matyti, kad to susitikimo dalyviai jame, pirma, apsikeitė slapta informacija apie savo veiklą visoje EEE teritorijoje ir, antra, tarpusavyje derėjosi dėl savo rinkos dalių ir pardavimo kainų.

230 Šiuo klausimu, kaip Komisija tai teisingai pažymėjo ginčijamo sprendimo 183–186 konstatuojamosiose dalyse, dalyviai išsamiai išnagrinėjo natrio chlorato rinkas Ispanijoje, Prancūzijoje ir Portugalijoje ir aptarė savo padėtį Belgijos rinkoje.

231 Todėl iš pradžių, kiek tai susiję su minėtomis rinkomis, iš S. (FC) užrašų 9–32 įtraukų matyti, kad dalyviai apsikeitė duomenimis apie jų gamybos kiekius, pardavimo kainas ir rinkos dalis būtent 1996 m. ir 1997 m. Tiesa, ieškovė ginčija su ja susijusią sumą, nurodytą S. (FC) užrašų dėl 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo 14 ir 19 įtraukose. Vis dėlto reikia konstatuoti, kad, pirma, ieškovė pripažįsta dalyvavusi minėtame susitikime, antra, ji neginčija tų užrašų 19–28 įtraukose nurodytų pokalbių temų, be to, ji neginčija ir to, kad dalyvavo tų užrašų 14 ir 19 įtraukose nurodytame keitimesi informacija, o tik juose pateiktas su ja susijusias sumas ir, galiausiai, ji neginčija nei to, kad, kaip nurodyta 21 įtraukoje, „[konfidencialu]“, ir, kaip nurodyta 22 įtraukoje, „[konfidencialu]“.

232 Po to, kaip matyti iš S. (FC) užrašų dėl 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo, jo pareiškimų ir 2003 m. EKA pareiškimų, dalyviai, o tarp jų ir ieškovė, taip pat pradėjo derybas, kad pasiskirstytų rinkos dalis ar nustatytų kainas. Todėl S. (FC) užrašų dėl 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo 23 įtraukoje pažymėta, kad, kiek tai susiję su Ispanijos rinka, [konfidencialu]. Taip pat iš tų S. užrašų 29 ir 30 įtraukų matyti, kad, kiek tai susiję su Prancūzijos rinka, [konfidencialu].

233 Taigi iš šių užrašų matyti, kad, kaip tai patvirtinta FC ir EKA pareiškimuose, 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo tikslas buvo antikonkurencinis ir kad derybos buvo

susijusios su keliomis rinkomis EEE teritorijoje. Todėl atsižvelgiant į tai, kad ieškovė iš esmės dalyvavo tame susitikime ir ypač, kiek tai susiję su jos pareikštais pageidavimais dėl kiekių Ispanijos ir Prancūzijos rinkose, ir patvirtinimo dėl jos kainų išlaikymo pastarojoje rinkoje, ji negali teigti, jog nežinojo ar negalėjo suprasti šio susitikimo antikonkurencinio tikslo. Galiausiai, dėl dalyvavimo 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime reikia konstatuoti, kad, pirma, ieškovė aiškiai ketino jame dalyvauti ir, antra, nėra įrodymų, kad ji viešai atsiribojo nuo minėto susitikimo antikonkurencinio tikslo.

234 Antra, padarytų išvadų nepaneigia ieškovės teiginys, kad 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime ji dalyvavo tariamai iš dalies. Iš tikrųjų atsakymuose į Bendrojo Teismo per posėdį pateiktus klausimus dėl jos dalyvavimo tikslo ir visiško ar dalinio dalyvavimo ieškovė nei įrodė, kad jos dalyvavimo tikslas kitoks nei kitų to susitikimo dalyvių, nei įrodė, kad ji viešai atsiribojo nuo šio susitikimo turinio, galiausiai nepateikė ir jokių įrodymų, galinčių pakankamai patvirtinti, kad, kaip ji teigia, šiame susitikime ji dalyvavo iš dalies.

235 Dar daugiau, kalbant apie ieškovės dalyvavimą 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime tariamai iš dalies, ieškovė, pirma, pabrėžia, kad šis susitikimas buvo visiškai neoficialus ir labai skubotas ir, antra, ji remiasi bylos 1159 puslapio viršuje esančiu antro įžanginio punkto tekstu ir, galiausiai, per posėdį teigė, kad šiame susitikime ieškovei atstovavęs A. (*Aragonesas*) iš šio susitikimo išvyko dėl kelionės į Madridą.

236 Dėl 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo neoficialumo pakanka pažymėti, kad, kaip tai matyti iš šio sprendimo 230–233 punktuose padarytų išvadų, nesvarbu, kokia buvo to susitikimo forma, jo tikslas buvo antikonkurencinis ir kad ieškovė negalėjo nežinoti nei to tikslo, nei šio pažeidimo geografinės apimties.

237 Dėl antros įžanginės dalies turinio pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip tai pripažino Komisija per posėdį, tos dalies nebuvo originaliuose S. (FC) rankraščiuose, o jis ją pridėjo minėtus užrašus perrašydamas anglų kalba. Po to, iš to teksto akivaizdžiai matyti, kad S. šioje antroje įžanginėje dalyje pateikė 1998 m. sausio 14 d. S. (FC) ir L. (*Arkema France*) pokalbio telefonu turinį.

238 Iš tikrųjų tiek iš tos dalies, tiek ir iš šio 1998 m. sausio 14 d. pokalbio telefonu metu padarytų S. (FC) užrašų, kurie pateikti Komisijos bylos 1147 puslapyje, matyti, kad kalbėdamiesi S. (FC) ir L. (*Arkema France*) paminėjo ieškovės dalyvavimą 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime ir suplanavo, kad tas dalyvavimas apsiribos tik diskusijomis dėl Ispanijos, Prancūzijos ir Portugalijos rinkų. Tačiau reikia konstatuoti, kad nei iš S. (FC) užrašų, nei iš EKA pareiškimų nematyti, kad ieškovė iš tikrųjų dalyvavo iš dalies.

239 Dėl ieškovės teiginio per teismo posėdį atsakant į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus, kad A. (*Aragonesas*) labai greitai išvyko iš 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo, nes turėjo lėktuvu grįžti į Madridą, juo negalima remtis ieškovės dalyvavimui iš dalies tame susitikime įrodyti. Iš tikrųjų, kaip Komisija tai pažymėjo per teismo posėdį ir per jį ieškovė to neginčijo, iš ieškovės raštu pateiktų atsakymų į Komisijos klausimus dėl 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo, kurie pateikti Komisijos bylos 12856 ir 12857 puslapiuose (žr. E.1 priedą), matyti, kad ieškovė aiškiai nurodė, jog iš

A. (*Aragonesas*) banko kortelės išrašo aišku, kad jis 1998 m. sausio 28 d. liko Briuselyje, viešbutyje *Sheraton Hôtel*, ir, antra, kad iš įrašų minėtame išraše aišku, kad, pirma, jo kelionės Briuselį tikslas buvo oficialus CEFIC susirinkimas tame pačiame viešbutyje ir, antra, kad jis dalyvavo susitikime, vykusiame tuo pačiu metu kaip ir oficialus susirinkimas ir jų datos identiškos. Todėl ieškovė klaidingai teigia, kad A. (*Aragonesas*) išvyko iš pastarojo susirinkimo, nes turėjo tą patį vakarą grįžti lėktuvu į Madridą.

240 Galiausiai atsakymuose į Bendrojo Teismo pateiktus klausimus ieškovė klaidingai teigia ir tai, kad iš S. (FC) užrašų dėl 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo 40 įtraukos matyti, kad A. (*Aragonesas*) nedalyvavo susitikime. Toje įtraukoje parašyta taip: „[konfidencialu]“. Jei iš tikrųjų toje įtraukoje esančiuose užrašuose trečiasis asmuo vertina ieškovės pajėgumus, vis dėlto reikia konstatuoti, kad iš jų negalima daryti išvados, kad A. (*Aragonesas*) tada išvyko iš susitikimo, o juo labiau, kad vieninteliam ieškovės pateiktam įrodymui, kad ji dalyvavo tariamai iš dalies, kaip konstatuota šio sprendimo 239 punkte, trūksta faktinio pagrindo.

241 Todėl ieškovės argumentą, kad 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime ji dalyvavo iš dalies, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

242 Trečia, kadangi ieškovė dalyvavo visame 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime, reikia nuspręsti, kad turint omenyje tai, jog to susitikimo dalyviai jame atsižvelgdami į savo buvimą nagrinėjamose rinkose apsikeitė ne tik informacija apie veiklą ne EEE (žr. S. (FC) užrašų dėl 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo 1–7, 33–38 įtraukas), bet ir apie veiklą tam tikrose EEE rinkose, t. y. Belgijoje, Ispanijoje, Prancūzijoje ir

Portugalijoje (žr. S. (FC) užrašų dėl 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo 9–32 įtraukas) bei Suomijoje, Švedijoje, Jungtinėje Karalystėje ir Norvegijoje (žr. S. (FC) užrašų dėl 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo 26, 42–48 įtraukas), ieškovė negalėjo nežinoti, kad, kaip tvirtino Komisija būtent ginčijamo sprendimo 347 konstatuojamojoje dalyje, kartelis, kuriame ji dalyvavo, apėmė didžiąją EEE dalį.

243 Iš pateiktų argumentų dėl, pirma, Komisijos surinktų įrodymų, susijusių su 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo, kuriame dalyvavo ieškovė, pokalbių turiniu, ir, antra, iš ieškovės prisipažinimo, kad dalyvavo tame susitikime, matyti, kad Komisija pateikė pakankamai įrodymų apie ieškovės dalyvavimą 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime. Kadangi, kaip tai matyti iš ginčijamo sprendimo 78 konstatuojamosios dalies (žr. šio sprendimo 19 punktą) ir to ieškovė neginčijo per administracinę procedūrą ar Bendrajame Teisme, bendravimas, kuriuo siekta nustatyti kartelio narių elgesį rinkoje prieš kasmetines derybas tarp natrio chlorato gamintojų ir jų klientų dėl sutarčių, paprastai tapdavo intensyvesnis ankstesnių metų pabaigoje ar net buvo tęsiamas atitinkamų metų pačioje pradžioje, reikia nuspręsti, kad pateiktų įrodymų apie ieškovės dalyvavimą 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime pakanka, kad Komisija galėtų daryti išvadą, jog ieškovė dalyvavo kartelyje 1998 m.

244 Antra, dėl įrodymą visumą sudarančių kitų įrodymų, t. y. trijų nuorodų į ieškovę, pateiktų ginčijamo sprendimo 349 konstatuojamojoje dalyje, ir EKA pareiškimų reikia pažymėti, kad, kaip tai matyti iš ginčijamo sprendimo 78 konstatuojamosios dalies, kartelio narių bendravimas, pirma, paprastai vyko kalendorinių metų pabaigoje ar net tų metų, dėl kurių tariamasi, pradžioje, ir, antra, juo siekta pasidalyti nagrinėjamas rinkas metams. Iš šio argumento, kurio ieškovė neginčijo, matyti, kad įrodymų visumą sudarantys kiti įrodymai susiję su pavieniais ir santykinai nutolusiais kontaktais (t. y. 1996 m. gruodžio 16 d., 1998 m. gruodžio 4 d. ir 1999 m. gruodžio 9 d. pokalbiais

telefonu ir 1997 m. spalio 14 d. susitikimu), kurie galėjo būti susiję su atskirais metais, kai buvo daromas nagrinėjamas pažeidimas (t. y., kiek tai susiję su minėtais pokalbiais telefonu, – 1997 m., 1999 m. ir 2000 m., o 1997 m. spalio 14 d. pokalbis telefonu – su 1998 m.).

245 Todėl, be to, kad, kaip tai konstatuota šio sprendimo 204, 212 ir 213 punktuose, kiti įrodymai nėra pakankamai patikimi ir, nepaisant šio sprendimo 243 punkte pateiktų argumentų dėl įrodymų, susijusių su 1998 m., tie įrodymai yra pernelyg pavieniai ir fragmentiški.

246 Dėl šios priežasties, atsižvelgiant į šio sprendimo 96 ir 97 punktuose primintą teismų praktiką, reikia konstatuoti, kad bendrai vertinama Komisijos pateiktų įrodymų visuma nėra pakankamai tiksli ir nuosekli ir visų pirma neatskleidžia nei sutapimų, nei požymių tvirtam įsitikimui, kad ieškovė dalyvavo darant visą nagrinėjamą pažeidimą, t. y. nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 2000 m. vasario 9 d., pagrįsti – kad ir dedukcijos būdu. Tačiau reikia nuspręsti, kad Komisija pateikė įrodymų apie ieškovės dalyvavimą kartelyje tik per 1998 kalendorinius metus.

247 Vadinasi, pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia priimti kaip iš dalies pagrįstą, nes Komisija padarė klaidą ginčijamame sprendime darydama išvadą, kad ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą, pirma, nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 1998 m. sausio 27 d. ir, antra, nuo 1999 m. sausio 1 d. iki 2000 m. vasario 9 d. Likusią pirmojo pagrindo pirmos dalies dalį reikia atmesti.

248 Darytina išvada, – ir tam nereikia nagrinėti pirmojo pagrindo antrai daliai pagrįsti ieškovės pateiktų argumentų, susijusių su įrodymų apie ieškovės tariamą dalyvavimą darant nagrinėjamą pažeidimą, kaip vieną ir tęstinį pažeidimą, apimantį visą EEE, nepakankamumu, pagrįstumo, nes ši dalis neteko dalyko, – kad reikia priimti dalį ieškovės nurodyto pirmojo pagrindo, nes Komisija nusprendė, kad ieškovė dalyvavo darant pažeidimą nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 1998 m. sausio 27 d. ir nuo 1999 m. sausio 1 d. iki 2000 m. vasario 9 d. Dėl likusios dalies, susijusios ir su Komisijos išvada dėl dalyvavimo darant pažeidimą nuo 1998 m. sausio 28 d. iki 1998 m. gruodžio 31 d., minėtą pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

249 Todėl reikia iš dalies panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnio g punktą, kiek jame Komisija nustatė, kad ieškovė dalyvavo darant nagrinėjamą pažeidimą, pirma, nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 1998 m. sausio 27 d. ir, antra, nuo 1999 m. sausio 1 d. iki 2000 m. vasario 9 d.

2. *Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės ir vertinimo klaidomis, kurias Komisija padarė apskaičiuodama ieškovei skirtą baudą*

a) Šalių argumentai

250 Ieškovė teigia, kad jai skirtos baudos apskaičiavimo etape Komisija padarė teisės ir vertinimo klaidų. Antrąjį pagrindą sudaro trys dalys atitinkamai susijusios su, pirma, skirtos baudos neproporcingu ir diskriminuojančiu pobūdžiu, antra, klaida apskaičiuojant nagrinėjamo pažeidimo trukmę ir, trečia, tuo, kad neatsižvelgta į ieškovei taikytinas lengvinančias aplinkybes.

251 Visų pirma, dėl ieškovei skirtos baudos tariamai neproporcingo ir diskriminuojančio pobūdžio ieškovė teigia, kad Komisija, pirma, padarė vertinimo klaidą nustatydama jos padaryto pažeidimo sunkumą jai taikydama tokį patį sunkumo laipsnį kaip ir kartelio lyderiams, kuriems skirtas ginčijamas sprendimas. Iš tikrųjų ieškovės padaryto pažeidimo pobūdis nepanašus į kitų nagrinėjamo kartelio dalyvių. Taigi Komisija neatsižvelgė į tai, kad ji dalyvavo darant pažeidimą, remiantis Komisijos išvadomis, ne daugiau nei trejus su puse metų, jis susijęs tik su trimis EEE nacionalinėmis geografinėmis rinkomis, jos rinkos dalis sudarė tik 5 %, ji nedalyvavo darant vieną ir tęstinį pažeidimą ir kad tam tikri požymiai rodo, jog ji iš tikrųjų nesilaikė nurodytų susitarimų.

252 Antra, remiantis šio sprendimo 251 punkte pateiktais argumentais, Komisija ieškovei prie nustatyto bazinio baudos dydžio neturėjo pridėti papildomos sumos remdamasi 2006 m. gairių 25 punktu arba bent jau tokią pačią papildomą sumą, kokią taikė visiems kitiems sprendimo adresatams.

253 Todėl, trečia, nustačiusi, kad ieškovė padarė tokio paties sunkumo pažeidimą ir pritaikiusi tokio paties dydžio papildomą sumą kaip ir kitiems nagrinėjamo kartelio dalyviams nustatydama jiems skirtą bazinę baudą, Komisija neatsižvelgė į ieškovės dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą konkrečias sąlygas, palyginti su kitų dalyvių. Todėl ji pažeidė nediskriminavimo principą.

254 Po to dėl Komisijos padarytos tariamos klaidos nustatant nagrinėjamo pažeidimo trukmę ieškovė pakartoja argumentus, kuriuos šiuo klausimu nurodė pateikdama pirmąjį pagrindą. Be to, ji teigia, kad tuo atveju jei Bendrasis Teismas nuspręs, kad ieškovė dalyvavo nagrinėjamame kartelyje, šio dalyvavimo pradžia turėtų būti nustatyta

atsižvelgiant į jos pirmojo ir vienintelio dalyvavimo susitikime su konkurentais datą, t. y. 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo datą, o šio dalyvavimo pabaigos data turėtų būti 1998 m. gruodžio mėn.

255 Be to, ieškovė kaltina Komisiją, kad ši jai nepritaikė lengvinančių aplinkybių pagal 2006 m. gairių B skirsnio 2 dalį, kurios pateisintų jai nustatyto bazinės baudos dydžio sumažinimą.

256 Būtent iš bendrovių, kurios prašė taikyti pranešimą dėl bendradarbiavimo, pateiktų dokumentų tam tikrų pastraipų matyti, kad iš tikrųjų ieškovė nesilaikė nurodytų kartelio lyderių sudarytų susitarimų. Šiuo klausimu ji pažymi, kad tų bendrovių pateikta tam tikra informacija, susijusi su jai nustatytų kainų dydžiu ir kiekiais, neatitinka jos elgesio rinkoje.

257 Komisija ginčija visus antrajam ieškinio pagrindui pagrįsti ieškovės pateiktus argumentus.

b) Bendrojo Teismo vertinimas

258 Atsižvelgiant į šio sprendimo 247 punkte padarytas išvadas pirmiausia reikia priimti kaip pagrįstą antro ieškinio pagrindo antrą dalį, susijusią su tuo, kad Komisija padarė vertinimo klaidą nustatydama ieškovės dalyvavimo darant pažeidimą trukmę.

Dėl proporcingumo ir nediskriminavimo principų pažeidimo apskaičiuojant bazinį baudos dydį

259 Pateikdama antrojo ieškinio pagrindo pirmą dalį ieškovė remiasi proporcingumo ir nediskriminavimo principų pažeidimu apskaičiuojant ieškovei skirtos baudos bazinį dydį, palyginti su kitiems nagrinėjamo kartelio dalyviams skirtų baudų baziniais dydžiais.

260 Visų pirma reikia priminti, kad remiantis gairių 9–11 punktais Komisijos taikomą metodą apskaičiuojant baudas sudaro du etapai. Iš pradžių Komisija kiekvienai įmonei ar įmonių asociacijai nustato bazinį baudos dydį. Po to ji bazinį baudos dydį gali koreguoti didindama ar mažindama ir tai daro atsižvelgdama į sunkinančias ar lengvinančias aplinkybes, kurios būdingos kiekvienos atitinkamos įmonės dalyvavimui.

261 Konkrečiau kalbant apie pirmąjį baudų nustatymo metodo etapą, būtent iš 2006 m. gairių 13–25 punktų matyti, kad bazinis baudos dydis siejamas su tiesiogiai ar netiesiogiai su pažeidimu susijusių įmonės prekių ar paslaugų pardavimo vertės dalimi atitinkamame geografiniame EEE teritorijos sektoriuje per ištisus paskutinius įmonės dalyvavimo darant pažeidimą metus, ši dalis nustatoma atsižvelgiant į pažeidimo sunkumą, dauginama iš pažeidimo metų skaičiaus. Ši pardavimo vertės dalis paprastai gali siekti daugiausiai 30 % atsižvelgiant į tokius veiksnius kaip antai pažeidimo pobūdis, visų susijusių šalių užimama rinkos dalis, pažeidimo geografinis plotas, pažeidimo įgyvendinimas (arba neįgyvendinimas). Be to, 2006 m. gairių 23 punkte nurodyta, kad horizontalieji kainų nustatymo, rinkos pasidalijimo ir gamybos ribojimo susitarimai, kurie paprastai būna slapti, dėl savo pobūdžio laikomi vienu iš didžiausių konkurencijos apribojimų, todėl pardavimo vertės dalis, į kurią atsižvelgiama tokių pažeidimų atveju, paprastai artima 30 %. Galiausiai pagal 2006 m. gairių 25 punkto nuostatas neatsižvelgdama į įmonės dalyvavimo pažeidime trukmę, Komisija prie bazinio baudos

dydžio pridės ar gali pridėti papildomą sumą, arba „entry right“ (toliau – papildoma suma), kuri gali būti lygi 15 % – 25 % pardavimo vertės. Ši papildoma suma pridedama horizontaliųjų kainų nustatymo, rinkos pasidalijimo ir gamybos ribojimo susitarimų atveju ir tai daroma siekiant įmones atgrasyti nuo dalyvavimo tokiuose susitarimuose. Remiantis 2006 m. gairių 25 punktu, horizontaliųjų kainų nustatymo, rinkos pasidalijimo ir gamybos ribojimo susitarimų atveju ar kitais atvejais papildoma sumos dalis nustatoma atsižvelgiant į tam tikrus veiksnius, nurodytus gairių 22 punkte.

262 2006 m. gairių 24 punkte nustatyta taip:

„Siekiant visiškai atsižvelgti į kiekvienos įmonės dalyvavimo pažeidime trukmę, pagal pardavimo vertę nustatyta suma (žr. pirmiau, 20–23 punktus) bus padauginta iš dalyvavimo pažeidime metų skaičiaus. Trumpesnis nei šešių mėnesių laikotarpis bus laikomas puse metų; ilgesnis už šešis mėnesius, bet trumpesnis už metus laikotarpis bus laikomas metais.“

263 Antra, šiuo atveju ieškovė, remdamasi tam tikromis jai būdingomis aplinkybėmis, iš esmės kaltina Komisiją, kad ši nustatė bazinį baudos dydį taikydama, pirma, tokį patį pažeidimo sunkumo vertinimo koeficientą, t. y. 19 % (žr. ginčijamo sprendimo 521 konstatuojamąją dalį) ir, antra, tokią pačią 19 % papildomą sumą, kaip ir tie,

kuriuos taikė nustatydama kitiems konkurentams skirtų baudų bazinius dydžius (žr. ginčijamo sprendimo 523 konstatuojamąją dalį).

264 Šiuo klausimu pažymėtina, kad iš ginčijamo sprendimo ir iš 2006 m. gairių, kurių principai taikomi ginčijamame sprendime, ir galiausiai iš teismų praktikos matyti, kad nors iš pradžių pažeidimo sunkumas vertinamas atsižvelgiant į tokius pažeidimo požymius kaip antai jo pobūdis, visų susijusių šalių užimama rinkos dalis, pažeidimo geografinis plotas ir jo įgyvendinimas (arba neįgyvendinimas), po to šis vertinimas koreguojamas atsižvelgiant į sunkinančias ar lengvinančias aplinkybes, būdingas kiekvienai darant pažeidimą dalyvavusiai įmonei (šiuo klausimu žr. 2001 m. liepos 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Tate & Lyle ir kt. prieš Komisiją*, T-202/98, T-204/98 ir T-207/98, Rink. p. II-2035, 109 punktą; 2003 m. kovo 19 d. Sprendimo *CMA CGM ir kt. prieš Komisiją*, T-213/00, Rink p. II-913, 401 punktą ir 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Atlantic Container Line ir kt. prieš Komisiją*, T-191/98, T-212/98–T-214/98, Rink. p. II-3275, 1530 punktą).

265 Todėl atsižvelgiant į tai, kas priminta šio sprendimo 261 ir 264 punktuose, pirmajame baudos nustatymo metodo etape Komisija siekia nustatyti kiekvienai susijusiai įmonei taikytiną bazinį baudos dydį ir tai darydama ji kiekvienos iš jų atitinkamoje geografinėje rinkoje nagrinėjamų prekių ar paslaugų pardavimo vertei taiko pirmąjį dauginimo koeficientą, atspindintį pažeidimo sunkumą, o jei reikia – ir antrąjį dauginimo koeficientą, kuriuo siekiama jas atgrasyti vėl dalyvauti tokiuose neteisėtuose veiksmuose. Tačiau, kaip matyti iš 2006 m. gairių, kiekvienas iš šių dviejų koeficientų nustatomas atsižvelgiant į veiksnius, kurie bendrai atspindi pažeidimo charakteristikas, t. y. kad jis apima visų jo dalyvių antikonkurencinių veiksmų visumą.

266 Todėl, priešingai nei leidžia suprasti ieškovė, nustatant šių dviejų dauginimo koeficientų dydį nereikia atsižvelgti į kiekvieno dalyvio individualiai padaryto pažeidimo

specifines charakteristikas. Be to, šią išvadą patvirtina pats baudų nustatymo metodo antrojo etapo tikslas, kuriuo siekiama būtent atsižvelgti į kiekvieno darant nagrinėjamą pažeidimą dalyvavusio subjekto antikonkurencinį elgesį individualiai apibūdinančias sunkinančias ar lengvinančias aplinkybes. Todėl ieškovės pateiktas abiejų dauginimo koeficientų, taikytų baudų nustatymo metodo pirmajame etape, nustatymo kriterijų aiškinimas akivaizdžiai klaidingas, nes pagal jį abiejuose baudų nustatymo metodo etapuose atsižvelgiama į tas pačias kiekvieno dalyvio specifines charakteristikas.

267 Todėl 2006 m. gairių 22 punkte išvardytais veiksniais dauginimo koeficientui už „pažeidimo sunkumą“ (2006 m. gairių 21 punktas) ir dauginimo koeficientui „papildomai sumai“ (2006 m. gairių 25 punktas) nustatyti siekiama įvertinti Sąjungos konkurencijos normų pažeidimą, kuris vertinamas kaip visuma.

268 Todėl šiuo atveju pirmiausia, kiek tai susiję su visų konkurentų padaryto pažeidimo sunkumu, ginčijamo sprendimo 512 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo, kad jie sudarė rinkos pasidalijimo ir kainų nustatymo susitarimus, kurie yra didžiausias konkurencijos apribojimas. Po to dėl veiksnio, susijusio su visų atitinkamų šalių turima rinkos dalimi, ginčijamo sprendimo 513 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo, kad minėta rinkos dalis sudarė 90 % EEE rinkos. Be to, kalbant apie veiksnį, susijusį su pažeidimo geografiniu mastu, ginčijamo sprendimo 514 konstatuojamojoje dalyje Komisija priminė, kad pažeidimo poveikis buvo juntamas didžiojoje EEE teritorijos dalyje. Galiausiai, kalbant apie veiksnį, susijusį su pažeidimo įgyvendinimu arba neįgyvendinimu, ginčijamo sprendimo 515 konstatuojamojoje dalyje Komisija konstatavo, kad, nors numatyti rezultatai nebuvo pasiekti, bendrai susitarimai buvo įgyvendinti ir tas įgyvendinimas kartelyje buvo stebimas.

269 Šioje byloje reikia pažymėti, kad tam tikrais bazinio baudos dydžio apskaičiavimo parametrais, taikytais nuo baudų apskaičiavimo metodo pirmojo etapo, atsižvelgiama į kiekvienos susijusios šalies specifinę individualią padėtį. Kalbama apie du objektyvius parametrus, susijusius, pirma, su tiesiogiai ar netiesiogiai su pažeidimu susijusių įmonės prekių ar paslaugų pardavimo vertės dalimi atitinkamame geografiniame EEE teritorijos sektoriuje ir, antra, su kiekvienos įmonės dalyvavimo darant visą nagrinėjamą pažeidimą trukme. Todėl, kaip matyti iš 2006 m. gairių 6 punkto nuostatų, kiekvienos nagrinėjamos įmonės su pažeidimu susijusio pardavimo vertės ir atitinkamo jų dalyvavimo darant pažeidimą trukmės derinys nuo baudų nustatymo metodo pirmojo etapo atspindi visumoje vertinamo pažeidimo ekonominę svarbą ir kiekvienos darant pažeidimą dalyvavusios įmonės santykinį svorį.

270 Trečia, atsižvelgiant į pateiktus argumentus reikia įvertinti ieškovės pateiktų kaltinimų dėl to, kad jai skirtos baudos nustatymo metodo pirmajame etape neatsižvelgta į jos dalyvavimą darant nagrinėjamą pažeidimą apibūdinančias tam tikras aplinkybes, pagrįstumą.

271 Pirma, dėl ieškovės dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą trukmės ir jo ekonominės svarbos atitinkamai rinkai dėl rinkos dalių ir buvimo tik trijose nacionalinėse EEE rinkose reikia konstatuoti, kad padauginusi ieškovės prekių pardavimo 1999 m. EEE erdvėje, taigi ir trijose nacionalinėse EEE rinkose, kuriose ji prekiavo natrio chloratu, vertę iš dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą trukmės, kokią nustatė Komisija ginčijamame sprendime remdamasi 2006 m. gairių 24 punktu, t. y. trejų su puse metų, nuo šio baudų nustatymo metodo pirmojo etapo Komisija atsižvelgė į ieškovės santykinį svorį pagal rinkos dalis, buvimą EEE teritorijoje ir dalyvavimo darant pažeidimą, vertinamą kaip visuma, trukmę. Be to, atsižvelgiant į šio sprendimo 247 punkte

padarytas išvadas, prašymo pakeisti ginčijamą sprendimą nagrinėjimo etape reikės atsižvelgti į Komisijos padarytą vertinimo klaidą nustatant ieškovės dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą trukmę.

272 Todėl ieškovės pateiktą argumentą, susijusį su tuo, kad jai skirtos baudos nustatymo metodo pirmajame etape Komisija iš esmės neatsižvelgė į ieškovės santykinį svorį darant pažeidimą, vertinamą kaip visuma, reikia atmesti kaip nepagrįstą.

273 Antra, dėl ieškovės pateiktų kaltinimų, susijusių su tuo, kad baudos nustatymo metodo pirmajame etape Komisija neatsižvelgė į tai, kad, pirma, ji dalyvavo tik viename iš 72 antikonkurencinių kontaktų ir, antra, kad ji neįgyvendino nagrinėjamo kartelio lyderių sudarytų susitarimų, atsižvelgiant į šio sprendimo 264 punkte pateiktus argumentus pakanka konstatuoti, kad iš 2006 m. gairių nuostatų nematyti, jog Komisija privalo atsižvelgti į tokias specifines aplinkybes, susijusias su subjektu, dalyvavusiu darant Europos Sąjungos konkurencijos taisyklių pažeidimą ir tai padaryti baudų nustatymo metodo pirmajame etape. Iš tikrųjų į tokias aplinkybes Komisija atsižvelgia tik minėto metodo antrajame etape kaip į sunkinančias ar lengvinančias aplinkybes, susijusias su kiekviena darant pažeidimą dalyvavusia įmone. Todėl minėtus kaltinimus reikia atmesti kaip nesvarbius.

274 Galiausiai bet kuriuo atveju pažymėtina, kad atsižvelgiant į tai, jog nustatydama kiekvienos baudos bazinį dydį Komisija taikė tokius pačius koeficientus už pažeidimo sunkumą ir kaip papildomą sumą visoms įmonėms, kurioms skirtas ginčijamas sprendimas, ieškovės teiginys dėl tariamo vienodo požiūrio principo pažeidimo neturi faktinio pagrindo.

275 Atsižvelgiant į visa tai, kas pasakyta, dalį ieškovės pateiktų argumentų antrojo pagrindo pirmai daliai, susijusiai su proporcingumo ir nediskriminavimo principų pažeidimu, pagrįsti reikia atmesti kaip nesvarbius, o likusią dalį – kaip neturinčius pagrindo.

Dėl lengvinančių aplinkybių

276 Reikia išnagrinėti antrojo pagrindo trečios dalies, susijusios su tuo, kad Komisija ieškovei netaikė lengvinančių aplinkybių, pagrįstumą.

277 Šiuo klausimu, kaip matyti iš teismų praktikos, kai pažeidimą padaro kelios įmonės, reikia išnagrinėti kiekvienos iš jų dalyvavimo darant pažeidimą sunkumą (1975 m. gruodžio 16 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Suiker Unie ir kt. prieš Komisiją*, 40/73–48/73, 50/73, 54/73–56/73, 111/73, 113/73 ir 114/73, Rink. p. 1663, 623 punktas ir 90 punkte minėto Sprendimo *Komisija prieš Anic Partecipazioni* 150 punktas), siekiant nustatyti, ar jų atžvilgiu yra sunkinančių ar lengvinančių aplinkybių (2003 m. liepos 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cheil Jedang prieš Komisiją*, T-220/00, Rink. p. II-2473, 165 punktas).

278 Ši išvada yra logiška bausmių ir sankcijų individualumo principo, pagal kurį įmonė turi būti baudžiama tik už veiksmus, dėl kurių ji individualiai kaltinama, pasekmė; šis principas taikomas visoms administracinėms procedūroms, kuriose gali būti skirtos sankcijos pagal Bendrijos konkurencijos taisykles (277 punkte minėto Sprendimo *Cheil Jedang prieš Komisiją* 185 punktas; kiek tai susiję su baudos skyrimu, žr. 2001 m.

gruodžio 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Krupp Thyssen Stainless ir Acciai speciali Terni prieš Komisiją*, T-45/98 ir T-47/98, Rink. p. II-3757, 63 punktą).

279 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad 2006 m. gairių 28 ir 29 punktuose numatytas bazinio baudos dydžio koregavimas atsižvelgiant į kiekvienos susijusios įmonės tam tikras sunkinančias ir lengvinančias aplinkybes.

280 Būtent 2006 m. gairių 29 punkte nustatytas neišsamus lengvinančių aplinkybių sąrašas, dėl kurių tam tikromis sąlygomis bazinis baudos dydis gali būti mažinamas.

281 Iš tikrųjų šiame sąraše įmonės pasyvus vaidmuo nenurodytas kaip lengvinanti aplinkybė, į kurią gali būti atsižvelgta. Vis dėlto, kadangi 2006 m. gairių 29 punkte pateiktas neišsamus sąrašas, iš esmės negalima atmesti, kad į šią prielaidą gali būti atsižvelgta kaip į lengvinančią aplinkybę, dėl kurios gali būti sumažintas bazinis baudos dydis.

282 Šiuo atveju pirmiausia reikia priminti, jog Komisija padarė teisingą išvadą, kad ieškovė dalyvavo darant pažeidimą nuo 1998 m. sausio 28 d. iki 1998 m. gruodžio 31 d.

283 Be to, iš esmės ieškovė nurodo kaip lengvinančią aplinkybę, į kurią reikia atsižvelgti, pirma, tai, kad pažeidime jos vaidmuo buvo menkas ir todėl ji atliko pasyvų vaidmenį ir, antra, kad ji iš tikrųjų neįgyvendino kartelio lyderių sudarytų antikonkurencinių susitarimų.

— Dėl ieškovės pasyvaus vaidmens

284 Iš teismų praktikos matyti, jog įmonės pasyvus vaidmuo darant pažeidimą reiškia, kad atitinkama įmonė pasirenka „pasyvią poziciją“, t. y. aktyviai nedalyvauja rengiant antikonkurencinį susitarimą ar antikonkurencinius susitarimus (šio sprendimo 277 punkte minėto Sprendimo *Cheil Jedang prieš Komisiją* 167 punktas).

285 Be to, iš teismų praktikos matyti, kad tokiomis aplinkybėmis, patvirtinančiomis pasyvų įmonės vaidmenį kartelyje, gali būti laikoma tai, kad ji daug rečiau nei tikrieji kartelio nariai dalyvavo susitikimuose (šiuo klausimu žr. 1998 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *BPB de Eendracht prieš Komisiją*, T-311/94, Rink. p. II-1129, 343 punktą), taip pat jos vėlesnis atėjimas į pažeidimo dalyku esančią rinką, nepaisant dalyvavimo darant šį pažeidimą trukmės (šiuo klausimu žr. 1985 m. gruodžio 10 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Stichting Sigarettenindustrie ir kt. prieš Komisiją*, 240/82–242/82, 261/82, 262/82, 268/82 ir 269/82, Rink. p. 3831, 100 punktą), arba aiškių pareiškimų, kuriuos šiuo klausimu padarė trečiųjų įmonių, dalyvavusių darant pažeidimą, atstovai, buvimas (šiuo klausimu žr. 1998 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Weig prieš Komisiją*, T-317/94, Rink. p. II-1235, 264 punktą).

286 Iš tikrųjų šiuo atveju pirmiausia reikia pažymėti, jog iš ginčijamo sprendimo matyti, jog ieškovė nedalyvavo atskirų kartelio narių bendravime, kuris vyko prieš 1998 m. sausio 28 d. neteisėtą susitikimą arba po jo, kuriuo siekta koordinuoti pastangas derybose dėl 1998 m., kiek tai susiję su Ispanijos, Portugalijos ir Prancūzijos rinkomis.

287 Ginčijamo sprendimo 172 konstatuojamojoje dalyje Komisija, be kita ko, nusprendė, kad: „1997 m. pabaigoje EKA, *Finnish Chemicals* ir *Atochem* iš naujo išnagrinėjo savo pardavimo kiekius ir rinkos dalis Portugalijoje, Ispanijoje ir Prancūzijoje. <...>“. Be

to, ginčijamo sprendimo 177–180 konstatuojamosiose dalyse Komisija, remdamasi S. (FC) užrašais, pateikia 1998 m. sausio, vasario ir kovo mėn. vykusių S. (EKA) ir S. (FC) arba L. (*Arkema France*) ir S. (FC) keturių pokalbių telefonu turinį, kuriuose, kaip nusprendė Komisija ginčijamo sprendimo 181 konstatuojamojoje dalyje, pirma, [konfidencialu] ir, antra, [konfidencialu].

288 Vis dėlto Komisija teisingai teigia, kad per 1998 m. sausio 28 d. neteisėtą susitikimą dalyviai, o tarp jų ir ieškovė, apsikeitė slapta informacija ir bet kuriuo atveju mėgino nustatyti gaminių kainas ir tarpusavyje pasidalyti rinkos dalis atskirose EEE rinkose ir kad todėl to susitikimo tikslas yra ypač sunkus konkurencijos ribojimas.

289 Iš tikrųjų, tiek iš ginčijamo sprendimo, tiek iš Komisijos bylos medžiagos matyti, kad, kiek tai susiję su 1998 m., būtent 1998 m. sausio 28 d. neteisėto susitikimo pokalbiai turėjo lemiamą vaidmenį daryboms tarp kartelio narių, veikiančių Ispanijos, Portugalijos ir Prancūzijos rinkose, įskaitant ir *Aragonesas*, dėl jų pardavimo kiekių tose rinkose ir kainų politikos Ispanijos ir Portugalijos rinkose.

290 Be to, iš S. (FC) užrašų matyti, kad, nors ieškovės dalyvavimas 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime kaip pirmasis jos dalyvavimas kartelio susitikime yra nauja aplinkybė, tačiau šis dalyvavimas buvo aktyvus, nes A.(*Aragonesas*), kaip matyti iš šio sprendimo 230–233 punktuose konstatuotų aplinkybių, aiškiai dalyvavo bei nemenkai prisidėjo, ir bet kuriuo atveju panašiai kaip ir kiti susitikimo dalyviai, prie derybų, kuriomis siekta sudaryti antikonkurencinius susitarimus dėl kiekvienos iš trijų rinkų, t. y. Ispanijos, Portugalijos ir Prancūzijos. Todėl nors kitais atvejais ieškovė tiesiogiai nedalyvavo bendraujant su kartelio nariais dėl 1998 m., reikia konstatuoti, kad minėto

dalyvavimo požymiai akivaizdžiai neparodo, kad ieškovė jame būtų atlikusi kokį nors pasyvų vaidmenį.

291 Be to, pažymėtina, kad nei iš Komisijos bylos medžiagos, nei iš ginčijamo sprendimo nematyti, kad būtų buvęs koks nors trečiųjų įmonių, dalyvavusių darant pažeidimą, atstovų padarytas specialus pareiškimas, atskleidžiantis ieškovės pasyvų vaidmenį kartelyje per 1998 m.

292 Be to, darant prielaidą, jog ieškovė ketino remtis lengvinančia aplinkybe dėl vienos iš susijusių įmonių vėlesnio atėjimo, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 285 punkte nurodytą teismų praktiką, į pažeidimo paveiktą rinką, toks argumentas šiuo atveju būtų akivaizdžiai nesvarbus. Iš tikrųjų nors, kaip pirmiau nuspręsta, ieškovė pradėjo dalyvauti darant pažeidimą tik 1998 m. vasario 28 d., o remiantis ginčijamu sprendimu, kitos jo adresatės – 1994 m. rugsėjo 21 d., tačiau nei iš bylos medžiagos, nei iš ginčijamo sprendimo nematyti, kad į natrio chlorato rinką ji atėjo vėliau. Priešingai, iš ginčijamo sprendimo 25–33 konstatuojamųjų dalių matyti, kad įsteigiant *Aragonesas*, t. y. 1992 m. ji priklausė grupės *Uralita* chemijos produktų skyriui, kuris vertėsi su natrio chloratu susijusia veikla.

293 Negalima priimti ir *Aragonesas* argumento dėl nurodytos ankstesnės Komisijos sprendimų praktikos. Iš tikrųjų iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad Komisija nustatydama baudų dydį turi diskreciją, kad skatintų įmones laikytis konkurencijos taisyklių (1995 m. balandžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Martinelli prieš Komisiją*, T-150/89, Rink. p. II-1165, 59 punktas; 1996 m. gruodžio 11 d. Sprendimo *Van Megen Sports prieš Komisiją*, T-49/95, Rink. p. II-1799, 53 punktas ir 1997 m. spalio 21 d. Sprendimo *Deutsche Bahn prieš Komisiją*, T-229/94, Rink. p. II-1689, 127 punktas). Tai, kad Komisija praeityje taikė tam tikro dydžio baudas už tam tikrus pažeidimus, negali atimti iš jos galimybės padidinti baudas laikantis

Reglamente Nr. 1/2003 nustatytų ribų, jei tai būtina Bendrijos konkurencijos politikos įgyvendinimui užtikrinti (1983 m. birželio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Musique Diffusion française ir kt. prieš Komisiją*, 100/80–103/80, Rink. p. 1825, 109 punktas; 1992 m. kovo 10 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Solvay prieš Komisiją*, T-12/89, Rink. p. II-907, 309 punktas ir 1998 m. gegužės 14 d. Sprendimo *Europa Carton prieš Komisiją*, T-304/94, Rink. p. II-869, 89 punktas). Veiksmingam Bendrijos konkurencijos taisyklių taikymui reikia, kad Komisija bet kuriuo metu galėtų pritaikyti baudų dydį prie šios politikos poreikių (minėto Sprendimo *Musique Diffusion française ir kt. prieš Komisiją* 109 punktas ir 2002 m. kovo 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *LR AF 1998 prieš Komisiją*, T-23/99, Rink. p. II-1705, 237 punktas).

294 Bet kuriuo atveju primintina, kad šiuo atveju ir priešingai nei kitos ieškovės nurodytos įmonės, kurios, anot jos, galėjo dalyvauti kartelyje, ji aiškiai pripažino, kad dalyvavo 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime ir nepateikė jokių įrodymų apie savo atsiribojimą nuo šio susitikimo antikonkurencinio tikslo.

295 Todėl reikia atmesti ieškovės argumentą, susijusį su tuo, kad būdama nesvarbi dalyvė kartelyje ji atliko pasyvų vaidmenį 1998 m.

— Dėl susitarimų neįgyvendinimo

296 Reikia patikrinti, ar ieškovės nurodomos aplinkybės patvirtina, kad tuo laikotarpiu, kai ieškovė prisijungė prie neteisėtų susitarimų, t. y. nuo 1998 m. sausio 28 d. iki 1998 m. gruodžio 31 d. ji iš tikrųjų jų netaikė ir rinkoje elgėsi konkurencingai (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 103 punkte minėto Sprendimo *Cimenteries CBR ir kt.*

prieš Komisiją 4872–4874 punktus ir 192 punkte minėto Sprendimo *Cheil Jedang prieš Komisiją* 192 punktą).

297 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką tai, kad įmonė, kurios dalyvavimas susitarime su jos konkurentais dėl kainų yra įrodytas, rinkoje veikia ne taip, kaip sutarta su konkurentais, nebūtinai yra veiksnys, į kurį, apskaičiuojant skirtinos baudos dydį, turi būti atsižvelgta kaip į lengvinančią aplinkybę. Iš tikrųjų įmonė, kuri, nepaisydama susitarimų su konkurentais, vykdo daugiau ar mažiau nepriklausomą politiką rinkoje, gali paprasčiausiai mėginti pasinaudoti karteliu savo naudai (1998 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cascades prieš Komisiją*, T-308/94, Rink. p. II-925, 230 punktas ir 277 punkte minėto Sprendimo *Cheil Jedang prieš Komisiją* 190 punktas).

298 Šiuo atveju pakanka pažymėti, kad ieškovės pateiktos aplinkybės neleidžia nuspręsti, jog jos realus elgesys rinkoje galėjo prieštarauti konstatuoto pažeidimo antikonkurenciniam poveikiui. Visų pirma grįsdama šį kaltinimą ieškovė teigia, kad iš pareiškimų, kuriuos pateikė tam tikros bendrovės, prašiusios taikyti pranešimą dėl bendradarbiavimo, tam tikrų pastraipų matyti, kad iš tikrųjų ieškovė nesilaikė minėtų rinkos lyderių sudarytų susitarimų.

299 Tačiau tik viena ieškovės cituota šių pareiškimų pastraipa, kurioje pateiktas turinys, galintis daryti poveikį, kiek tai susiję su 1998 m., yra paimta iš 2006 m. EKA pareiškimų ir susijusi su EKA ir FC pokalbiu 1997 m. spalio 14 d. Turku vykusiame susirinkime, kuriame dalyviai susitarė „[konfidencialu]“. Vis dėlto, kaip konstatuota šio sprendimo 209–213 punktuose, pirma, vien iš šio pareiškimo turinio matyti, kad EKA ir FC sutarė stebėti kitų konkurentų reakciją tuo atveju, jei jos padidintų kainas, ir, antra,

negalima atmesti tikimybės, kad turint omenyje konkurencingos rinkos subjektų elgesį, tuo atveju, jei vienas iš jų dėl atėjusio į šią rinką konkurento joje netektų rinkos dalių, būtų natūralu, kad jis mėgintų susirasti klientų kaimyninėse rinkose.

300 Be to, reikia konstatuoti, kad ieškovė rašytiniuose dokumentuose aiškiai nurodė, kaip tai minėta šio sprendimo 254 punkte, kad tuo atveju, jei Bendrasis Teismas nuspręs, kad ieškovė dalyvavo nagrinėjamame kartelyje, šio dalyvavimo pradžia gali būti tik 1998 m. sausio 28 d., o pabaiga – 1998 m. gruodžio mėn. Vis dėlto ji Bendrajam Teismui nepateikė jokių įrodymų, galinčių patvirtinti, kad per laikotarpį nuo 1998 m. sausio 28 d. iki 1998 m. gruodžio 31 d. ji iš tikrųjų susitarimų netaikė ir elgėsi rinkoje konkurencingai. Vieninteliai ieškovės šiuo tikslu pateikti įrodymai susiję su pardavimo kiekiais jos klientams Prancūzijoje, Portugalijoje ir Ispanijoje 1999 m. ir 2000 m. bei su kainomis, taikytomis įvairiems klientams Ispanijoje ir Portugalijoje per tuos pačius metus.

301 Todėl reikia atmesti argumentą, susijusį su tuo, kad per dalyvavimo darant pažeidimą laikotarpį ieškovė neįgyvendino susitarimų.

302 Iš viso to, kas pasakyta, matyti, kad reikia priimti dalį antrojo pagrindo, kiek jis susijęs su tuo, kad ieškovės padaryto pažeidimo trukmė, kuria rėmėsi Komisija apskaičiuodama jai skirtą baudą, nustatyta klaidingai. Likusią antrojo pagrindo dalį reikia atmesti.

303 Vadinasi, reikia priimti dalį prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą, kiek jis susijęs, pirma, su tuo, kad Komisija to sprendimo 1 straipsnyje nusprendė, jog ieškovė dalyvavo darant pažeidimą nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 1998 m. sausio 27 d. ir nuo 1999 m. sausio 1 d. iki 2000 m. vasario 9 d. ir, antra, su tuo, kad to sprendimo 2 straipsnyje Komisija nustatė 9 900 000 eurų baudą.

B — *Dėl prašymo pakeisti ginčijamo sprendimo 1 ir 2 straipsnius*

1. *Šalių argumentai*

304 Papildomai antroje reikalavimų dalyje ieškovė Bendrojo Teismo prašo tuo atveju, jei jis nepriimtų prašymo panaikinti visą ginčijamą sprendimą, pakeisti jo 1 ir 2 straipsnius iš esmės sumažinant ieškovei skirtą baudą.

305 Komisija prieštarauja ieškovės prašymams.

2. *Bendrojo Teismo vertinimas*

306 Iš teismų praktikos matyti, kad jei išnagrinėjus nurodytus pagrindus dėl Komisijos sprendimo skirti baudą už Sąjungos konkurencijos taisyklių pažeidimą neteisėtumo paaiškėja, kad jis neteisėtas, Bendrasis Teismas, atsižvelgdamas į to neteisėtumo pasekmes ir naudodamasis savo neribota jurisdikcija, turi nuspręsti, ar reikia pakeisti ginčijamą sprendimą (šiuo klausimu žr. 2006 m. rugsėjo 27 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Archer Daniels Midland prieš Komisiją*, T-59/02, Rink. p. II-3627, 443 punktą).

307 Atsižvelgiant į tai, kad konstatuotas neteisėtumas dėl ieškovės dalyvavimo nagrinėjamame kartelyje trukmės, ir todėl šio sprendimo 303 punkte Bendrojo Teismo

padarytas išvadas dėl dalies ginčijamo sprendimo panaikinimo, o į šių išvadų visas pasekmes Komisija turi atsižvelgti vykdydama šį sprendimą, šioje byloje nereikia tenkinti ieškovės pateikto reikalavimo pakeisti ginčijamą sprendimą.

308 Todėl šiuo atveju Bendrajam Teismui nereikia pasinaudoti neribota kompetencija ir pakeisti ginčijamo sprendimo 2 straipsnio f punktą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

309 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalį jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Bendrasis Teismas gali paskirstyti bylinėjimosi išlaidas šalims arba nurodyti kiekvienai padengti savo išlaidas.

310 Kadangi šiuo atveju ieškovės reikalavimu ginčijamo sprendimo dalis panaikinta, t. y. beveik tai, ko siekė pareikšdama ieškinį, reikia nuspręsti, kad Bendrasis Teismas patenkino didelę minėto ieškinio dalį.

311 Todėl atsižvelgiant į aplinkybes šioje byloje reikia nuspręsti, kad Komisija padengia du trečdalius ieškovės ir vieną trečdalį savo bylinėjimosi išlaidų. Ieškovė padengia vieną trečdalį savo ir pusę Komisijos bylinėjimosi išlaidų.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nusprendžia:

1. **Panaikinti 2008 m. birželio 11 d. Komisijos sprendimo C(2008) 2626 galutinis dėl procedūros pagal [EB] 81 straipsnį ir EEE susitarimo 53 straipsnį (Byla COMP/38.695 — Natrio chloratas) 1 straipsnio g punktą tiek, kiek Europos Bendrijų Komisija jame konstatavo, kad *Aragonesas Industrias y Energía, SAU* darė pažeidimą per laikotarpius, pirma, nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 1998 m. sausio 27 d. ir, antra, nuo 1999 m. sausio 1 d. iki 2000 m. vasario 9 d.**

2. **Panaikinti Sprendimo C(2008) 2626 galutinis 2 straipsnio f punktą tiek, kiek jame nustatyta 9 900 000 eurų bauda.**

3. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

4. ***Aragonesas Industrias y Energía* padengia vieną trečdalį savo ir pusę Komisijos bylinėjimosi išlaidų.**

5. **Komisija padengia pusę savo ir du trečdalius *Aragonesas Industrias y Energía* bylinėjimosi išlaidų.**

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Paskelbta 2011 m. spalio 25 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės ..... II - 7593

Procesas ir šalių reikalavimai ..... II - 7604

Dėl teisės ..... II - 7605

A — Dėl prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą ..... II - 7605

1. Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės ir vertinimo klaidomis, nes Komisija nustatė, kad ieškovė dalyvavo darant pažeidimą nuo 1996 m. gruodžio 16 d. iki 2000 m. vasario 9 d. ..... II - 7606

a) Šalių argumentai ..... II - 7606

b) Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 7622

Su įrodymais susijusios bendrosios pastabos ..... II - 7623

Įrodymai, kuriais remtasi ginčijamame sprendime, susiję su ieškovės dalyvavimu darant nagrinėjamą pažeidimą ..... II - 7628

— Pirminės pastabos ..... II - 7628

— Įrodymai, kuriais Komisija iš pradžių rėmėsi ginčijamame sprendime administracinės procedūros išankstinio tyrimo etape ..... II - 7632

— Įrodymai, kuriais Komisija tiesiogiai rėmėsi ginčijamame sprendime administracinės procedūros ginčo etapo pabaigoje ..... II - 7632

— Ginčijamo sprendimo 352 konstatuojamosios dalies išaiškinimas ..... II - 7634

— Išvada dėl įrodymų, kuriais remtasi prieš ieškovę dėl jos tariamo dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą, nustatymo ... II - 7645

Dėl ieškovės atžvilgiu naudotų įrodymų įrodomosios galios ..... II - 7651

— Dėl rašytinių įrodymų, kurių data sutampa su ieškovės tiesioginio dalyvavimo darant nagrinėjamą pažeidimą data ..... II - 7651

— Dėl FC ir EKA pareiškimų ..... II - 7660

— Dėl ieškovės prisipažinimo, susijusio su dalyvavimu 1998 m. sausio 28 d. neteisėtame susitikime ..... II - 7664

Dėl įrodymų visumos, kuriuos Komisija pateikė ieškovės dalyvavimui darant nagrinėjamą pažeidimą įrodyti, tikslumo ir nuoseklumo ..... II - 7667

2. Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su teisės ir vertinimo klaidomis, kurias Komisija padarė apskaičiuodama ieškovei skirtą baudą ..... II - 7674

a) Šalių argumentai ..... II - 7674

b) Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 7676

Dėl proporcingumo ir nediskriminavimo principų pažeidimo apskaičiuojant bazinį baudos dydį ..... II - 7677

Dėl lengvinančių aplinkybių ..... II - 7683

— Dėl ieškovės pasyvaus vaidmens ..... II - 7685

— Dėl susitarimų neįgyvendinimo ..... II - 7688

B — Dėl prašymo pakeisti ginčijamo sprendimo 1 ir 2 straipsnius ..... II - 7691

1. Šalių argumentai ..... II - 7691

2. Bendrojo Teismo vertinimas ..... II - 7691

Dėl bylinėjimosi išlaidų ..... II - 7692